NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam

Odabrani spisi

RAD NACIONALNO-SOCIJALISTIČKE MREŽE

PUBLIKACIJA

2020. godine

Machine Translated by Google

SADRŽAJ

Nacionalsocijalizam – Filozofska procjena .....2 Bijela moć – Poglavlje XV Nacionalsocijalizam ... .8 In Hoc Signo Vinces... ...

Nacionalsocijalizam – Biološki pogled na svijet.....89
Nacionalsocijalizam – Ljevičarski pokret.....114

Machine Translated by Google

NACIONALNI SOCIJALIZAM
FILOZOFSKA PROCJENA

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google

Nekoliko decenija nakon fizičkog poraza nacionalsocijalističke Njemačke u ishodu njene herojske borbe protiv ogromne mase ljudi i materijala koje je protiv nje usmjerio boljševističko-demokratski savez, pojava ovog ponovnog preispitivanja odražava oživljavanje nacionalsocijalizma, što je karakteristika tog vremena.

To što ovo vjerovanje živi i manifestuje se kao što to čini sada, nakon što je decenijama bilo izloženo najvećoj kampanji klevetanja koju je svijet ikada vidio, dokaz je njegove trajne valjanosti, privlačnosti i vrijednosti za budućnost. Preživjelo je plamen rata i oluju ocrnjivanja jer, kada rat učini svoje najgore i ocrnjivanje dostigne svoj puni spektar, nacionalsocijalizam, u konačnoj analizi, ostaje sinonim za višu čovjekovu volju za preživljavanjem, njegov instinkt za zdravljem i snagom i njegovu želju za ljepotom u životu; i sve dok to, taj instinkt i ta želja ostanu na ovoj zemlji, vjerovanje nacionalsocijalizma ostat će neuništivo.

Iza svih sitnica političke implementacije i specifičnosti vremena i mjesta, nacionalsocijalizam, pravilno shvaćen, nije ništa manje od orijentacije uma, čiji je dominantni impuls živjeti punim plućima, kroz razvoj vlastitih potencijala i zadovoljavanje vlastitih potreba, pod uvjetima prirodne konkurencije i selekcije, pomirenog sa saradnjom, unutar organizirane zajednice naroda.

U tome njegovi korijeni sežu do Platonove Grčke i njegove koncepcije prirodnog života, koji se sastoji u potpunom ostvarenju čovjekove istinske prirode kroz poticajnu moć vlade unutar njegove izvorne zajednice.

To odražava rimski pojam dužnog građanstva: pojam da dobar i plemenit život sastoji se u stoičkom služenju državi.

Oživljava krvne osjećaje i osjećaj zajedništva nordijskih plemena rane Evrope: osjećaj da je čovjek u suštini član naroda i da su svi članovi naroda usko povezani međusobnim dužnostima i obavezama.

Nacionalsocijalizam se na ovaj način vraća starim, zdravim, organskim vrijednostima života u pobuni protiv cijele strukture mišljenja liberalizma i demokratije, s njihovom vezom s novcem; njihovim pretjeranim individualizmom; njihovim pogledom na čovjeka kao beznarodnog,

Machine Translated by Google

zamjenjiva jedinica svjetske populacije; njegovo duhovno opravdanje u degradiranom kršćanstvu koje prihvata bolesni "humanitarizam", koji će uvijek tolerirati veću štetu zarad izbjegavanja manje; i njegovu lažnu tvrdnju da su vještački izazvane i numerički određene želje mase najvažniji kriteriji.

Historija je saga o društvenom propadanju i obnovi. Nacionalsocijalizam je lijek obnove dvadesetog stoljeća za veliku degeneraciju modernog doba pod utjecajem raspadajuće, degradirajuće i kastrirajuće misli i prakse koja se pojavila s poremećajem starog srednjovjekovnog poretka stabilnosti od strane razvojnih snaga kapitalizma i industrijske revolucije; procvjetao je pod laissez-faire liberalizmom osamnaestog i devetnaestog stoljeća; dostigao je vrhunac pod demokratijom devetnaestog i dvadesetog stoljeća; i rezultirat će svjetskim trijumfom komunizma do kraja ovog dvadesetog stoljeća, osim ako nacionalsocijalizam ne dođe na vlast na vrijeme, na dovoljnom dijelu svijeta.

Nacionalsocijalizam je, dakle, neizmjerno više od prolazne političke sheme. To je historijska tendencija ponovnog rođenja: pokret renesanse našeg doba, pokret revolucionaran po obimu i duhu, koji ne traži kompromis sa sadašnjim poretkom, njegovim pogubnim praksama i lažnim vrijednostima, već njihovu potpunu zamjenu.

Kao takva, ona je svjetska i prožima cijeli život. Svjetska je po tome što je, u svojoj suštini, univerzalno važeća i vitalna, kvalificirana samo činjenicom da je arijevska u svojoj emanaciji i tradiciji, te da podržava i ovisi o kvalitetama koje se mogu naći par excellence u arijevskom narodu.

To je životno po tome što nije aspekt života, već cjelokupnost života viđena iz jednog aspekta. To je stav uma koji se može izraziti u odnosu na gotovo sve i svašta. Nacionalsocijalizam se neumoljivo protivi svakoj manifestaciji lošeg zdravlja, ružnoće i degeneracije u kulturnoj i duhovnoj, a ne manje i u političkoj i ekonomskoj sferi. U stvari, to predstavlja način života. Čovjek se ne naziva nacionalsocijalistom samo kao etiketu intelektualnog odobravanja. On se rađa sa sklonošću ka nacionalsocijalizmu, njegov um estetski žudi za rasuđivanjem i ispunjenjem zdravog obrasca života i on ne...

Machine Translated by Google

samo misli i osjeća, već djeluje kao nacionalsocijalista, ako je to zaista i u potpunosti.

U svom opsegu i misli, nacionalsocijalizam se svodi na filozofiju i vjeru. On procjenjuje dobro i loše, ispravno i pogrešno, kao ono što koristi ili šteti narodu; i, umjesto sentimentalne slabosti demokratskog uma, prihvata da cilj opravdava sredstvo, pod uslovom da sredstvo ne proturječi cilju.

To postavlja značenje i svrhu kosmičke dimenzije životu kao ličnom ispunjenju, unutar kontinuiteta i razvoja naroda, između klijanja u maternici iz krvne loze naroda i metamorfoze groba, sa njegovom fizičkom preraspodjelom u svemir.

Osnovni kriterij i primarna vrijednost nacionalsocijalizma, iz kojeg sve ostalo proizilazi, jeste, kako Adolf Hitler jasno ističe u djelu Mein Kampf, njegov koncept naroda, shvaćenog kao čovjekovo suštinsko okruženje i, zapravo, njegovo proširenje ličnosti.

Značaj naroda je, prvenstveno, značaj rasne zajednice. To je etničko proširenje porodice. Čovjek nije samodostojna jedinica i cilj sam po sebi, kako tvrde mudraci liberalizma i demokratije. On pripada svom narodu. Njegov život, kao dio, isprepleten je sa životom cjeline, ne samo sadašnjim, već i prošlim i budućim, jer dok ljudi dolaze i odlaze, narod živi dalje, kontinuirano, vječno, pod uslovom da njegovi članovi ispunjavaju svoju dužnost prema njemu. Dakle, identificirajući se sa svojim narodom, čovjek produžava sebe kroz mnoštvo svojih predaka i potomaka, i time postiže besmrtnost.

Narod postoji u manjim i većim oblicima, od porodice, preko klana, plemena ili regionalne zajednice, odatle do nacije, pa sve do rase. U moderno doba, koncepcija naroda se previše poistovjećuje s nacijama savremenih država. Osjećaj srodstva i zajedništva, koji se s pravom proširio od plemena i malog kraljevstva do moderne nacionalne države, međutim, postao je previše koncentriran na ovom nivou. Niže i manje, ali podjednako važne, zajednice unutar nacionalne države su poremećene i lišene vitalnosti, dok je širenje narodne svijesti s nivoa nacionalne države na nivo cijele rase zaustavljeno. Pa ipak, narodni osjećaj, da bi bio zdravo snažan, mora teći iz svojih korijena kroz lokalno i provincijsko...

Machine Translated by Google

zajednice do granica rase, jer se puna sigurnost i prosperitet dijelova mogu naći samo u sigurnosti i prosperitetu cjeline.

Danas, i u budućnosti, nacionalsocijalizam mora utjeloviti ovo suštinsko proširenje osjećaja srodstva i zajedništva izvan granica savremene nacionalne države i konvencionalnog nacionalizma, tako da nacionalna država postane posredna jedinica u strukturi naroda, a njen nacionalizam i rasizam postanu integralno podređeni nacionalizmu cijele rase.

Istovremeno, lokalne zajednice treba oživjeti, provincijske podnacije priznati i poštovati, a narodima koji su podvrgnuti neželjenoj, stranoj vladavini dati etničku slobodu putem odvajanja.

Vjerovanje nacionalsocijalizma u narod kao osnovnu vrijednost i cjelokupnost njegovog pogleda na svijet rezultiraju, figurativno rečeno, razmišljanjem "krvlju" o svim pitanjima.

Ovo odmah i neizbježno dovodi do definicije državljanstva kao pitanja rase: samo oni koji su članovi naroda su članovi nacije, i samo oni koji su članovi nacije mogu biti građani države – da parafraziram četvrtu od dvadeset pet tačaka NSDAP-a Adolfa Hitlerovog.

To također stvara uvjerenje da je potrebno ne samo očuvati rasni karakter naroda, već i, eugeničkim mjerama, poboljšati kvalitet naroda. Revolucionarna je tvrdnja nacionalsocijalizma da put pravog napretka leži u odgoju boljih ljudskih bića.

Budući da su svi građani iste rase, imaju transcendentalnu vezu srodstva koja ih ujedinjuje kao braću po krvi, iznad svih sekcijskih i klasnih razlika i ličnih posebnosti. Nacionalno jedinstvo, tj. kohezija i zajednički život umjesto klasne borbe ljevice i desnice, jedan je od velikih sekundarnih principa nacionalsocijalizma. Sva zanimanja i težnje, sve vrste osoba i sva područja djelovanja moraju biti integrirani u zajednički život zajednice.

Društveni osjećaj jedinstva mora pronaći praktičan izraz u iskrenoj i dubokoj brizi za socijalnu i ekonomsku pravdu, te biti njome podstican. Svijest o srodstvu i briga za kolektivno dobro naroda zahtijevaju da svaki građanin ima jednaku priliku da razvija i ostvaruje svoje talente i

Machine Translated by Google

napredovati prema svojim zaslugama; i da svaki građanin mora dobiti pravednu naknadu za svoje usluge zajednici, a čak i najjednostavniji radnik osiguranje životnih potreba.

Tako dolazimo do socijalističkog elementa u nacionalsocijalizmu. Ovo nije marksistički socijalizam državnog vlasništva nad sredstvima za proizvodnju i distribuciju, koji predstavlja ekonomsku nadvladavinu mravinjaka i jednako je nepoželjan kao i predatorski individualizam kapitalističkog sistema, koji predstavlja ekonomsku podvladavinu, ili anarhiju, džungle. Umjesto toga, to je narodni socijalizam, ili regulacija privatnog poduzetništva radi pravedne podjele njegovih plodova, pod pravednim uvjetima. Ekonomske nepravde i društvena zla kapitalizma potaknula su marksizam, s njegovim pogubnim oblikom javne kontrole nad ekonomijom, a alternativa oboma leži u nacionalsocijalizmu.

Narodni ideal, koji podrazumijeva odbranu rase, jedinstvo nacije i dobrobit naroda, rađa princip vođstva nacionalsocijalizma i elitu u službi tih ciljeva. Njegova koncepcija prirodnog poretka je ona koja ne samo da nalaže da se ljudi rađaju u narodu za život unutar naroda, već i da posjeduju nasljedne razlike u sposobnostima da služe zajednici.

Shodno tome, za maksimalno dobro svih, nadređeni mora voditi podređene. Prirodni vođe moraju biti odabrani, uspostavljeni kao hijerarhijska elita pod vrhovnim vođom i osnaženi da obavljaju svoje funkcije.

Za razliku od liberalizma, nacionalsocijalizam ne smatra direktivnu moć države nečim u suštini represivnim, već velikom, blagotvornom moći vođenja i arbitracije, ohrabrenja i zaštite. On podržava izreku: „Sve za narod i narod za sve.“ On sankcioniše sva potrebna sredstva, u svim oblastima, kako bi se osiguralo da je svako i sve u zajednici u skladu s tim.

Ona vidi dužnost nacionalsocijalističke vlade kao predstavljanje volje naroda, shvaćene ne kao prolazni hir neke demokratske rulje, već kao viši interes zajednice, posmatran u historijskoj perspektivi kao kontinuitet svrhe, obuhvatajući ne samo opšte dobro sadašnjosti, već i naslijeđe prošlosti i potrebe budućnosti.

Machine Translated by Google

BIJELA MOĆ

POGLAVLJE XV

NACIONALNI SOCIJALIZAM

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Do sada je ova knjiga uglavnom bila kritička.

Sada je vrijeme da se predstave konstruktivni planovi za izgradnju i stvaranje.

Uložio sam godinu dana istraživanja i stotine stranica pisanja u trud da pomognem čitaocu da vidi i shvati da je zapadna civilizacija na samo nekoliko godina od kraja koji je dostigla rimska civilizacija – zaborava – i da će on lično patiti sudbinu miliona koji su već pali u ruke jevrejskih smrtnih neprijatelja zapadne civilizacije – ropstvo ili, vjerovatnije, ubistvo – osim ako ne pronađemo volju i mudrost, nekako, da prestanemo bježati od neprijatelja i napadnemo ga Bijelom revolucijom!

Kako tačno možete stvoriti revoluciju?

Trebamo li svi pustiti brade, istrčati na ulice i početi vikati, mahati rukama, bacati bombe i na druge načine glumiti stereotipne "revolucionare"? NE! Naravno da ne. Naša revolucija je već pripremljena za nas.

Hitler je inspirirao, organizirao i izveo relativno mirnu revoluciju, revoluciju koja je odnijela daleko manje života nego Američka revolucija, i beznačajan broj života u usporedbi s bilo kojom koju su ikada izveli židovski boljševici.

Ne samo to, već je Hitlerova revolucija, kako je obećao u Mein Kampfu, bila 100% "legalna" – legitimna – formalno izražena volja većine njemačkog naroda, odobrena i od strane najvišeg izvršnog funkcionera Njemačke, von Hindenburga, i od strane njemačkog "kongresa", Reichstaga. Hitler je imao mnogo prilika da preuzme vlast silom i mogao je to lako učiniti 1931. godine. Ali Hitler je vjerovao da revolucija protiv volje naroda, revolucija koja vlast stiče samo silom, ne može dugo trajati.

Hitler je, kao i ja, vjerovao da je vođa neprijatelj civilizacije. osim ako iza sebe nema volju svog naroda.

Kako onda mogu pozivati na "revoluciju"? Kako mogu pisati "ubijanja i bivanja ubijenim"? Zar nije sama suština revolucije nasilje?

Ne nužno

Može postojati element nasilja, da. Kada vas napadne ubica i suočite se s izborom između smrti i obračuna...

Machine Translated by Google

smrt samog sebe, onda je nasilje jedina mogućnost. I zapadni
Civilizacija je zaista pod napadom neprijatelja koji redovno, kao dio politike, ubija i masakrira nemilosrdnije od bilo koje druge grupe u historiji.

Dakle, moramo biti dovoljno nasilni da zaustavimo komuniste ubijanje neprijatelja i dovoljno nemilosrdan da slomi njegovu moć.

Godine 1923, kada su Crveni zaprijetili preuzimanjem vlasti u Bavarskoj, nacionalisti, konzervativci i general Ludendorf zatražili su od Hitlera da predvodi "puč" - pobunu - u Münchenu. Tada je slabić
Vođe su ga prevarile u posljednjem trenutku. "Puč" je ugušen i Hitler je poslan u zatvor. Ali ovo nije bila revolucija protiv volje naroda, kao što su događaji kasnije pokazali. Ali suština prave revolucije nikada nije SAMO krvoproliće i previranja. U istinskoj i trajnoj revoluciji, nasilje i ubijanje su samo jedno od svrsishodnih sredstava za postizanje radikalne promjene u

sveukupni duhovni pogled – vanjska manifestacija vrhovne ljudske volje da se uspostavi novi raspored fizičkih poslova kako bi se uskladio s unutrašnjim idealom.

Vlast koju danas vrši većina onih na vlasti je čista tiranija, iako je licemjerno prikrivena kao "demokratija". To nije dobrohotna, inteligentna vlast za održavanje reda i pravde koju su uspostavili Očevi osnivači za dobrobit bijelih ljudi.

Naša revolucija mora biti čvrsto zasnovana na idealu uništavanja nezakonite moći tiranina i uspostavljanja pravednog društvenog poretka koji se zasniva na čvrstom autoritetu koji dolazi direktno od našeg naroda.
i slobodno se dodjeljuje vođi.

To je, vjerovali ili ne, upravo ono što je Adolf Hitler učinio za Njemačku, a što mi moramo učiniti za Ameriku.

Ukratko, naša revolucija mora imati za pokretačku snagu i cilj ne samo mržnju i uništenje neprijatelja, već mora biti prožeta apsolutnom odlučnošću da uspostavi pravedan društveni poredak u kojem svaki čovjek može ostvariti svoj maksimalni potencijal kao uspješan, sretan i produktivan dio naše velike Bijele rase.

Šta je to takav pravedan društveni poredak?

Nema potrebe za ovakvim razumijevanjem naučnog
principi uspješnog grupnog života među zdravim ljudima

Machine Translated by Google

društva u kojima prirodni instinkti nisu oštećeni. Životinje, na primjer, imaju uređena, uspješna "društva" jer priroda svakom društvenom biću daje sve instinkte koji su mu potrebni za uspješan život u grupi.

Vukovi, mravi, pčele – i majmuni – na primjer, imaju visoku organizirana i potpuno zdrava, uređena društva.

Rani ljudi su imali zdrava društva. Zatim je čovjekova rastuća kontrola nad prirodom omogućila da pobjegne iz svog prirodnog okruženja, okruži se vještačkim stvarima i luksuzom sve dok nije postao dekadentan i pun arogantne uobraženosti – uobraženosti koja se danas naziva "liberalizam".

Samo vraćanjem jednostavnijim i primitivnijim životnim situacijama nemislećeg i neciviliziranog životinjskog svijeta, i promatranjem djelovanja instinkta koje im je dao Stvoritelj,
Možemo li ugledati čuda onoga što nam je također dato – a što smo odbacili?

Priroda je stvorila "rase" s kojima može eksperimentirati i tražiti uvijek bolje rase, baš kao što to čini dobar farmer. Stvoritelj, budući beskrajno mudriji farmer od bilo kojeg čovjeka, apsolutno insistira na čistoći, svetosti – BIOLOŠKOM INTEGRITETU svake grupe.

Ali priroda, poput farmera koji uzgaja krave, može poboljšati rasu samo podsticanjem uzgoja boljeg tipa i eliminisanjem lošijeg tipa. Priroda ovaj zadatak obavlja na najoptimalniji način.

snažni instinkti koji su nam dati: LJUBAV prema vlastitim i MRŽNJA prema onima koji se nameću – ili "austrajcima".

Ova dva instinkta su podjednako važna: Ljubav nije "dobra" dok je mržnja "zla" - što je lažna ironija koju toliko vole Jevreji, liberali, hipiji, homoseksualci i glupani.

Ljubav je zaista nevjerovatno moćna i dobra kada je PRIRODNA. LJUBAV, ona prirodna, zdrava vrsta, zaista pokreće svijet i najljepše je, sveto čudo koje ikada vidimo ovdje na ovoj zemlji.

ALI BEZ SMRTNE MRŽNJE PREMA ONOME ŠTO
UGROŽAVA ONO ŠTO VOLIMO, LJUBAV JE PRAZNINA
RIJEČ, KRILATA ZA HIPIKE, PEDERE I KUKAVICE.

Machine Translated by Google

Želio bih mnogo više pisati o ovom konkretnom zakonu društvenog života, jer, kao što ćemo vidjeti, BIOLOŠKI INTEGRITET je suština, smisao i cilj nacionalsocijalizma kada se primijeni na arijevsko društvo - i, zapravo, na svako zdravo ljudsko društvo koje je ikada postojalo.

Ali u ovom djelu jednostavno nema mjesta za knjigu koja bi se mogla napisati samo o ovoj temi. Mogu samo sumirati rekavši da je prvi zakon svih grupnih života društvenih bića BIOLOŠKI INTEGRITET; apsolutna i beskompromisna odanost vlastitoj rasnoj grupi zasnovana na ukupno

sveprožimajuća ljubav i apsolutna, beskompromisna mržnja prema svim strancima koji se nametnu i prijete da pomiješaju svoje gene s genima ženki vlastite grupe.

Svakodnevni način na koji se ovaj zakon manifestuje je ljubav prema vlastitoj vrsti i mržnja prema agresivnim uljezima (zbog čega većina zdravih bijelaca ima tako instinktivno gnušanje prema "crnjcima", Jevrejima i drugim "strancima").

Drugi najvažniji zakon je zakon o TERITORIJI.

Na primjer, deset ili dvadeset mužjaka sićušnih tropskih ribica zvanih "mačorepi" će zauzeti dio akvarijuma čim ih se u njega smjesti i napasti svaki upad drugog mužjaka.

Ako se ženke uvedu u akvarijum, mužjaci će se boriti oko njih, kao što se i očekivalo. Ali iznenađenje za nauku bilo je to što seks nije najjači motiv u životu ovih malih ribica.

Ako počnete hladiti vodu u njihovom akvarijumu, možete doći do tačke u kojoj je voda toliko hladna da mužjaci više neće mariti kada unesete ženke. Kada voda postane toliko hladna...
hladne kao da skoro žele ubiti male ribice, one uopće ne obraćaju pažnju na ženke. Ali čak i kada su na ivici da se gotovo smrznu, one će i dalje žestoko izaći da brane svoju TERITORIJU - svoje privatno vlasništvo!

Nacionalsocijalizam se, između ostalog, zasniva na ovom konceptu privatnog vlasništva. Zakon TERITORIJE proizilazi iz "Nacionalizma" i privatnog vlasništva u ljudskom društvu.

U cijelom životinjskom carstvu, vođa se nikada ne bira glasanjem, već uvijek prirodnom selekcijom koju je Priroda uspostavila kao jedini siguran metod osiguranja da grupu vode najbolji.

Machine Translated by Google

– borba. Ovo sam nazvao zakonom VOĐSTVA.

Kada svaki član životinjskog društva nauči svoje mjesto u prirodnom biološkom poretku snage, mudrosti i domišljatosti, svaki član se smjesti u svoju nišu i grupa je relativno mirna i uređena. Tek kada mladi mužjaci počnu sazrijevati i moraju se boriti za penjanje ili spuštanje na ljestvici, dolazi do ozbiljnih bitaka. A onda, čim svaki mužjak nauči koga može bičevati, a ko može bičevati njega, on se smiri i živi mirno i zadovoljno na tom mjestu koje je pronašao za sebe.

Tako su uspostavljena još dva fundamentalna principa ili zakona cjelokupnog grupnog života – VODSTVO najboljih i prirodna hijerarhija ili skala vodstva svih ostalih članova grupe – STATUS.

Konačno, studija životinjskog svijeta utvrđuje da se ženke ne miješaju u poslove mužjaka i specijaliziraju se za proizvodnju i odgoj mladih organiziranjem zdravih porodica. Ukratko: Postoji pet osnovnih zakona grupnog života, koje sam nazvao "ZAKONI PLEMENA";

(1) Zakon BIOLOŠKOG INTEGRITETA (ljubav iznutra, mrzim izvana);

(2) Zakon TERITORIJE (privatna svojina);

(3) Zakon VOĐSTVA (od strane najboljih);

(4) Zakon STATUSA (ili prirodnog mjesta svake osobe u grupi); i

(5) MAJČINSTVO za žene.

S ovim prirodnim principima u djelovanju, kao što je to slučaj u cijelom svijetu društvenih životinja, u grupi vlada relativni mir i red.

Tek kada je grupa nekako prisiljena na neprirodne uslove, Bogom dani instinkti da se pokoravaju ovim gvozdenim zakonima prirode propadaju.

Kada sve ovo procjenjujete u vlastitom umu, razmislite o očiglednom "ludi" obrazac maloljetničke delinkvencije. Imamo sinove i

Machine Translated by Google

kćerke nekih od naj"naprednijih" i najbogatijih ljudi odjednom izgledaju kao da polude, tuku starce, besmisleno uništavaju stvari, uzimaju otrovne droge i postaju arogantni, antisocijalni kriminalci. Istovremeno, vidimo da djeca nekih od najsiromašnijih grupa u našem društvu gotovo uopće ne proizvode delinkvente.

Na primjer, do nedavno, mladi Kinezi nikada nisu bili delinkventi (i još uvijek imaju daleko nižu stopu delinkvencije od drugih grupa). Mladi iz čvrsto povezanih, iako vrlo siromašnih, grupa često nisu dotaknuti modernim ludilom maloljetničke delinkvencije.

Zašto je to tako? Zašto bi bogati mladić ili djevojčica postali lopovi, vandali i bili nasilno antisocijalni uprkos svim zamislivim prednostima, dok su djeca nekih od najsiromašnijih ljudi u Americi dobro prilagođena i konstruktivna?

Odgovor je da djeca koja su odgajana u grupi koja je uspjela održati neku vrstu zakona prirodnog grupnog života ("Zakoni plemena"), koja osjećaju da su lojalna
članovi grupe, "plemena", koji "pripadaju" nečemu ili nekome vrijednom, i koji stoga imaju osjećaj za pet osnovnih zakona cjelokupnog grupnog života, nisu frustrirani, nisu izgubljeni i ne
prazno.

Jevreji, šireći liberalizam i komunizam, svjesno i naučno su pristupili procesu brisanja iz duša naših ljudi svakog sjećanja na svete 'Zakone plemena', koji, sami po sebi, mogu učiniti grupu čovječanstva zdravom, sretnom i mirnom.

Nijedno ljudsko biće ne može živjeti u miru i produktivnoj sreći
IZVAN neke vrste "PLEMENA" kojem pripada
IZUZETNO ODAAN i koji ga zauzvrat PODRŽAVA
DUHOVNO.

Jevreji su proširili neizrecivo destruktivnu ideju "univerzalizma", "jednog svijeta-izma" - jedne gomile bezrasnih, bezdržavnih i atomiziranih pojedinaca - kao vrhovnu ideju čovječanstva. Čak su i konzervativci bili namamljeni da samo forsiraju ovu istu neprirodnu, fragmentiranu, superindividualističku, JEVREJSKU bolest društva.

Machine Translated by Google

Jevreji nam govore da je Zakon BIOLOŠKOG INTEGRITETA (ljubav iznutra, mržnja izvana) "rasizam" - "vrhunsko zlo" svih vremena! Govore nam da ako ne volimo Žute ljude, Crnce - a posebno Jevreje - koliko i vlastiti narod, onda smo opaki, perverzni i osuđeni na propast - mi smo "rasisti". Milioni jadnih bijelih naivčina vjeruju u tu jevrejsku laž!

Govore nam da je Zakon TERITORIJE (privatnog vlasništva) NE-prirodna pohlepa i da pristojni ljudi moraju željeti dijeliti sve i nemaju želju za vlastitim privatnim vlasništvom. Oni to nazivaju "marksističkim socijalizmom", "komunizmom" i raznim drugim imenima koja ukazuju na brigu za "društvo" i "zajednicu" - ali sva ona pogađaju u srž najmoćnije i jedine motivacije živih bića da grade, stvaraju i proizvode. Više miliona vjeruje ovim jevrejskim lažljivcima.

Jevreji nam govore da je Zakon VOĐSTVA (vladavine najboljih) "diktatura" i da moramo težiti "demokratiji" (vladavini rulje): Milioni Bijelih Arijevaca su uvučeni u...
vjerujući u ovu sirensku pjesmu "demokratije", sve dok rulje ljudskog smeća sada ne teroriziraju cijelu našu naciju.
Jevreji nam govore da Zakon STATUSA (
uspostavljanje prirodnog reda sposobnosti svake osobe na njenom pravom mjestu) je "klasna eksploatacija" i da prirodne vođe društva - oni koji su bili uspješni - moraju biti uništeni i ubijeni od strane onih koji nisu. Čitave nacije pune dobrih bijelih Arijevaca su prevarene ovom podlom jevrejskom metodom podjele i osvajanja našeg naroda kroz klasni rat.

Konačno, ovi vječno voljeni Jevreji nam govore da je specijalizacija žena u odgoju djece zvjersko porobljavanje naših žena, da su žene namijenjene da budu sudije, inženjerke lokomotiva, vojni oficiri i poslovni rukovodioci. Rezultat je, naravno, sve veće uništavanje te svete i prekrasne institucije svih zdravih civilizacija, majčinstva, a s njim i doma i porodice. Cijeli naš zapadni svijet je nasjeo na ovu "demokratsku" jevrejsku prevaru, koja je žene učinila najjadnijim žrtvama jevrejske bolesti. Milioni "modernih" žena su beznadežno izgubljeni, frustrirani i potpuno jadni, čak i dok vrište o više "prava" preko zvučnika i

Machine Translated by Google

maršir
ajući okolo u paklenim, militantnim, političkim organizacijama.
U međuvremenu, milioni porodica su bez toplih, divnih majki, a domovi postaju više nalik luksuznim zatvorima nego čudima ljubavi i topline kakva su bila domovi prije jednog stoljeća.

Jeste li se ikada zapitali zašto se toliko maloljetnih delikvenata okuplja u bande? Godinama sam, kao i većina ljudi, pretpostavljao da je to neprirodna perverznost kod "loših" dječaka, jer sam odgajan u nekoj vrsti buržoaske "čahure", znajući malo o brutalnoj realnosti života.

Ali kada se jednom shvate zakoni društvenog života za sva bića – ljudska potreba da se živi po "Zakonima Plemena" –
"banda" postaje razumljivija.

To pokazuje da naša djeca, barem, još uvijek imaju zdrave instinkte, iako je vanjska manifestacija tih instinkta opaka i antisocijalna kao rezultat neprirodnih uvjeta koje djeci nameće njihovo krajnje nezdravo urbano okruženje.

Primijetite da je prva karakteristika bande "ekskluzivnost".
Oni se fanatično "drže zajedno". Napadni jednog, i svi će napasti tebe. Zakači se s jednom od ženki iz bande i mrtav si. Oni
Strastveno su odani jedni drugima. A još strastvenije mrze autsajdere i napadače.

Oni su ponovo potvrdili svete prirodne zakone BIOLOŠKOG INTEGRITET, grupne lojalnosti, iako ne znaju zašto.

Primijetite da sljedeća stvar koju banda uradi jeste da zauzme "teritoriju" - teritoriju. Teško onome ko naruši tu "teritoriju" - zadire u "privatno vlasništvo" bande! Može li išta više?
očigledno ilustruju zakon TERITORIJE?

Bandu nikada ne vode "demokratski" izbori, već najtvrđi, najbolji (po standardima bande). Evo klasičnog primjera zakona VOĐSTVA.

Obratite pažnju na to kako je svaki član bande izuzetno svjestan svog tačnog mjesta u bandi – ko je iznad njega, a ko ispod njega.
Ako iko pokuša da mu se približi, on će biti uništen. Neka...
Pokušaj se pomaknuti za stepenicu više, i tip iznad će ga zdrobiti. Evo zakona STATUSA - baš kao u Prirodi.

I na kraju, posmatrajte ženke u bandi. Da li one daju bilo kakve

Machine Translated by Google

Naredbe vođi? Ne! Da li se utrkuju okolo i zahtijevaju "prava"? Nikako! Ponašaju se kao ženke u ostatku životinjskog svijeta i ne pokušavaju se ponašati kao mužjaci. Slave svoje uloge ženki, kao da "pripadaju" moćnom mužjaku i ponosno mu pomažu. A upravo je to uloga ženki u zdravim i sretnim društvima.

(Zanimljivo je primijetiti da su jevrejski frojdovski psihijatrijski lažnjaci prisiljeni da se vrate zakonima grupe, zakonima plemena – kako bi izvršili „izlječenje“ ovisnika o drogama i alkoholičara. Oni formiraju grupu i njihove snažne instinkte lojalnosti toj grupi ponekad može prevladati usamljene, individualne slabosti)

I crnci, u svojoj slijepoj i glupoj borbi, rade istu stvar, instinktivno formirajući crnačke lojalnosti, vičući "Crna moć" i nazivajući jedni druge "braćom po dušama".

Uprkos najekstremnijem siromaštvu na Lower East Sideu u New Yorku u ranim godinama jevrejske imigracije, čak su i ove jadne gomile jevrejskog otpada iz Evrope ostale zajedno s takvom fanatičnom grupnom odanošću, poštujući sve "Zakone plemena", da među njima gotovo da nije bilo delinkvencije niti zločina jedni protiv drugih. U stvari, grupna odanost ovih Jevreja je možda najfantastičnija u historiji svijeta. Ona ih je dovela do gotovo vladavine nad cijelim svijetom - ne zato što su hrabriji, rade više, inteligentniji ili vrijedniji od nas ostalih - već zato što poštuju osnovne zakone prirode i održavaju grupnu odanost. Dok smo svi ostali nasjeli na njihovo trulo smeće "jednog svijeta", "svi smo braća", koje dezintegrira naše Društvo, Jevreji održavaju svoje društvo grupnom odanošću kakvu historija nikada prije nije vidjela, i tako idu od jednog trijumfa do drugog.

Tek kada je Adolf Hitler, prije pedeset godina, sve ovo intuitivno počeo sagledavati kao novi pogled na svijet, Weltanschauung nacionalsocijalizma, ne-Židovi su stekli prvi uvid u nastajuće nauka o ljudskom grupnom životu. Ono što smo mi instinktivno radili vijekovima, a Jevreji i dalje instinktivno rade, Adolf Hitler je počeo intuitivno vidjeti i shvaćati.

Suština nacionalsocijalizma je rasizam, što je, najjednostavnije rečeno, samo vjerovanje da se ljudi razlikuju po izvrsnosti.

Machine Translated by Google

potpuno iste rase kao i sva ostala živa bića, i da je Bijeli Čovjek do sada najbolja rasa koja se pojavila, dok su Crnci najniža. I, kao što će se čitalac sjetiti, ovo je prvi zakon Grupnog Života, "BIOLOŠKI INTEGRITET" kako sam ga ja nazvao.

Suprotno gnusnim lažima Jevreja (i "konzervativaca"), Adolf Hitler je snažno štitio privatno vlasništvo. Krupp i drugi veliki ili mali vlasnici nekretnina i biznismeni nikada nisu izgubili ni centa pod Hitlerom, niti su to učinili njemački princevi. (U jednom trenutku, fanatični "ljevičari" u njegovoj stranci željeli su lišiti njemačke princeve imovine, a Hitler je morao ugušiti...)

pobunu u vlastitim redovima kako bi zaštitio njihova imovinska prava, što je i učinio. Hitler je bio nacionalista, pobornik teritorije i privatnog vlasništva.

Nepotrebno je naglašavati da je Hitler dao svom narodu VODSTVO – ne slatkorječivost ni demagogija, i voljeli su ga zbog toga. Slijedili su ga s ljubavlju i dragovoljno, kao što to čine članovi svih sretnih, uspješnih i zdravih društvenih grupa.

Među Hitlerovim ljudima vladao je mir i red, jer je on učio da čovjek zaslužuje i mora dobiti jednako poštovanje kao dobar kopač kanala (ako je to granica njegove sposobnosti da služi svom narodu) kao i čovjek koji je bio u stanju izumiti novu i divnu mašinu ili biti politički vođa.

Svaka osoba u Hitlerovoj Njemačkoj bila je poštovana zbog svog mjesta u društvu, pod uslovom da ga je ispunjavala najbolje što je mogla. Nisu bili vječno podsticani (kao što Jevreji podstiču naš narod) da zahtijevaju poslovi samo kao predsjednici, predsjedavajući odbora i rukovodioci kada se neki ljudi ne rode s tim posebnim talentima.

Neuspjeh u onome što se može postići, a istovremeno stvaranje problema i cilj ostvarenja onoga što se ne može postići, poremetit će uređeno i sretno društvo, a da ne spominjemo beznadežno frustriranje pojedinca koji to odbija. prepoznati svoje prirodno mjesto u svijetu.

Tako je Hitlerova država priznala zakon STATUSA. Svaki čovjek je bio odavan počast za ono što je radio lojalno i sa svojim najboljim naporom, bez obzira da li je bio farmer, ratnik, radnik, fabrički radnik ili šta god.

Konačno, Hitler se pobrinuo da se ženama vrati njihov

Machine Translated by Google

drevno pravo po rođenju i poštovane kao supruge i stvarateljice sretnih, zdravih domova – kao autorice dobrih ljudi.

Laži o Hitlerovom vremenu su sada toliko ogromne i moćne da je gotovo nemoguće sumnjati u njih. Ali ako sretnete poštenog i hrabrog Nijemca koji je proživio ta velika vremena (i koji je spreman govoriti uprkos teroru koji danas vlada nad onima koji se usude reći istinu), saznat ćete da je njemački narod otkrio šta znači dobro vođstvo i prirodni...

Zdrava država je kao, pod Hitlerom.

Da bi spriječili širenje tog znanja i tog prirodnog stanja društva (i time uništili parazitsko postojanje Jevreja), ti jevrejski đavoli su izazvali ostale od nas da idemo i
pokolju i razbiju ovo čudo Bijele arijevske renesanse.

Ali prirodni zakon se ne može uništiti, kao što se ne može "uništiti" činjenica da je dva plus dva jednako četiri. Možete terorizirati ljude da to izgovore i natjerati ih da svi papagajski ponavljaju "dva plus dva je
sedamnaest" – ali dva i dva su i dalje četiri, i uvijek će se naći neko sa hrabrošću i mudrošću, prije ili kasnije, da uništi teroriste i lažljivce kako bi ponovo potvrdio istinu.

Već se, ovo dešava širom svijeta.

Mlade "bande" koje sam spomenuo samo su jedan znak onoga što se zaista dešava. Ljudi će pronaći put nazad ka prirodnim "Zakonima Plemena".

Ono što je Hitler dao svijetu, kao nacionalsocijalizam, u određenom smislu je samo moderni oblik drevnog, prirodnog "plemenskog zakona", recepta za sretan i zdrav grupni život koji je Veliki Duh dao svim živim bićima, uključujući i čovjeka.

Nacionalsocijalizam nije ništa više ili manje nego PRIRODNI POREDAK (naziv koji bi, u nekim aspektima, bolje opisivao stvarnost od "nacionalsocijalizma"). Hitler je morao osmisliti naziv svog pokreta kako bi uspio u specifičnoj političkoj situaciji i stoga je bio prisiljen koristiti imena i termine koji bi ostvarili njegove ciljeve. U Njemačkoj su milioni i milioni Nijemaca sebe smatrali "socijalistima" –

ali su bili u manipulativnim kandžama Jevreja. Umjesto da vodi više bitaka nego što je morao, Hitler je, u suštini, rekao tim milionima: "Ako morate biti 'socijalisti', nemojmo biti Jevreji"

Machine Translated by Google

'socijalisti' – marksisti – budimo 'NACIONALNI socijalisti', što znači nacionalno društvo. Budimo 'socijalisti' za Njemačku, a ne za Jevreje.

I uspjelo je! Milioni i milioni dobrih muškaraca i žena koje su Jevreji zaveli u komunizam, Hitlerovim metodama su vraćeni svom narodu i Prirodnom poretku zdravog grupnog života.

Iznad osnovnih elemenata prirodnog poretka, koje ja
kao što sam gore naveo, nacionalsocijalizam utjelovljuje nešto daleko više i plemenitije od bilo kojeg pukog skupa pravila ili principa.
Nacionalsocijalizam, kao FILOZOFIJA, utjelovljuje vječni poriv koji se nalazi u svim živim bićima - zapravo u svemu stvorenom - prema višem nivou postojanja - prema savršenstvu - prema Bogu.
Ova "aristokratska" ideja nacionalsocijalizma – ideja o
Stalna težnja u cijeloj Prirodi ka sve višem i višem, sve složenijem i sve savršenijem postojanju – to je metafizički, natprirodni aspekt našeg ideala.

Drugim riječima, koncepti socijalne pravde i prirodnog poretka su organi i živci nacionalsocijalizma, ali njegova LIČNOST, njegov "religiozni" aspekt - ono što ga uzdiže iznad bilo koje strogo političke filozofije - njegov obožavajući stav prema prirodi i religiozna ljubav prema Velikim darovima Nepoznatog Stvoritelja.

Kršćanstvo je, na primjer, daleko uzvišenija stvar od svojih rituala, riječi svojih molitvi ili bilo kojeg od svojih vjerovanja. To je DUHOVNA TEŽNJA ka vjerničkim idealima Duhovnog Savršenstva.
Nacionalsocijalizam je ista vrsta težnje ka sve višim i višim nivoima ovdje na ovoj zemlji, dok kršćanstvo teži ka budućnosti i kasnijem životu koji nije s ove zemlje.

Za običnog "vojnika" u našoj "vojsci", koji gradi i bori se za Prirodni Poredak - Nacionalsocijalizam - dovoljno je da poštuje i pokorava se zakonima i doktrinama koje su uspostavili uzvišeni ideali naše filozofije, samo s instinktivnom ljubavlju prema tim idealima, možda ne i s potpunim razumijevanjem najviših oblika naše filozofije.

Ali baš kao što su najveći kršćanski vođe bili oni koji nisu bili zaokupljeni detaljima i pravilima, već oni koji su bili "Bog"

Machine Translated by Google

"Opijeni" najvišim idealima religije, vođe među našom nacionalsocijalističkom elitom moraju dijeliti ovaj fundamentalno religijski pristup. Za njih pravo značenje naše rasne doktrine mora biti dio njihove idealističke "težnje ka Bogu".

Potpunom identifikacijom sebe s našom velikom rasom, mi učestvovati u njegovim prošlim i budućim slavama. Kada na bilo koji način doprinesemo, posebno samožrtvovanjem kako bismo pomogli našoj rasi na putu ka višem postojanju, mi se približavamo Bogu – Stvoritelju Glavne Rase.

Ukratko, iako su mehanizmi i pravila nacionalsocijalizma, kako su ovdje kodificirani i izloženi, dovoljni za većinu nas, za nekolicinu idealista spremnih i voljnih žrtvovati svoje živote za stvar svog naroda, nacionalsocijalizam mora biti vrlo stvaran religijski ideal - težnja ka Bogu. Nacionalsocijalizam je jedini pokret koji je stekao dovoljno samospoznaje i uvida da bi mogao razumjeti ovaj pokret od liberalne vještačnosti i kratkovidnosti prema vječnoj mudrosti prirode. Naše potpuno vjerovanje u rasu, naše insistiranje na prirodnim zakonima u društvu, ekonomiji i svakom drugom području ljudske aktivnosti su, u svakom slučaju, svjesna, naučna primjena željeznih zakona prirode, umjesto umišljenih i kratkovidnih izopačenja zakona, kako to promoviraju arogantni, glupi liberali i marksisti.

Naši liberalni i marksistički protivnici su podjednako slijepi za ono što rade. Ali u svakom slučaju, ispostaviće se da su oni u osnovi mrzitelji zakona prirode, uobraženi, neobrazovani.
"intelektualci" koji su žrtve općeprihvaćenih istina o tome da je "malo znanja" "opasna stvar". Budući da su otkrili da mogu naučiti crnca iz Konga da recitira poeziju ili se čak ponašati kao advokat ili doktor, nadimaju se svojom sposobnošću da prilagode prirodu sebi i zamišljaju da od bilo kojeg Hotentota mogu napraviti samoinicijativne, zapadne bijelce. Činjenicu da je priroda već od crnca napravila ono što jeste i da nijedna ljudska tvorevina ne može napraviti "svilenu torbicu od krmačjeg uha", oni jednostavno odbijaju priznati.

Nacionalsocijalizam je destilirana suština ljubavi prema i poštovanje prema prirodi, te ljubavnom, svjesnom i naučnom

Machine Translated by Google

primjena vječnih, pravednih i lijepih zakona prirode na svaki trenutak čovjekovog postojanja. Istovremeno, nacionalsocijalizam prepoznaje čovjekovu potrebu za višom kulturom od one koju imaju nemisleće životinje džungle i time podiže primjenu prirodnog zakona sa gole, borbene konkurencije životinjskog svijeta, na primjer, na reguliranu i uređenu konkurenciju, pod poštenim pravilima.

Naši protivnici žele potpuno eliminirati konkurenciju – potpuno neprirodna ideja.

Nacionalsocijalizam insistira na tome da čovjek može usavršiti i obogatiti primjenu Prirodnih Zakona Života za dobrobit čovjeka, ali također insistira na tome da čovjek ne može izbjeći ili prkositi Prirodnom Zakonu. Između stanja društvenog zdravlja ("nacionalsocijalizam" ili Prirodni Poredak) i društvene bolesti (židovski marksizam) leži "ničija zemlja" uništavila - mjesto gdje ljudi nisu ni mrtvi, niti zaista

živ.

Demokratija, "liberalizam" i "konzervativizam" su čista, nepatvorena stanja uništavila. Nemaju osnovni, fundamentalni pogled na život, nikakvo razumijevanje, nikakvu vitalnu silu duboko u sebi. To su otmjeni trikovi s lijepim riječima i frazama, koji ne znače ništa. Vode samo u haos i pripremaju put za Jevreje i njihov prokleti, neprirodni komunizam.

Jedini način da ikada zaustavimo ovu jevrejsku prevaru i osvojimo umove i srca našeg naroda jeste da vratimo našem narodu Prirodni Red – Zakone Plemena – koji će, jedini...
Daj nam snagu i volju da ponovo potvrdimo prirodnu, biološku superiornost naše Bijele rase i tako spasimo Zapadnu civilizaciju.

Uništite li kohezivne sile Prirodnog Reda u bilo kojoj grupi, ta će grupa postati haotična, beznadežna, frustrirana, izgubljena, prazna, zlobna i konačno bespomoćna pred bilo kojom drugom ujedinjenom grupom.
i poštuje Zakone Plemena.

Zato Crnci, u toliko slučajeva, užasavaju cijele gradove.
Drže se zajedno. Udari jednog, i milion Crnih će urlati na tebe.
Zato se policija često više ne usuđuje da ih uhapsi, čak ni zbog najnečuvenije prekršaje.

A Jevreji su među nama još moćniji, zbog istog

Machine Translated by Google

razlog. Drže se zajedno.

Dodavanjem Zakona plemena Zakonima rase koje smo ranije ispitali u IX. poglavlju, možemo sintetizirati novi zakon modernog društva: Zakon grupne dominacije.

U prirodnom stanju, ta životinjska ili primitivna ljudska grupa koja je biološki superiorna, grupa sastavljena od najboljih jedinki, koje nose najbolje gene i hromosome, dominirat će nad svim inferiornim grupama, jer sve grupe u prirodi (superiorne ili inferiorne) podjednako poštuju Zakone Plemena.

Dakle, jedini faktor koji konkurentno djeluje u životinjskom svijetu je biološka izvrsnost uzgoja. Ali naučne naprave, luksuz i jevrejski "liberalizam" su u velikoj mjeri uništili
sposobnost modernog, civiliziranog bijelog čovjeka da osjeća i poštuje prirodne "zakone plemena" takva je da je izgubio svoju grupnu koheziju; "odlijepio se" kao društvena životinja; fragmentiran je i atomiziran
na milione izolovanih pojedinaca i stotine hiljada sebičnih "grupa za pritisak", klasa itd. Ova gotovo potpuna fragmentacija velikog "plemena" bijelih ljudi svela nas je na nemoć, kao grupu.

Zakon grupne dominacije među ljudima je pravilo da će svaka grupa koja se fanatično pridržava Prirodnih Zakona Plemena moći dominirati bilo kojom grupom koja se ne pokorava tim zakonima, bez obzira koliko inferiorno može biti "pleme" koje se pokorava zakonima.

Zato crnci i Jevreji gospodare nad bijelim čovjekom u Americi koju su izgradili i posjeduju bijeli ljudi. Zato trpimo tiraniju "manjine". Svaka organizirana manjina ološa i ljudskog...
Smeće ima moć - dok je velika bijela, nežidovska većina raširena, bespomoćni, paralizirani div.

Cilj naše nacionalsocijalističke revolucije je, dakle, vraćanje Plemenskih zakona našem narodu, kako bi se ponovo omogućila njihova prirodna biološka superiornost u rasprostranjenju i dala bijelom čovjeku vlast nad onim što je izgradio i čime bi trebao dominirati.

Upravo to su Hitler i nacionalsocijalizam učinili u Njemačkoj za milione i milione fragmentiranih, atomiziranih ljudi koji su bili potonuli u dubine beznađa i haosa.

Hitler nije postigao tako zapanjujući uspjeh kod svog naroda

Machine Translated by Google

zato što je bio "žilav momak", zato što je organizovao velike, uzbudljive skupove, zato što su Nijemci prirodne "zvijeri", niti bilo koji drugi razlog koji su iznijeli lažljivi Jevreji i njihovi ulizički liberalni i konzervativni saveznici.

Razlog zašto je Hitler uspio postići društveno čudo u Njemačkoj je taj što je Hitler intuitivno razumio sve što sam napisao i vratio svoj narod PRIRODNOM DRUŠTVENOM PORETKU.

Hitler je naučio svoj narod da prestane mrziti jedni druge kao izolirane, usamljene i uplašene pojedince i vratio im taj sveti osjećaj nacionalnosti, "plemena"; da, pravog bratstva (ne
vještačke vrste koju prodaju Jevreji). (Nema ništa loše, a sve je ispravno u vezi s "bratstvom" s vlastitim narodom. Tek kada Jevreji lukavo i lažno pokušavaju proširiti "bratstvo" kako bi navukli kapuljaču na "brata" i pokušali nas učiniti "braćom" sa Zuluima, Pigmejima, Kinezima, Bušmanima i Jevrejima, tada "bratstvo" postaje sinonim za rasnu katastrofu, kao što je i postalo.)

Hitler je svom narodu dao isti požrtvovani duh tople ljubavi prema porodici i svom narodu (koji je velika "porodica"), koji ujedinjuje i blagosilja svaku prirodnu društvenu grupu stvorenja u
stvaranje.

Kao što sam mnogo puta istakao, nijedan čovjek ne može živjeti sretno, uspješno i produktivno kao usamljena, ogorčena individua u ratu sa svim svojim bližnjima. Svako od nas ima duboku potrebu za toplinom i ljubavlju svoje grupe, onih u svojoj biološkoj porodici ljudi. Moderni čovjek je izgubio taj osjećaj grupne topline, odanosti i ljubavi, a rezultat toga je haos i duhovna praznina koju vidimo svuda oko sebe u ovom raspadajućem zapadnom društvu.

Užasi opisani u prvom poglavlju ove knjige direktna su posljedica gotovo potpunog nepoštivanja zakona plemena od strane Amerike. Ovi užasi bi se nastavili, čak i ako bi svi Jevreji i
Crnci bi trebali nestati preko noći, osim ako ne vratimo našem narodu, kao što je Hitler učinio, PRIRODNI POREDAK, "Zakone plemena".

Naša revolucija, dakle, nije materijalna i fizička, već
radikalna duhovna promjena u osjećanjima našeg naroda:

Eliminacija sebičnog atomizma i pohlepnog, uskogrudnog "individualizma"; bilo da se to naziva "liberalizmom",

Machine Translated by Google

"konzervativizam" ili "demokratija" i obnova duboko zadovoljavajućih osjećaja ljubavi prema vlastitoj vrsti u srcima zapadnih bijelih muškaraca. Ova ljubav prema svojoj grupi manifestuje se u spremnosti na žrtvovanje i davanje za svoju porodicu - i širu porodicu svoje rase.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Dugotrajni uspjeh u bilo kojem ljudskom poduhvatu nikada nije rezultat slijepe sreće. Postizanje jasno definiranog cilja, bilo da se radi o činu hodanja od tačke "X" do tačke "Y", izgradnji kuće ili organizaciji posla, uvijek je proizvod tri stvari:

1. Intelektualna sposobnost sagledavanja problema, očekivanog otpora i najboljeg načina za prevazilaženje tog otpora kako bi se postigao cilj.

2. Volja i odlučnost da se učini sve što je potrebno da se postigne željeni cilj, bez obzira na protivljenje.

3. Fizička sredstva, snaga i hrabrost za sprovođenje i izvršenje plana ili borbe zamišljene umom i određene voljom.

Ako bilo koji od ova tri elementa nedostaje u nečijoj svrsi, dolazi do neuspjeha. je neizbježan, predvidljiv rezultat.

Čovjek koji je previše glup da shvati različite faktore uključene u pokušaj hodanja od tačke "X" do tačke "Y", gdje je put između nas džungla prepuna zmija, opasnih mesoždera i groznice, i koji se ne naoruža oružjem i mapama, lijekovima i drugom opremom nikada neće stići do "Y" bez obzira na to koliko je uporna njegova odlučnost ili koliko su snažni njegovi mišići. Drugi čovjek koji pokuša isto putovanje, iako jasno uviđa opasnosti i priprema se za njih, i iako je snažan od mišića, ipak neće uspjeti stići do "Y" ako je toliko neodlučan i slabe volje da ne istraje u borbi i nemilosrdno ne upotrijebi bilo koju silu koja bi mogla biti potrebna da...

zdrobiti i uništiti sile koje mu se protive. I treći čovjek koji ima intelekt da uoči opasnosti i da se pripremi za njih, te volju i odlučnost da se probije kroz njih, čak i uz najveći herojizam, ali koji je tjelesno krhak i tako fizički

Machine Translated by Google

slab da ne može izvršavati naredbe svog uma i njegova volja ne može a da ne podlegne jačim protivnicima koje će sresti.

S civilizacijama je kao što je i s borbama pojedinačnih ljudi. Desetine velikih civilizacija su propale zbog neuspjeha u jednom ili više ova tri elementa neophodna u borbi za opstanak.

Divlja društva obično propadaju, ne toliko zbog nedostatka snažne volje ili fizičke snage, koliko zbog nemogućnosti sagledavanja stvarne situacije. Utapajući se u praznovjerju i spotičući se u tami neznanja, oni bivaju savladani fizičkim silama nasilnih prirodnih pojava, katastrofa i bolesti koje su civilizovanija društva naučila da...

savladati.

S druge strane, civilizacije, uprkos svim svojim intelektualnim dostignućima i naukama, najčešće propadaju zbog neuspjeha volje, smanjenja divljeg i nemilosrdnog nagona za preživljavanjem i dominacijom koji je prvobitno stvorio društvo. One postaju "humanitarne", sebične i meke. Postaju fizički slabe i ovisne o plaćenim vojskama i policiji koje im pomažu u borbi.

Borbeni duh časti, samožrtvovanja i herojstva njihovih predaka ustupa mjesto rastućoj ljubavi prema lagodnosti, luksuzu i kukavičluku koji se maskiraju kao "humanitarizam".

Kada civilizacija dostigne ovu iscrpljujuću fazu u svom propadanju, samo vrlo rijedak historijski događaj može zaustaviti konačni kolaps društva, jer dekadencija postaje sve očiglednija. Samo kada umiruće društvo još uvijek ima dovoljno životne energije da stvori duhovnog diva, božanski povratak drevnom herojstvu svog naroda, koji je u stanju šokirati i istjerati civilizaciju iz njenog prirodnog stanja.

Historijska noć sna i smrti, uprkos samoubilačkom protivljenju umirućih naroda koji žude samo za "mirom" i snom smrti, može li se društvo ponovo uzdići na neko vrijeme?

Zapadna, arijska civilizacija je prešla historijsku tačku bez povratka na svom putu u limbo tokom devetnaestog stoljeća, što su uredno primijetili Spengler, Chamberlain i drugi. Da nije bilo nevjerovatnog, čudesnog dolaska Adolfa Hitlera na posljednjem

Machine Translated by Google

U tom trenutku, jedini podnošljiv put za inteligentnog, pronicljivog i osjetljivog čovjeka okruženog odvratnom i samoubilačkom civilizacijom bilo bi rezignirano uživanje u takvim trenutnim zadovoljstvima koja pružaju bijeg od dušu parajuće stvarnosti judaizirane, kanibalizirane i sisama obogaćene civilizacije koja juri nazad u džunglu u ime "humanitarizma".

Ali pojava Adolfa Hitlera u historiji je dokaz da u bijeloj, zapadnoj civilizaciji još uvijek postoji dovoljna iskra samožrtvovanja, kreativne snage koja bi bijelom čovjeku omogućila možda još hiljadu godina opstanka. Međutim, ova beskrajno dragocjena iskra će ostati upravo to i brzo će izblijedjeti u tami, sve dok mala elitna manjina čovječanstva, dovoljno pametna da shvati šta je Hitler učinio, bude previše sebična, kukavička i kratkovida da primijeni lekcije historije prije nego što zauvijek bude prekasno i da rasplamsa iskru koju nam je Hitler dao u bujajući plamen kreativnosti.

civilizaciju koju su osnovali naši hrabri preci.

Do sada je strašna kazna koju su jevrejske sile propadanja i uništenja izrekle Adolf Hitlerovim borbenim herojima civilizacije toliko uznemirila i prestrašila svijet da su čak i oni koji su u stanju da vide i shvate opasnost za čovječanstvo i put do spasenja kako je pokazao Adolf Hitler, toliko jadno vezani za svoje živote, slobode i udobnosti da se ne usuđuju da podignu svetu iskru bijelog opstanka i raspiruju je vlastitim životnim dahom, koji uskoro mora imati - ili će se zauvijek ugasiti.

Arijevsko, bijelo čovječanstvo je na rubu tame i zaborava. Razbacane po stijenama u vječnom mraku ispod su kosti drugih sveznajućih, pompeznih civilizacija koje su bile
nesumnjivo nesposobni da zamisle vlastitu propast u isto vrijeme kada su bili okruženi vanjskom moći i veličanstvenošću imperije. Nisu bili u stanju da shvate ili se suoče sa POTPUNOM prijetnjom rastuće slabosti i "humanitarizma", nesposobni da prikupe POTPUNU volju potrebnu da preokrenu historijski marš ka smrti i zaboravu. Bili su previše lijeni i sebični, pohlepni i kukavički da bi obratili pažnju na onu malu šačicu onih koji su spaljeni, razapeti, kamenovani, hranjeni lavovima ili im je dan pehar

Machine Translated by Google

kukuta.

Ako postoji ikakva historija za hiljadu godina, i ako postoje ljudi koji su u stanju da je proučavaju, oni će se najviše u nevjerici diviti tvrdoglavom odbijanju bijelog čovjeka da iskoristi svoju ogromnu snagu, svoje znanje i providonosni dar vodstva Adolfa Hitlera kako bi se spasio od najnevjerovatnijeg i najponižavajućeg ropstva u rukama relativno male bande odvratnih, patološki neuravnoteženih, fizički slabih i kukavičnih, arogantnih, tiranskih Jevreja.

Naši problemi danas nisu "američki" problemi, "britanski" problemi, "francuski", "njemački" ili "evropski" ili "afrički" problemi - to su problemi OPSTANKA ZA SVE BIJELE MUŠKARCE.

Koja je, u ime najelementarnijeg razloga, razlika između toga da li je Bartholomew Buckingham rođen blizu Temze, Hans Schmidt na Rajni, Pierre Dubois na
Sena, Per Olafson u Stockholmu, Eric Erasmus u Durbanu, Joe Doaks u Podunku, Ohio ili John Smith u Aucklandu, Novi Zeland u poređenju sa pitanjem "Hoće li BITI još
Bartolomej, Hans, Pjer, Per, Eri, Džo ili Džons?"

Naša planeta vrvi obojenim stvorenjima koja nas brojčano nadmašuju za više od ČETIRI NAPREDAK – i u svim našim nacijama nam se govori da su ova inferiorna bića nama "jednaka", sposobna da glasanjem oduzmu naš novac,
naše slobode, naše živote i našu čast. Prema staromodnim pojmovima nacionalizma i demokratije, ja, Lincoln Rockwell, trebao bih cijeniti, brinuti se i biti lojalan nekim od najnižih potomaka.
džungle, pod uslovom da ih je njihova Crna majka dala svijetu u nekom američkom jarku ili prljavom kolijevci – jer onda su, naravno, oni "Amerikanci", a zar se svi ne zalažemo za "Ameriku"?

Ili da budem lojalan i umrem za ove jadne i jadne poluživotinje, moje "sunarodnjake Amerikance", klanjem miliona i miliona najboljih bioloških primjeraka moje vlastite rase, zato što nas banda holivudskih Jevreja uči da Amerikanci moraju mrziti Nijemce?

Ili opet, je li to određeni dio geografije na koji trebam biti
odan, i zbog kojeg moram ubiti vlastiti narod i možda umrijeti

Machine Translated by Google

sebe? Da li se moja odanost ovom komadu geografije zaustavlja na
Kanadska granica?

Ali možda je to "amerikanizam" kojem trebam biti lojalan i za koji moram ratovati protiv njemačkih muškaraca, žena i djece. Međutim, kada ispitam ono što mi kažu da je "amerikanizam", otkrivam da se on prvenstveno sastoji u spremnosti da se krotko podvrgnem jevrejskom upravljanju mojom kulturom, vladom, religijom, zabavom, pa čak i mojim seksualnim životom.

Ne, sve ovo su gluposti.

Jedina stvar kojoj mogu biti odan s dubokim uvjerenjem – jedina odanost koja ima ikakvog smisla – jeste moje RASNO, a samim tim i kulturno, bratstvo s mojim vlastitim narodom, bez obzira gdje su rođeni! Kada se ta odanost dovede u pitanje, a moj narod je u opasnosti, monstruozno je pretvarati se da moramo biti sumnjičavi jedni prema drugima samo zato što živimo preko zamišljenih geografskih linija i da, nakon odgovarajuće pripreme i agitacije od strane bande međunarodnih Jevreja, mi bijelci moramo maršírati naprijed da se ubijamo i bombardujemo u pepeo i vječno mrzimo jedni druge jer smo "trgovinski rivali" ili za "američku demokratiju" ili "Britansko carstvo" ili za bilo šta drugo na svijetu.

Ja sam BIJELI ČOVJEK i brat svim ostalim bijelim ljudima i namjeravam stajati uz sve njih i, ako je potrebno, voditi ih u borbi za preživljavanje protiv neizrecive prijetnje obojenog stanovništva Zemlje koje ustaje na klanje i pljačku bijelih ljudi - a predvodi ih spletkarski Židov!

Ali poput prvog čovjeka u analogiji šetnje kroz džunglu punu zmija, previše naših bijelih "vođa" ne uspijeva shvatiti kosmičke razmjere problema i zamišljaju da je to nešto što se može riješiti u "njihovoj" zemlji, i to upola manje...

mjere.

Mali broj onih koji vide strašnu i potpunu hitnost situacije bijelog čovjeka, do našeg dolaska na scenu, pokušavali su se boriti s manje oružja od ukupnog potrebnog u totalnoj borbi za opstanak. Većina najboljih vođa zamišljala je da male grupe opkoljenih bijelih ljudi, okupljene u male...

Machine Translated by Google

geografske skupine iza zamišljenih linija i hrabro mašući komadićima tkanine različitih boja na povjetarcu, mogu preživjeti same, i dovraga s drugim bijelim ljudima koji imaju komadiće tkanine različitih boja.

Jevreji NIKADA nisu napravili grešku da se ozbiljno podijele u ove lažne geografske "timove". Naprotiv, Jevreji - sa svojim boljševizmom, cionizmom i miješanjem - napadaju SVE bijele ljude, SVUDA i CIJELO VRIJEME. Šalju svoje crne armije u sve naše nacije u sveopštoj akciji protiv bijele elite svijeta, bez ikakvog obzira na "nacionalne" granice ili zastave ili jezike ili kulture. Suočeni s ovom totalnom međunarodnom prijetnjom uništenja od strane RASE, milioni onih koji već vide opasnost mogu se naći kako mračno brbljaju o "jenkijevskom imperijalizmu", "Britanskom carstvu", "prljavim katolicima", "nemoralnim ateistima", "republikancima", "laburistima", "prokletim Jenkijima", "Njemačka na prvom mjestu", itd., itd., do mučnine.

Poput malih dječaka koje opsjeda rulja otmičara i ubica, ne mogu odoljeti prepirci oko toga ko ima više klikera suočeni sa smrtonosnom opasnošću koju privremeno zaboravljaju. Bitka našeg vremena - ako će uopće biti bitke - je za OPSTANAK BIJELE RASE!

A da bi preživio, bijeli čovjek će morati PONOVNO OSVOJITI zemlju koju su nekada osvojili i civilizirali njegovi preci po cijenu toliko krvi. Pod zastavama međunarodnog židovstva, obojene mase prijete da će civilizaciju vratiti u divljaštvo.

Pod zastavom svastike Adolfa Hitlera, bijelci širom svijeta će ovladati planetom kako bi spasili civilizaciju.

Jevrejski rat protiv civilizacije je zapravo bio svjetska, gigantska REVOLUCIJA, tokom koje su naveli milione nas da se međusobno ubijamo vičući "Demokratija!" "Gott mit uns!", "Oslobodite robove!", "Sloboda, jednakost, bratstvo!". A sada se pripremaju za konačno krvoproliće tokom kojeg ćemo vikati "Kapitalizam!" i "Komunizam!", redom, dok se dva tima bijelih ljudi međusobno kolju hidrogenskim bombama koje finansiraju Jevreji.

Machine Translated by Google

Tokom ovih bratoubilačkih i samoubilačkih ratova, Jevreji se nisu bojali žrtvovati hiljade svoje braće za svoju đavolsku stvar, kao što su to učinili u posljednjem monstruoznom pokolju 1842.
1940-ih. Jevreji shvataju ono što MI moramo shvatiti: da se bore za najviše uloge u znanju čovječanstva –
ovladavanje cijelom Zemljom – i ne ustručavaju se od neizbježnih zaključaka strategije i taktike diktiranih znanjem o takvim ulozima. Ako želimo preživjeti, onda i mi moramo imati duhovitost i snagu uma da se suočimo sa smrtonosnim činjenicama situacije i djelujemo BEZOBZIRNO, BRZO i EFIKASNO.

Jevreji su skoro ostvarili posljednji korak u svojoj 4.000-godišnjoj revoluciji – OTVORENOJ svjetskoj sili. Sada imaju potpunu tajnu moć manipulisanja i kontrole svih svjetskih aktivnosti, i nedostaje im samo malo više ispiranja mozga i slamanja volje masa kako bi njihova svjetska dominacija postala priznata i formalna sila. Borili su se i izborili se za ovu nevjerovatnu moć nenadmašnom odlučnošću i željeznom voljom tokom četrdeset vijekova, i samo čudo može spriječiti konačnu pobjedu takvih fanatičnih ratnika, koliko god takva pobjeda bila tragično i okrutno pogrešna za čovječanstvo.

Čak i ateistički Jevreji – što je većina njih – imaju neobjašnjivo vjerovanje u drevna jevrejska proročanstva da će, kada "zakon izađe sa brda Siona" i iz Jerusalima, to biti milenijum za Jevreje i da će oni posjedovati i vladati zemljom.

SADA SU U JERUSALIMU i nedostaje im samo nekoliko blokova za potpuno zauzimanje grada! [NAPOMENA: Zapovjednik Rockwell je pisao prije rata 1967. godine u kojem su Židovi zauzeli ostatak grada.] Oni doživljavaju svjetsku pomamu jer već mogu osjetiti potpunu pobjedu koju ćemo im dati, i čak sada pripremaju svoju žrtvenu orgiju pobjede u Tel Avivu!

Suočeni s ovom neizrecivom prijetnjom, da će cijeli svijet i svi mi pasti pod tiraniju bande kriminalnih paranoika, uski šovinizam, konzervativizam i regionalizam većine desničarskih lidera predstavljaju najveću glupost! S gospodarima...

Machine Translated by Google

Mješanci, Jevreji, predvode MILIONE divljaka u svjetskom napadu protiv bijele elite, nosilaca civilizacije, i s krajem koji je samo nekoliko trenutaka udaljen u historijskom smislu, samo najkratkovidiji vođe mogu nastaviti držati našu djecu podijeljenom i bespomoćnom u "timove" Amerikanaca, dixiekrata, katolika, Nijemaca, Jenkija, ateista, Holanđana, konzervativaca, Iraca itd. kroz cijelu jadnu, srceparajuću listu.

Jevrej može biti sve to - ali PRVO JE JEVREJ!

Prvi je zadatak onoga koji želi spasiti civilizaciju – što zahtijeva spašavanje bijelog čovjeka – da bijele ljude učini vrhunski i potpuno svjesnima RASE iznad svih drugih pripadnosti. Naši ljudi mogu biti Demokrate ili Nijemci ili Katolici ili Englezi ako žele i ako to odgovara njihovim ciljevima, ali PRVO MORAJU BITI BIJELI LJUDI! U suprotnom, Židovi će nas držati podijeljenima i bespomoćnima i nesvjesnima našeg rasnog jedinstva i snage, dok se fanatično bore kao Židovi, bez obzira gdje se nalaze, dok sve ne završi.

Svijet televizije, raketa i mlaznog transporta postao je premalen da bi dozvolio bilo kojoj grupi bijelih ljudi bilo gdje da uživa u samoubilačkom luksuzu borbe jedni protiv drugih u ime Jevreja ikada više, bez obzira na razlog koji se može istaknuti u propagandi. Jednostavno ne možemo sebi priuštiti da se borimo jedni protiv drugih kada smo pod tako ogromnim i smrtonosnim napadom tako beskrajnih hordi predvođenih tako fanatičnim i đavolskim neprijateljem kao što je marksistički, cionistički Jevrej. Razlog zašto bijeli čovjek toliko dugo gubi je taj što nije uspio ili je odbio da vidi ogromnost i hitnost svog problema. Dozvolio je sebi da bude ometen milionom malih svađa oko sitnica, dok je njegova rasa dovedena gotovo do izumiranja.

Kao i prvi čovjek u analogiji, nismo razumjeli put, prirodu prepreka i, najgore od svega, nismo čak ni shvatili cilj koji moramo ostvariti – ili umrijeti. Taj cilj je i mora biti OSVAJANJE ZEMLJE OD STRANE BIJELOG ČOVJEKA, budući da civilizacija isključivo ovisi o takvom bijelom ovladavanju. Bilo koji manji cilj je potpuno bezvrijedan, baš kao što bi bio bezvrijedan za čovjeka koji je određen da visi kako bi uzimao vitamine i postigao savršeno zdravlje.

Machine Translated by Google

I tako fantastično težak i kosmički cilj kao što je svijet
Majstorstvo se ne može steći srećom, podmuklošću, polovičnim mjerama, molitvama, nadama, lijepim govorima, pamfletima ili sporadičnim nasiljem. Ono čemu moramo težiti i što moramo postići jeste SVJETSKA KONTRAREVOLUCIJA protiv jevrejske marksističko-cionističke revolucije.

I revolucije nikada, nikada, NIKAD nisu rezultat spontanih i slučajnih ustanaka, već UVIJEK proizvod nemilosrdnog, naučnog planiranja i borbe, zasnovane na nepromjenjivim zakonima velikih društvenih previranja. Iza vila i barikada uvijek se krije priča o zavjerama planera uz paljenje svijeća – inače bi revolucija bila gotova u trenu.

Ne samo da naša šačica vođa do sada nije uspjela shvatiti nečuvene razmjere cilja kojem moramo težiti, već su se pojedinačno iznevjerili i suočili sa svojim zastrašujućim odgovornostima u planiranju. Iznova i iznova, navodni vođe su se pojavljivali i vodili nas u jadnim pokušajima da odgrizu vrh tigrovog repa, samo da bi trošili našu imovinu, krv i herojstvo u uzaludnoj borbi koja uvijek završava smrvljenjem jednim, razornim udarcem šape zvijeri.

Jevrejska svjetska revolucija može biti slomljena i poražena samo kontrasvjetska revolucija.

Svaka revolucija mora biti planirana s pažnjom i preciznošću u skladu sa čvrstim zakonima koji upravljaju ljudskim ponašanjem u masama. Svjetska revolucija, suočena s međunarodnom i zapanjujućom moći židovstva, mora biti planirana i izvedena s briljantnošću i bezobzirnošću kakva se ne može mjeriti u svjetskoj historiji.

Najosnovnije pravilo takvog kataklizmičkog društvenog preokreta kao što je revolucija glasi: "Krv mučenika je sjeme crkve!" Možda zvuči okrutno i brutalno, ali je ipak istina da što je veći udio ljudskog preokreta kojem se teži, veća je količina krvi i bujica suza koje se moraju proliti u ogromnim količinama da bi se postigao cilj.

Vrsta neviđenog, kolosalnog pokreta koji sam po sebi može preokrenuti suicidalni trend zapadnog svijeta i omogućiti još hiljadu godina preživljavanja bijelog čovjeka, nikada ne može

Machine Translated by Google

biti lansiran – a kamoli osvojen – na bilo koji siguran, bezbolan ili jednostavan način. Čak su i obične patnje i mučeništvo previše beznačajni za vrstu pokreta koju moramo zapaliti da bismo preživjeli. Sve u vezi sa trenutnom smrtonosnom bitkom za prevlast nad svijetom jeste i mora biti Olimpijac, i ne možemo se ustručavati olimpijskih AGONIJA ako se želimo nadati pobjedi.

Moćni pokreti uvijek zahtijevaju od miliona ljudi da se žrtvuju u strasti samopožrtvovne predanosti cilju. I ove ogromne mase ljudi nikada ne mogu biti potaknute da se bace u plamen revolucije uz povike "Povoljan trgovinski bilans!" ili "Prava država!" itd. Samo FUNDAMENTALNI porivi iz dubine ljudske psihe mogu podići sporo pokretne mase iz njihove neupućene apatije do divljeg talasa emocija koji ih potpuno odnosi u plimnom valu revolucije. Ništa tako ne utiče na ove fundamentalne emocije masa kao HEROJSTVO, i samo najveći herojizam sada može spasiti bijelog čovjeka od njegove letargije i paralizirajućeg straha od Jevreja.

I ne postoji nijedan drugi simbol osim svastike i nijedno drugo ime osim Adolfa Hitlera koje je tako lijepo sračunato da proizvede progon i posljedični herojizam koji jedini može ujediniti i rasplamsati bijelog čovjeka u neodoljivi val antijevrejske marksističko-cionističke revolucije. Do dolaska Adolfa Hitlera, bijeli ljudi svijeta nisu imali ništa, apsolutno NIŠTA u smislu zajedničkog cilja, zajedničkih heroja, zajedničkih mučenika, svetih mjesta, imena i simbola. Ali sada, nakon što su milioni mladih njemačkih bijelih muškaraca herojski bacili svoje dragocjene živote u prvoj pravoj borbi u historiji za bijelu elitu, konačno imamo krvlju natopljena svetišta, simbole i mučenike koji su najosnovniji dio revolucije.

Milioni jednako dragocjenih mladih bijelih ljudi na suprotnoj strani, boreći se za đavolske komunističko-cionističke Jevreje, izgubit će živote apsolutno ni za što osim ako ovo ne prihvatimo.

ogromnu žrtvu krvi i iskoristiti je kako bi se osiguralo da se nikada više dragocjena bijela krv neće prolijevati boreći se za Židove i crnce.

Machine Translated by Google

Ipak, i nevjerovatno, srećni nasljednici sveg ovog samožrtvovanja i herojstva – primaoci ovih dragocjenih krvlju umrljanih zastava i svetih imena – odbacuju svoje naslijeđe kao "nepraktično".

„Nikada ne možemo pobijediti otvorenim pridržavanjem nacionalsocijalizma i svastike“, slabašno objašnjavaju ovi gospoda. „Židovi su naučili ljude da ih previše mrze“, dodaju. „Ako koristimo svastiku i previše otvoreno hvalimo Hitlera, oni će nas baciti u zatvor ili ubiti!“ I zar nisu bacili SVE proizvođače

revolucije, uključujući i jevrejske kreatore Crvene revolucije, u zatvor – i čak ubiti neke od njih? Trebamo li mi, nacionalsocijalisti, biti plašljiviji i kukavičkiji od bande Jevreja? Upravo progon i krvoproliće koje takvi neodlučni likovi žele izbjeći je sine qua non [nešto apsolutno neophodno ili bitno] naše pobjede!

Ovo nisu prazne riječi. Lično sam dokazao njihovu istinitost ovdje u Americi, centru moći svjetskog jevrejstva, time što sam bio pretučen, što sam otišao u zatvor i ludnicu, što sam izgubio svoju dragu porodicu i što sam živio kao životinja. Za dvanaest dana od danas, dok ovo pišem, ponovo se suočavam sa zatvorom. Ove stvari su neugodne, pa čak i srceparajuće – ali MORAJU BITI!

Za dvije godine sam se uzdigao do vodeće pozicije u svjetskoj borbi za bijelog čovjeka, počevši kao siromašni, nepoznati i nemoćni samac poput miliona i miliona drugih – jednostavno i isključivo zato što sam sa zahvalnošću i ljubavlju koristio dragocjena imena i simbole koji su bili okupani i natopljeni takvim okeanima krvi i suza – svastiku i ime Vođe, Adolfa Hitlera.

Privremeni i blještavi politički uspjesi su uvijek laki. Uvijek je jednostavnije i brže staviti uloške u sako nego mjesecima ili godinama rada i znoja graditi ljudske mišiće koji će ispuniti sako. Već pedeset godina postoji stalan uspon i pad "desničarskih" ili bijelih pokreta izgrađenih isključivo od uložaka.

Podržavanjem majčinstva, vrlina i patriotizma itd., i izbjegavanjem brutalnih izjava o pravoj svrsi takvih organizacija – koja nužno mora biti istrebljenje

Machine Translated by Google

Komunističko-cionistički neprijatelji čovječanstva – velika jata plašljivih "patriota", "konzervativaca", pa čak i nekoliko "tvrdokornih" antisemita – mogli bi se okupiti. Ali ovi ljudi nisu privučeni takvim pokretom jer su toliko rasplamsani revolucionarnim žarom da ih je teško obuzdati od napada na svoje mučitelje na ulicama. Umjesto toga, pridružuju se "patriotskom" društvu kako bi ublažili svoju grižnju savjesti pretvarajući se da se bore protiv Jevreja i njihove izdaje i terora onim što nazivaju "pametnim podzemnim metodama". Jednom sedmično se oslobađaju nagomilane frustracije zbog tiranije Jevreja i crnaca na "mitingu" (privatnom, naravno), a zatim sretno žure kući na još jednu sedmicu profita, zabava i televizije.

Takvi Moćni Miševi su užasnuti kada se predloži da bi možda trebali dijeliti pamflete na ulici ili demonstrirati neki nečuveni primjer jevrejsko-komunističke arogancije. A ako se razotkriju ne samo Jevreji kakvi jesu, već i ovi politički besposličari koji im oduzimaju podršku i energiju za pravu bitku, ovi heroji odgovaraju urlikom da su agenti provokatori koji rade na tome da ih sve razapnu kao gomilu nacista - što bi, da nije njihove odvratne kukavičluka, inače mogli i biti.

Nije zadatak svjetske antižidovske revolucije da privuče i organizira ove prezrene podmukle ljude, već da ih istjera s puta i iz posla, gdje neće moći izvući iz Pokreta ono malo dostupne podrške za beskorisne "projekte", kao što to rade godinama. Ništa ne postiže taj zadatak kao svastika. Politički trutovi, profiteri, prostitutke i kukavice bježe podvijenih repova od ovog kukastog križa, kao što đavo bježi od svete vode.

S druge strane, svastika ima neodoljivu privlačnost za vrstu odvažnih, smjelih, bezbrižnih MLADIH muškaraca koji su nam potrebni. U Americi, većina njih su jednostavno mrzitelji crnaca zbog svog čistog instinkta bijelog čovjeka. Kada shvate ulogu Jevreja u sramotnoj situaciji s crncima, postaju nacisti za nekoliko minuta. Onda je to posao od samo nekoliko mjeseci dok i oni ne shvate

Machine Translated by Google

dublje značenje, idealizam i istinski ciljevi Pokreta.

Ali još važnije od ovih prednosti, krvlju natopljena svastika ima natprirodni učinak na Jevreje. Uostalom, to je samo nekoliko crnih linija - ali ona izbacuje Jevreje iz njihovog uobičajenog lukavog i proračunatog stanja uma i čini ih histeričnim i glupim. Za njih, to nisu samo linije, već strašna prijetnja nemilosrdnog razotkrivanja, brze pravde i strašne osvete koju im njihova grižnja savjesti govori da itekako zaslužuju. To je kao slika električne stolice za progonjenog ubicu.

Smireni, proračunati Jevrej je najopasnija zvijer na licu zemlje. Koristeći svoj đavolski, izopačeni, ali briljantni razum, Jevrej je gotovo savladao sve nas ostale. Ali histerični, vrišteći Jevrej, van sebe od mržnje i straha od kazne za svoje zločine, bespomoćni je kit u rukama proračunatog nacionalsocijaliste.

To smo dokazali više puta – kada su jevrejska vijeća potrošila milione dolara da među Jevrejima prošire vijest da nas ignorišu. Ali horde krivih malih grešnika to ne mogu!
Kada vide tu svastiku i čuju nas kako hvalimo Adolfa Hitlera i opisujemo gasne komore za izdajnike, postaju vrišteći, divlji geto Jevreji koji su vječno digli u zrak svoje pobjede u posljednjem trenutku svojim ludim strastima mržnje i osvete.

Rezultat je žila kucavica političkog pokreta: PUBLICITET! Uprkos jevrejskoj dominaciji svim medijima javnog informisanja, paradiranje svastika i nacionalsocijalista na javnim ulicama ne može se sakriti ili ignorisati bez otkrivanja igre. Oni mogu zataškati vijesti, to je sigurno.

Ali onda previše ljudi shvati svoju moć štampe i
cenzura. A kada mladi Pokret uspije nametnuti objavljivanje svog postojanja na gigantskim nacionalnim TV mrežama, u časopisima, štampi itd. – to služi kao poziv frustriranim milionima koji traže takav pokret. Samo tako smo uspjeli kontaktirati hiljade ljudi širom svijeta koji nikada prije nisu bili u bilo kakvoj "patriotskoj" opremi, ali nisu mogli odoljeti Američkoj nacističkoj stranci i Svjetskoj uniji...

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalisti. [NAPOMENA: Komandant Rockwell je formalno promijenio naziv svoje organizacije u NACIONALNO-SOCIJALISTIČKA BIJELA PARTIJA tokom svoje posljednje nacionalne konferencije osoblja u junu 1967.]

Svastika i Hitler, daleko od toga da su mlinski kamen, zapravo su odgovor na vječni problem desnice - novac!
Kada nemate novca za papir, sale za sastanke itd. – što naša strana nikada nema – možete izaći na ulice, marširati, dijeliti domaće letke i piketirati – besplatno. Jevreji podivljaju, napadaju – a vi onda imate besplatno korištenje milione dolara vrijedne jevrejske televizije, novina, časopisa itd. Naravno, možete se iskrvariti i morati sjediti u zatvoru neko vrijeme dok se oporavljate. Ali to je mala cijena koju treba platiti za zapanjujuće rezultate.

Pored besplatne reklame za otvorenu operaciju kao nacista, također otkrivate da će sama smjelost te stvari privući mlade borce koji su vam potrebni, iako oni ne znaju ništa i ne mare za politiku ovog posla. Dive se sirovoj hrabrosti i odvažnosti. Kasnije, kada malo bolje upoznaju činjenice, borit će se za ideale i bijelog čovjeka. Ali do tada, ovi vrijedni zaštitnici vaše slobode govora borit će se samo iz zabave.

Iznad svega, svastika će vas spasiti od fundamentalne greške desnice – taj slatki razum će promijeniti svijet i spasiti nas od jevrejskih tiranina.

Razum je još uvijek novorođenče u ljudskim poslovima, dragocjen i rijedak razvoj pronađen u mutacijskim mozgovima infinitezimalne manjine homo sapiensa. Čak i nekolicina genijalaca sposobnih da koriste istinski, nezavisni razum gotovo su u potpunosti nesposobni da djeluju u skladu s diktatima tog razuma – što je jedan od razloga zašto mnogi od njih završe kao neuspješni u svijetu koji ne cijeni njih ni njihov razum.

SILA, MOĆ, SNAGA vlada svijetom, od plime i oseke do odluke vašeg susjeda da se pridruži Rotaryju. Samo zanemariva manjina čudnih ljudi mijenja mišljenje kao rezultat uvjeravanja superiornijim argumentom. Ogromne mase, uključujući i masu

Machine Translated by Google

Današnji "intelektualci" mijenjaju mišljenje samo da bi se PRILAGODILI. Drugim riječima, umovi velike većine UVIJEK se klanjaju najjačem mišljenju - mišljenju koje donosi nagrade i izbjegava kaznu.

Desnica ispituje svoje razloge, argumente i činjenice i smatra ih istinitim i dobrim – kakvi god oni bili. Tada se ogorče što susjedi ne mogu vidjeti i cijeniti tu ispravnost i, vrlo vjerojatno, izbace ih iz kuće jer propovijedaju "mržnju". Ali tako stvari stoje. Neradnici će se držati bilo kojeg mišljenja koje im se čini da pokazuje najviše snage i VOLJE ZA MOĆ. Oni su potpuno, beznadežno ženstveni u svom pristupu razumu i uvijek, UVIJEK preferiraju snagu nad "ispravnošću".

Kada kažu "ne" našoj svastici i nacionalsocijalizmu, one su samo vječna žena koja kaže "ne", ali misli: "Ako prihvatiš moje ne, onda si slabić i nemaš pravo na moje usluge. Da vidimo imaš li muškosti i snage da me NATJERAŠ da kažem da!"

Mrze nas sada jer smo slabi i nemoćni. Niti jedan razum na svijetu ih nikada neće natjerati da nas vole ili naše ideje BILO KOJI oblik, bez obzira koliko ih pokušavamo uljepšati, sve dok ne ZASLIJEDIMO NJIHOVO POŠTOVANJE I DIVLJENJE ZBOG NAŠE VOLJE, naše hrabrosti, naše snage! Koliko god glupi bili, njihovi instinkti za mirisanje sile i snage su i dalje čisti, a pokušaj da se PROKRIJAJU nacionalsocijalističke ideje pod krinkom "patriotske lige" i drugih lijepih, sigurnih grupa vrlo ispravno ih odbija kao djela kukavica i podmuklih.

Dovraga s tim podmuklim, sigurnijim pristupima! Progone nas jednako kao i direktan, otvoren pristup, i svaki put nas osuđuju na bijedan, podmukli neuspjeh. Ako ćemo biti posljednji bijeli ljudi koji su osvojili svijet; ako ćemo konačno biti preplavljeni čoporom pacova, suočimo se barem sa smrću naše rase kao što su se naši preci suočili sa svojom smrću - poput MUŽACA.

Nemojmo se puzati među pacovima moleći za milost ili pokušavajući ih nadmudriti i pretvarati se da smo i sami pacovi!

Stanimo na skelu historije – ako moramo visiti – kao

Machine Translated by Google

mučenici iz Nirnberga, visoki i ponosni! Je li život tako sladak, je li udobnost tako dragocjena, a posao u jevrejskoj blagajni tako svet da se PLAŠIMO uhvatiti moćnu ruku ADOLF-a HITLERA koja nam se pruža iz naše slavne prošlosti? Opet, do
DOĐAVOLA sa šunjanjem i sigurnošću!

Dio Jevreja je da budu lukavi i podmukli. Genije našeg naroda oduvijek je bila radosna snaga, snažna odlučnost, direktnost, muška hrabrost i vatreni herojizam. Kada Jevreji, svojim ekonomskim terorizmom, zatvorima, nasilnicima i dželatima, zastraše bijelog čovjeka da odloži svoju toljagu i navedu ga da pokuša nadmudriti jevrejsku tiraniju, Jevreji su potpuno oslabili nekada snažnog bijelog čovjeka i osudili ga na sramotu i poraz. Bijeli čovjek NIKADA ne može pobijediti podmuklošću!

U zoru nordijske civilizacije, niže rase su se grčile u svojim grubim kolibama i molile: "Gospode, spasi nas od bijesa ljudi sa Sjevera!" Upravo je TAKAV čovjek izgradio zapadnu civilizaciju. Ako se civilizacija sada treba spasiti od rojeva degeneriranih Jevreja, njihovih kanibalskih saučesnika i njihovih neopisivo izopačenih liberalnih prijatelja, onda će je spasiti TAKAV čovjek, NIKADA se ne prikrada!

BIJELI ČOVJEČE! Ista željezna krv vaših moćnih predaka teče vašim venama! Visoki lik ADOLF-A HITLERA pruža ogromnu ruku da vas uzdigne do MOĆI koja osvaja svijet! Dovoljno ste se zgrčili pred pigmejima! Sada USTANITE! Prkosite pacovima i gamadi pod vašim nogama! Neka osjete vrh i petu vaše čizme! Zgazite ih!

Spavao si. Kada ustaneš i uspraviš se, i mase još jednom vide kako izgleda čovjek SILE, voljet će te kao što sada zamišljaju da te mrze. Sa iskrom nacionalsocijalizma, koju je zapalio Adolf Hitler, koja gori u tvojim grudima, ti si nepobjediv! IN HOC SIGNO VINCES! U znaku svastike, TI ćeš pobijediti!

Pridružite se herojima u Americi, Britaniji, Islandu, Danskoj i drugim bijelim zemljama koji su podigli sveti barjak svastike i branili ga svojom krvlju. Uzdigao se iz

Machine Translated by Google

pepeo Berlina i nikada više neće biti sravnjen. Stanite s nama pred oltar Adolfa Hitlera i bijele rase koja osvaja svijet i založite svoj život kao što smo i mi učinili, da ponovo u svijet donesete red i pravdu zapadne, bijele civilizacije.

Naučimo još jednom izdajnike, pacove i pigmeje da se grče od straha u svojim kolibama i mole: "Gospode, sačuvaj nas od BIJESA LJUDI SA SJEVERA!"

Machine Translated by Google

Za moje legionare ,

poglavlje VIII, demokratija protiv nacije

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

u parlamentu

Kao rezultat ovih izbora ušao sam u Parlament; bio sam sam u usred neprijateljskog svijeta. Nedostajalo mi je iskustvo ovog parlamentarnog života i talenat demokratskog govorništva koje je puno prazne, ali pompezne, blistave frazeologije, uglađenih gestova i velike doze drskosti. Osobine koje pomažu čovjeku da uspije, da se uzdigne, Bog me nije obdario – možda da bi spriječio da budem u iskušenju da se penjem na političkoj ljestvici.

Sve vrijeme dok sam bio u Parlamentu, nikada nisam prekršio zakone pristojnosti i poštovanja prema starijima od sebe, pa makar oni bili i moji najveći neprijatelji. Nisam ih ismijavao, psovao, smijao im se, ili uvrijedio bilo koga, što je značilo da nisam mogao postati dio tog života. Ostao sam izolovan, ne samo zbog činjenice da sam bio jedan protiv drugih, već potpuno izolovan od takve vrste života.
Jedne večeri, prilično kasno, kada su se vijećanja bližila kraju i klupe bile gotovo prazne, dobila sam riječ. Pokušao sam pokazati da je naša zemlja bila napadnuta od strane Jevreja; da je tamo gdje je invazija najveća, ljudska bijeda najstrašnija: u Mammuresiju, da je početak jevrejskog postojanja na našem tlu nagovijestio smrt Rumuna; da ćemo, kako se njihov broj bude povećavao, mi umrijeti; da su, konačno, vođe rumunske nacije, ljudi stoljeća demokratije i političkih stranaka, izdali svoj narod u ovoj borbi stavljajući

sebe u službi velikih nacionalnih ili međunarodnih finansija.
Pokazao sam da se u portfelju Marmorosch Blank banke, tog judaističkog gnijezda zavjere i korupcije, nalazi veliki broj političara kojima je ova banka "pozajmila" novac; gospodin Brandsch, državni podsekretar 1 1 1.000 leja; Banca Taraneasca od g. Davilia, 4.677.000 leja; g. lunian 407.000 leja; g. Madgearu 401.000 leja; g. Filipescu 1.265.000 leja; g. Raducanu 3.450.000 leja; Raducanu banka 10.000.000 leja; g. Pangal (šef masonerije škotskog obreda u Rumuniji) 3.800.000 leja; g.
Titulescu 19.000.000 leja—svi su lideri u rumunskoj javnosti

Machine Translated by Google

život. „Pored ovih, ima i drugih, veoma mnogo, ali nisam mogao doći do njihovog spiska. Neko me je prekinuo rekavši:“

"Ovo je pozajmljeni novac, bit će vraćen."

Odgovorio sam: „Hoće li ovo biti vraćeno ili ne, ne znam.“

Ali kažem vam jednu stvar: kada neko posudi novac iz takvog finansijskog izvora, on je obavezan kada dođe do
moć, da je zadovolji, ili čak i ako nije na vlasti, da je podrži, ali u svakom slučaju, da je ne razotkrije kada bi trebala biti razotkrivena."

Zatim sam pročitao spisak iz kojeg sam pokazao, uklanjajući svaku mogućnost poricanja, kako je od rata rumunska država prevarena za oko 50 milijardi leja u demokratiji, najpoštovanijem i najsavršenijem obliku vladavine „naroda od naroda“! Vođstvo „demokratije“ ima osnovnu ideju o trajnoj „kontroli“ naroda u kojoj je narod, veliki kontrolor, opljačkan tokom 15 godina vladavine za basnoslovnu sumu od 50 milijardi leja. Zatim sam iznio nekoliko kritičkih zapažanja u vezi s demokratijom.

Na kraju sam postavio sedam zahtjeva:

1. Zahtijevamo uvođenje smrtne kazne za prevarantske manipulatore javnim sredstvima. U tom trenutku me je prekinuo gospodin Ispir, profesor na Teološkom fakultetu: „Gospodine Codreanu, nazivate sebe kršćaninom, propagatorom kršćanskih ideala. Podsjećam vas da je ideja koju ste upravo iznijeli antikršćanska.“ Odgovorio sam: „Profesore, kada je u pitanju izbor između smrti moje zemlje i smrti lopova, ja preferiram smrt lopova i mislim da sam bolji kršćanin ako ne dozvolim lopovu da uništi moju zemlju i da je uništi.“

2. Zahtijevamo istragu i konfiskaciju bogatstva
onih koji su iskrvarili našu jadnu zemlju.

3. Zahtijevamo da se svi političari za koje se može dokazati krivica da su radili protiv interesa naše zemlje podržavajući sumnjive privatne spekulacije ili na bilo koji drugi način, privedu pred sud.
pravda.

4. Zahtijevamo da se u budućnosti političarima zabrani
upravnih odbora raznih banaka i finansijskih institucija

Machine Translated by Google

preduzeća.

5. Zahtijevamo protjerivanje hordi nemilosrdnih eksploatatora koji su došli ovdje da iscrpe bogatstvo s našeg tla i iskorištavaju rad naših ruku.

6. Zahtijevamo da se teritorija Rumunije proglasi neotuđivo i nepovratno vlasništvo rumunske nacije.

7. Zahtijevamo da se svi aktivisti pošalju na posao i da se uspostavi jedinstvena komanda koja će inspirisati cijelu rumunsku naciju jednim ritmom i jednim umom.

To su bili prvi pokušaji da se javno formuliše nekoliko političkih mjera koje sam smatrao najhitnijim. One nisu bile rezultat nekog dugotrajnog razmišljanja ili ideološke potrage, već rezultat trenutnih promišljanja o tome šta je rumunskom narodu tada bilo potrebno, bez odlaganja.

Šest mjeseci kasnije, pojavilo se nekoliko prilično popularnih pokreta koji su u svom programu imali moje tri početne tačke:

1. Smrtna kazna,

2. Istraživanje bogatstva i

3. Sprečavanje političara da uđu u administrativne odbore – što je značilo da su i drugi smatrali da su oni neophodni.

Nekoliko zapažanja o demokratiji

Na stranicama koje slijede želim predstaviti nekoliko zaključaka iz svog svakodnevnog iskustva na način koji će biti razumljiv svakom mladom legionaru ili radniku. Živimo u
odjeća, oblici demokratije. Pitam se jesu li oni dobri? Još ne znamo. Ali jednu stvar vidimo: tačno znamo da je dio većih i civilizovanijih evropskih nacija odbacio

Machine Translated by Google

ovu odjeću i obukli novu. Jesu li je odbacili zato što je bila dobra? I drugi narodi ulažu velike napore da je odbace i promijene. Zašto? Može li biti da svi narodi

poludio? Da su samo rumunski političari ostali najmudriji ljudi na cijelom svijetu? Izgleda da u to ne mogu baš povjerovati.
Svakako, oni koji su ih promijenili ili koji to žele učiniti, imaju svoje razloge.

Ali zašto bismo se bavili tuđim razlozima? Bolje da se bavimo razlozima koji bi nas Rumune naveli da se riješimo ove odjeće demokratije.

Ako nemamo razloga da ih odbacimo, ako su nam prikladni, onda bismo ih trebali zadržati, čak i ako bi ih cijela Evropa odbacila. Međutim, ni oni nisu dobri za nas, jer:

1. Demokratija razbija jedinstvo rumunskog naroda, dijeleći ga na stranke, podbunjujući ga i tako, razjedinjenog, izlažući ga suočavanju s ujedinjenim blokom jevrejske vlasti u teškom trenutku njegove historije. Ovaj argument je sam po sebi toliko ozbiljan za naš opstanak da bi predstavljao dovoljan razlog da ovu demokratiju zamijenimo za bilo šta što bi moglo garantovati naše jedinstvo: naime, naš život; jer naša nejedinstvo znači smrt.

2. Demokratija transformiše milione Jevreja u rumunske građane, čineći ih ravnopravnim sa Rumunima i dajući im jednaka prava u državi. Jednakost? Na osnovu čega? Živimo ovdje hiljadama godina; sa plugom i oružjem; sa našim radom i našom krvlju. Zašto bismo bili ravnopravni sa onima koji su ovdje jedva 100, 10 ili 5 godina? Gledajući na

U prošlosti, mi smo stvorili ovu državu. Gledajući u budućnost, mi, Rumuni, nosimo svu historijsku odgovornost za postojanje Velike Rumunije; oni nemaju nikakvu. Kako bi Jevreji mogli biti
proglašeni odgovornima pred historijom za nestanak rumunske države? Ukratko: nemaju ni jednakost u radu, žrtvi i borbi koja je stvorila državu, niti jednakost

odgovornost za svoju budućnost. Jednakost? Prema drevnoj maksimi, jednakost znači nejednako tretiranje nejednakih stvari. Na osnovu čega Jevreji zahtijevaju jednak tretman, politička prava
jednaki onima Rumuna?

Machine Translated by Google

3. Demokratija nije sposobna za kontinuitet u naporima. Podijeljena na stranke koje vladaju jednu, dvije ili tri godine, nije sposobna za osmišljavanje i ostvarivanje dugoročnog plana. Jedna strana poništava planove i napore druge. Ono što je jedna zamislila i izgradila danas druga ruši. U zemlji kojoj je potrebna izgradnja, čiji je historijski trenutak upravo ta izgradnja, ovaj nedostatak demokratije predstavlja prijetnju. Kao da bi se na farmi vlasnici mijenjali svake godine, svaki dolazio s drugačijim planovima, uništavajući ono što su prethodnici uradili, njihov rad samo da bi ga sljedeći vlasnik uništio.
sutra.

4. Demokratija onemogućava političaru da ispuni svoju dužnost prema svojoj naciji. Političar najveće dobre volje postaje, u demokratiji, rob svojih pristalica; on ili zadovoljava njihove lični apetiti ili uništavaju njegovu podršku. Političar živi pod tiranijom i stalnom prijetnjom izbornog agenta. Stavljen je u poziciju da bira između odricanja od svog životnog rada i zadovoljstva svojih pristalica. A onda političar zadovoljava njihove apetite; ne iz svog džepa, već iz džepa države. On stvara radna mjesta, pozicije, misije, komisije, sinekure, a sve to opterećuje nacionalni budžet koji sve više opterećuje sve pogrbljenija leđa naroda.

5. Demokratija nije sposobna za autoritet. Nedostaje joj moć sankcija. Stranka, iz straha da ne izgubi svoje pristalice, ne primjenjuje sankcije protiv onih koji žive kroz skandalozne poslovne dogovore koji se mjere u milionima, kroz krađu ili pronevjeru; niti primjenjuje bilo kakve sankcije protiv političkih protivnika kako ne bi otkrili njene vlastite sumnjive poslove i nepravilnosti.

6. Demokratija je u službi velikih finansija. Zbog skupog sistema i konkurencije među raznim grupama, demokratiji je potrebno mnogo novca. Kao prirodna posljedica toga postaje rob velikih jevrejskih međunarodnih finansija koje ga potčinjavaju subvencijama. Na taj način sudbina naroda se daje u ruke kaste bankara.

Machine Translated by Google

IZBOR, SELEKCIJA, NASLJEĐE

Narod se ne vodi prema svojoj volji: demokratskoj formuli; niti prema volji jedne osobe: diktatorskoj formuli.

Ali prema zakonima. Ovdje ne govorim o zakonima koje je stvorio čovjek. Postoje norme, prirodni zakoni života; i postoje norme, prirodni zakoni smrti. Zakoni života i zakoni smrti. Nacija ide prema životu ili smrti u zavisnosti od poštovanja jednog ili drugog od ovih zakona.

Ostaje jedno pitanje na koje treba odgovoriti: Ko, u jednoj naciji, može razumjeti ili intuitivno znati ove norme? Ljudi? Mnoštvo? Ako bi to bio slučaj, vjerujem da je previše...
očekivano. Mnoštvo ne razumije mnogo jednostavnije zakone. Oni im se moraju objasniti ponovljenim insistiranjem da bi ih razumjeli – da, čak i kaznom ako je potrebno.

Evo nekoliko primjera zakona koji su imperativno neophodni za život ljudi, a koje mnoštvo teško razumije: da u slučaju zarazne bolesti bolesni moraju biti

izolirana i potrebna je opća dezinfekcija; da sunčeva svjetlost mora ući u domove, stoga kuća treba imati velike prozore; da ako se stoka bolje hrani i brine o njoj, daje više za čovjeka
ishrana itd. Ako mnoštvo ne razumije ili razumije samo s poteškoćama nekoliko zakona koji su neposredno neophodni za njegov život, kako neko može zamisliti da je to ono što u
Demokratija se mora voditi kroz samu sebe kako bi mogla razumjeti najteže prirodne zakone; ili da bi intuitivno poznavala najsuptilnije i najneprimjetnije norme ljudskog vođstva, norme koje
projekat izvan sebe, svog života, svojih životnih potreba, ili koji se ne odnose direktno na njega već na superiorniji entitet, naciju?

Za pravljenje hljeba, cipela, plugova, bavljenje poljoprivredom, upravljanje tramvajem, čovjek mora biti specijalizovan, zar nema potrebe za specijalizacijom kada

Machine Translated by Google

Kada je riječ o najzahtjevnijem liderstvu, liderstvu nacije? Zar se ne moraju posjedovati određene kvalitete?

Zaključak: narod nije sposoban da sam sebe upravlja. Njime treba upravljati njegova elita. Naime, kroz onu kategoriju ljudi rođenih u njegovom naručju koji posjeduju određene sposobnosti i specijalnosti. Kao što pčele odgajaju svoju "maticu", tako i narod mora odgajati svoju elitu. Mnoštvo se slično tome, u svojim potrebama, obraća svojoj eliti, mudrima države.

Ko bira tu elitu – mnoštvo? Mogli bi se naći pristalice za bilo koju "ideju", ili glasovi za bilo koga ko se kandiduje za javnu funkciju. Ali to ne zavisi od toga kako ljudi razumiju te "ideje", "zakone" ili "kandidate", već od nečeg sasvim drugog: od spretnosti pojedinaca da osvoje naklonost mnoštva. Nema ništa hirovitije i nestabilnije u...

mišljenja nego mnoštvo. Od rata, ovo mnoštvo je, redom, bilo avereskansko, liberalno, nacionalističko, nacionalno-seljačko, jorgansko itd., pozdravljajući svako, samo da bi godinu dana kasnije pljunulo na svako, prepoznajući tako vlastitu grešku, dezorijentaciju i nesposobnost. Njegov kriterij za odabir je: "Hajde da isprobamo neke druge." Dakle, odabir se ne vrši prema procjeni i znanju, već nasumično i oslanjajući se na sreću.

Evo dvije suprotne ideje, jedna sadrži istinu, a druga laž. Istina – od kojih može biti samo jedna – se traži. Pitanje se stavlja na glasanje. Jedna ideja dobija 10.000 glasova, druga 10.050. Je li
Je li moguće da 50 glasova manje-više odredi ili porekne istinu?
Istina ne zavisi ni od većine ni od manjine; ona ima svoje vlastite zakone i uspijeva, kao što se vidjelo, protiv svih većina, čak i ako su one porazne.

Pronalaženje istine ne može se povjeriti većini, baš kao što se u geometriji Pitagorin teorem ne može staviti na glasanje mnoštva kako bi se utvrdila ili porekla njegova valjanost; ili baš kao što hemičar Proizvodnja amonijaka ne zahtijeva od mnoštva da glasaju o količinama dušika i vodika; ili kao što agronom, koji je godinama proučavao poljoprivredu i njene zakone, ne mora se obratiti
mnoštvo pokušava da se uvjeri u njihovu valjanost njihovim glasom.

Može li narod birati svoju elitu? Zašto onda vojnici ne biraju?

Machine Translated by Google

Izabrati najboljeg generala? Da bi izabrao, ovaj kolektivni porota bi morao vrlo dobro znati:

a) Zakoni strategije, taktike, organizacije itd. i

b) U kojoj mjeri se dotična osoba, kroz svoje sposobnosti i znanje, prilagođava ovim zakonima.

Niko ne može mudro birati bez ovog znanja. Ako mnoštvo želi izabrati svoju elitu, nužno mora znati zakone vođstva nacionalnog organizma i stepen u kojem kandidati za to vođstvo odgovaraju, po kvalifikacijama i znanju, navedenim zakonima. Međutim, mnoštvo ne može znati ni te zakone ni kandidate. Zato vjerujemo da vodeća elita

Zemlja ne može biti izabrana od strane mnoštva. Pokušati odabrati ovu elitu je kao odlučivati većinom glasova ko bi trebali biti pjesnici, pisci, mehaničari, piloti ili sportisti neke zemlje.

Dakle, demokratija, zasnovana na principu izbora, koja sama bira svoju elitu, čini fundamentalnu grešku iz koje proizilazi cijelo stanje nepravde, nereda i bijede u našim selima. Ovdje se dotičemo ključne tačke; jer upravo iz ove greške demokratske koncepcije mogli bismo reći da sve ostale greške potiču.

Kada se od masa traži da izaberu svoju elitu, one ne samo da nisu u stanju da je otkriju i izaberu, već štaviše, uz rijetke izuzetke, izaberu najgore unutar nacije.

Demokratija ne samo da uklanja nacionalnu elitu, već je i zamjenjuje najgorima unutar nacije. Demokratija bira ljude potpuno lišene skrupula, bez ikakvog morala; one koji će platiti
bolji, dakle oni s većom moći korupcije; mađioničari, šarlatani, demagozi, koji će se istaknuti u svojim oblastima tokom izborne kampanje. Nekoliko dobrih ljudi bi se moglo provući među njima, čak i političari dobre volje. Ali oni bi bili robovi prvih.

Prava elita jedne nacije bila bi poražena, uklonjena, jer bi odbila da se takmiči na toj osnovi; povukla bi se i ostala skrivena. Otuda fatalne posljedice za državu. Kada država
predvodi takozvana "elita" sastavljena od najgorih, najkorumpiranijih, najnezdravijih koje ima, zar nije dozvoljeno osobi da se zapita zašto

Machine Translated by Google

Da li država ide ka propasti?

Evo, dakle, uzroka svih ostalih zala... nemoral, korupcija i požuda širom zemlje; krađa i otimačina državnog bogatstva; krvava eksploatacija naroda; siromaštvo i bijeda u njenim domovima; nedostatak osjećaja dužnosti u svim funkcijama; nered i neorganizovanost u državi; invazija stranaca s novcem sa svih strana, koji dolaze da kupe bankrotirane prodavnice čija se roba prodaje za bagatelu. Zemlja je rasprodana na aukciji.

"Ko plaća više?" U konačnici, ovo je put u kojem će nas demokratija odvesti.

U Rumuniji, posebno nakon rata, demokratija nam je, kroz ovaj sistem izbora, stvorila "nacionalnu elitu" romano-Jevreja, zasnovanu ne na hrabrosti, niti na ljubavi prema domovini, niti
žrtvu, već izdaju zemlje, zadovoljavanje ličnih interesa, mito, trgovinu utjecajem, bogaćenje kroz eksploataciju i pronevjeru, krađu, kukavičluk i intrige kako bi se srušio bilo koji protivnik.

Ova "nacionalna elita", ako nastavi voditi ovu zemlju, dovest će do uništenja rumunske države. Stoga, u konačnici, problem s kojim se danas suočava rumunski narod, od kojeg svi ostali zavise, jeste zamjena ove lažne elite pravom nacionalnom elitom zasnovanom na vrlini, ljubavi i žrtvi za domovinu, pravdi i ljubavi prema narodu, poštenju, radu, redu,

disciplina, pošteno postupanje i čast.

Ko će izvršiti ovu zamjenu? Ko će postaviti ovu pravu elitu na njeno mjesto vođe? Odgovaram: bilo ko osim mnoštva. Priznajem bilo koji sistem osim "demokratije" za koju vidim da ubija rumunski narod.

Nova rumunska elita, kao i bilo koja druga elita u svijetu, mora se zasnivati na principu društvene selekcije. Drugim riječima, kategorija ljudi obdarenih određenim osobinama koje oni
zatim obrađuje, prirodno se bira iz tijela nacije, naime iz velike zdrave mase seljaka i radnika, koja je trajno vezana za zemlju i zemlju. Ova kategorija ljudi postaje nacionalna elita koja je namijenjena da vodi našu naciju.

Machine Translated by Google

Kada se mnoštvo može konsultovati, a kada se to mora uraditi? Treba ga konsultovati prije velikih odluka koje utiču na njegovu budućnost, kako bi se moglo reći da li može ili ne može, da li je duhovno spreman ili ne da slijedi određeni put. Treba ga konsultovati o pitanjima koja utiču na njegovu sudbinu. To se podrazumijeva pod konsultovanjem naroda; to ne znači izbor nekog...

elita od strane naroda.

Ali ponavljam svoje pitanje: "Ko određuje svačije mjesto unutar elite i ko procjenjuje svakoga? Ko utvrđuje selekciju i posvećuje članove nove elite?" Odgovaram: "Prethodna elita."

Potonji ne bira niti imenuje, već svakoga posvećuje na njegovom mjestu na koje se uzdigao svojim sposobnostima i moralnom vrijednošću. Posvećenje vrši vođa elite u konsultaciji.
sa svojom elitom. Stoga nacionalna elita mora osigurati da na njeno mjesto ostavi nasljednu elitu, elitu koja se, međutim, ne zasniva na principu nasljeđivanja, već samo na principu društvene selekcije primijenjenom s najvećom strogošću. Princip nasljeđivanja sam po sebi nije dovoljan. Prema principu društvene selekcije, koji se neprestano osvježava elementima iz dubine nacije,

Elita se uvijek održava snažnom. Glavna historijska greška je bila da tamo gdje je elita stvorena na osnovu
princip selekcije, sljedećeg dana je odbacio upravo princip koji ga je rodio, zamijenivši ga principom nasljeđivanja, čime je posvećen nepravedan i osuđen sistem privilegija putem rođenja. Kao protest protiv ove greške; za uklanjanje degenerirane elite; i za ukidanje privilegija putem rođenja, rođena je demokratija. Napuštanje principa selekcije dovelo je do lažne i degenerirane elite što je zauzvrat dovelo do aberacije demokratije.

Princip selekcije podjednako uklanja i princip izbora i princip nasljeđivanja. Oni se međusobno poništavaju. Postoji sukob između njih; jer, ili postoji princip selekcije
i u tom slučaju mišljenje i glas mnoštva nisu bitni, ili ova potonja glasa za određene kandidate i u tom slučaju selekcija više ne funkcioniše.

Machine Translated by Google

Slično tome, ako se usvoji princip društvene selekcije, nasljedstvo ne igra nikakvu ulogu. Ova dva principa ne mogu ići zajedno osim ako nasljednik ne odgovara zakonima selekcije.

A ako nacija nema pravu elitu – prvu koja označava drugu? Odgovaram jednom frazom koja sadrži nepobitnu istinu: u tom slučaju, prava elita se rađa iz rata s degeneriranom elitom, lažnom. I to, također na principu selekcije.

Dakle, sumirajući, uloga elite je:

a) Voditi naciju u skladu sa životnim zakonima jednog naroda.

b) Ostaviti za sobom nasljednu elitu koja se ne zasniva na principu nasljeđivanja, već na principu selekcije, jer samo elita poznaje životne zakone i može procijeniti u kojoj mjeri se ljudi prilagođavaju sposobnosti i znanje o ovim zakonima. To je kao vrtlar koji obrađuje svoju baštu i brine se da prije smrti ima nasljednika, zamjenu, jer samo on može reći ko je među njima

Najbolje je sarađivati s njim kako bi se zauzelo njegovo mjesto i nastavio njegov rad.

Na čemu mora biti zasnovana elita?

a) Čistoća duše.

b) Radna sposobnost i kreativnost.

c) Hrabrost.

d) Težak život i stalna borba protiv teškoća s kojima se suočava nacija,

e) Siromaštvo, odnosno dobrovoljno odricanje od sticanja bogatstva.

f) Vjera u Boga.

g) Ljubav.

Pitali su me da li su naše dosadašnje aktivnosti slijedile iste smjernice kao i aktivnosti Kršćanske crkve. Odgovorio sam: pravimo veliku razliku između linije koju slijedimo i linije koju...

Kršćanska Crkva. Crkva dominira nama s visine. Ona dostiže savršenstvo i uzvišenost. Ne možemo sniziti ovu ravan da bismo objasnili svoje postupke.

Mi, kroz svoje djelovanje, kroz sva svoja djela i misli, težimo ka ovoj liniji, uzdižući se prema njoj koliko i težina naših tjelesnih grijeha i našeg pada kroz istočni grijeh.

Machine Translated by Google

dozvolite. Ostaje da se vidi koliko se možemo uzdići prema ovoj liniji kroz naše svjetovne napore.

Pojedinac, NACIONALNI KOLEKTIVITET, NACIJA

"Ljudska prava" nisu ograničena samo pravima drugih ljudi, već i drugim pravima. Postoje tri različita entiteta:

1. Pojedinac.
2. Sadašnji nacionalni kolektivitet, odnosno ukupnost svih pojedinaca iste nacije koji žive u nekoj državi u datom trenutku.
3. Nacija, taj historijski entitet čiji se život proteže kroz vijekove, s korijenima duboko usađenim u maglu vremena i beskonačnom budućnošću.

Nova velika greška demokratije zasnovane na "ljudskim pravima" je ta što prepoznaje i pokazuje interes samo za jedan od ova tri entiteta, pojedinca; zanemaruje drugi ili ga ismijava, i
poriče treće.

Svi oni imaju svoja prava i svoje dužnosti, pravo na život i dužnost da ne krše pravo na život druge dvije osobe.
Demokratija se brine samo o osiguranju prava pojedinca.
Zato u demokratiji svjedočimo strašnom preokretu. Pojedinac vjeruje da svojim neograničenim pravima može zadirati u prava cijelog kolektiva, koji misli da može pogaziti.
i pljačkaju; stoga se u demokratiji svjedoči ovoj sceni razaranja, ovoj anarhiji u kojoj pojedinac ne prepoznaje ništa izvan svog ličnog interesa.

S druge strane, nacionalni kolektiv pokazuje stalnu tendenciju žrtvovanja budućnosti – prava nacije – za svoje sadašnje interese. Zato svjedočimo nemilosrdnoj eksploataciji i
otuđenje naših šuma, rudnika, naftnih rezervi, zaboravljajući da postoje stotine rumunskih generacija, naše djece koja dolaze poslije nas, a koja također očekuju da žive i nastave život

Machine Translated by Google

naša nacija. Ovaj preokret, ovo narušavanje odnosa koje je donijela demokratija predstavlja pravu anarhiju, poremećaj prirodnog poretka i jedan je od glavnih uzroka stanja nemira u današnjem društvu.

Harmonija se može ponovo uspostaviti samo ponovnim uspostavljanjem prirodnog poretka. Pojedinac mora biti podređen višem entitetu, nacionalnom kolektivu, koji zauzvrat mora biti podređen naciji. "Ljudska prava" više nisu neograničena, već ograničena pravima nacionalnog kolektiva, koji su zauzvrat ograničeni pravima nacije.

Konačno, činilo bi se da u demokratiji barem pojedinac koji uživa toliko prava živi divno. Ali u stvarnosti, i to je krajnja tragedija demokratije, pojedinac nema pravo, jer gdje je sloboda okupljanja u našoj zemlji, sloboda pisanja, sloboda savjesti? Pojedinac živi pod terorom, opsadnim stanjem, cenzurom; hiljade ljudi su...

hapšeni, neki ubijeni zbog svoje vjere, kao pod najtiranijim vođama. Gdje je "pravo suverene mase" da odlučuje o svojoj sudbini, kada su sastanci zabranjeni i kada se hiljade ljudi sprečavaju da glasaju, maltretiraju, prijete im smrću, ubijaju? Reći ćete: "Da, ali ovi ljudi žele promijeniti Ustav, ograničiti naše slobode, ustoličiti drugi oblik vlasti!"

Pitam: „Može li demokratija tvrditi da narod nije slobodan da odlučuje o svojoj sudbini, da mijenja svoj Ustav, svoj oblik vladavine, kako mu se prohtije; da živi s većim ili manjim slobodama kako god želi?“

Ovo je najveća tragedija.

U stvarnosti, čovjek nema nikakva prava u demokratiji. Nije ih izgubio za dobrobit nacionalnog kolektiva ili nacije, već za dobrobit političko-finansijske kaste bankara i izbornih agenata. Konačno, posljednja dobročinstvo za pojedinca. Masonska demokratija se kroz neviđenu perfidnost maskira u apostola mira na ovoj zemlji, dok istovremeno proglašava rat između čovjeka i Boga.

Mir među ljudima i rat protiv Boga.

Perfidnost se sastoji u korištenju riječi našeg Spasitelja "Mir

Machine Translated by Google

među ljudima" kako bi se pretvorili u apostola "mira", dok ga osuđuju i prikazuju kao neprijatelja čovječanstva. Štaviše, ova perfidnost se sastoji i u tome što se pretvaraju da žele spasiti živote ljudi, dok ih zapravo vode u smrt; pretvarajući se da spašavaju njihove živote od rata, osuđuju ih - đavolski - na vječno prokletstvo.

Nacija

Kada kažemo rumunska nacija, ne mislimo samo na sve Rumune koji žive na istoj teritoriji, dijele istu prošlost i istu budućnost, istu odjeću, već na sve Rumune, žive i mrtve,
koji su živjeli na ovoj zemlji od početka historije i hoće
živjeti ovdje i u budućnosti.

Nacija uključuje:

1. Svi Rumuni koji su trenutno živi.
2. Sve duše naših mrtvih i grobnice naših predaka.
3. Svi oni koji će se roditi kao Rumuni. Narod postaje svjestan sebe kada postigne svijest o cjelini, a ne samo o vlastitim ciljevima.

Nacija posjeduje:

1. Fizičko, biološko nasljeđe – njeno meso i krv.
2. Materijalno naslijeđe – tlo njene zemlje i njena bogatstva.
3. Duhovna baština koja sadrži:

a) Njen koncept Boga, svijeta i života. Ovaj koncept formira domenu, duhovno vlasništvo. Granice ove domene određene su horizontima do kojih seže sjaj njenog koncepta
dosega. Postoji zemlja nacionalnog duha, zemlja njegovih vizija stečenih otkrovenjem ili vlastitim naporima.

b) Njena čast koja sija u mjeri u kojoj se nacija tokom svoje historije prilagođavala normama koje proizlaze iz njenog shvatanja Boga, svijeta i života.

c) Njena kultura, plod njenog postojanja koji je rezultat njenih vlastitih napora u području umjetnosti i misli. Ova kultura nije međunarodna, ona je izraz nacionalnog genija, krvi.

Machine Translated by Google

Kultura je internacionalna koliko god njen sjaj može dosezati, ali je nacionalna po porijeklu. Neko je napravio prekrasnu usporedbu: i kruh i pšenica mogu biti internacionalni kao potrošni artikli, ali
Svuda nose pečat zemlje u kojoj su rasli.
Svako od ova tri naslijeđa ima svoj značaj. Narod mora braniti sva tri. Međutim, najvažnije je njegovo duhovno naslijeđe.
baština, jer samo ona nosi pečat vječnosti, samo ona traje kroz sve vijekove.

Stari Grci se ne pamte po svojoj fizičkoj građi - od nje nije ostalo ništa osim pepela, niti njihovog materijalnog bogatstva, ako su ga imali, već po svojoj kulturi.

Narod živi u vječnosti kroz svoj pogled na svijet, svoj koncept časti i svoju kulturu. Zato vođe nacije moraju razmišljati i djelovati ne samo prema fizičkim ili materijalnim interesima naroda, već i uzimajući u obzir njegovu historijsku čast, njegove vječne interese. Drugim riječima, ne hljeb, već čast po svaku cijenu.

KONAČNI CILJ NACIJE

Je li to život?

Ako je to život, onda sredstva koja ljudi koriste da osiguraju da život ne postoji materija; čak je i najgore dobro.

Stoga se mora postaviti pitanje. Koji su principi koji vode narode u njihovim odnosima s drugim narodima? Trebaju li se voditi životinjskim instinktom, tigrom u sebi, kao što se ribe ponašaju u moru ili zvijeri u šumi?

Konačni cilj nije život, već uskrsnuće. Uskrsnuće naroda u ime Spasitelja Isusa Krista. Stvaranje, kultura, samo su sredstvo, a ne svrha, kako se vjerovalo, postizanja
ovo uskrsnuće. To je plod talenta koji je Bog usadio u naš narod za koji moramo položiti račun. Doći će vrijeme kada će svi narodi na zemlji uskrsnuti, sa svim svojim mrtvima

Machine Translated by Google

i svi njihovi kraljevi i carevi, svaki narod ima svoje mjesto pred Božjim prijestoljem. Ovaj posljednji trenutak, "uskrsnuće iz mrtvih", najplemenitiji je i najuzvišeniji prema kojem se narod može uzdići.

Nacija je, dakle, entitet koji produžava svoje postojanje čak i izvan ove zemlje. Narodi su stvarnost čak i u podzemnom svijetu, ne samo u ovom.

Sveti Jovan, pripovijedajući šta je vidio izvan zemlje, kaže:
"I gradu ne treba sunce ni mjesec da mu svijetle, jer ga je slava Božja obasjala, a Jagnje je svjetiljka njegova. I narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj i kraljevi zemaljski donijeće u nju slavu i čast svoju."[1]

I opet: "Ko se neće bojati Tebe, Gospode, i slaviti Ime Tvoje? Jer Ti si jedini svet; jer će svi narodi doći i pokloniti se pred Tobom, jer su sudovi Tvoji očiti."[2]

Nama Rumunima, našem narodu, kao i svakom drugom narodu na svijetu, Bog je dao misiju, historijsku sudbinu. Prvi zakon kojeg se čovjek mora pridržavati jeste da ide putem te sudbine, ispunjavajući svoju povjerenu misiju. Naš narod nikada nije položio oružje niti napustio svoju misiju, bez obzira koliko težak ili dug bio njegov Golgotski put. Čak i sada, pred nama se pojavljuju prepreke visoke kao planine. Pitam se, hoćemo li mi biti slaba i kukavička generacija koja će, pod pritiskom prijetnji, ispustiti iz ruku liniju rumunske sudbine i napustiti svoju misiju kao narod na ovom svijetu?

MONARHIJA I ZAKON MONARHIJE

[1] (Apokalipsa, 21, 23-24).
[2] (Apokalipsa 15,4).

Machine Translated by Google

Na čelu naroda, iznad elite, nalazi se monarhija.
Odbacujem republiku.

Susreo sam neke monarhe koji su bili dobri, neke vrlo dobri, druge slabe ili loše. Neki su uživali počasti i ljubav svog naroda do kraja života, drugima su odrubljene glave. Stoga,
Nisu svi monarsi bili dobri. Sama monarhija je, međutim, oduvijek bila dobra. Ne smije se miješati čovjek s institucijom i izvlačiti pogrešne zaključke.

Može biti loših svećenika; ali možemo li zbog toga zaključiti
da Crkva mora biti ukinuta, a Bog kamenovan do smrti?

Svakako postoje slabi i loši monarsi, ali zbog toga se ne možemo odreći monarhije. U poljoprivredi ponekad dođe loša godina nakon dobre, ili jedna dobra i dvije loše; ipak, nikome na svijetu nije palo na pamet da prestane s poljoprivredom.

Da li monarh radi šta mu se prohtije, bio on velik ili mali, dobar ili loš?

Monarh ne radi ono što želi. On je mali kada radi šta mu se sviđa, a veliki kada radi ono što mora. Svakome
Bog je naciji iscrtao liniju sudbine. Monarh je velik i dobar kada ostane na toj liniji; on je mali ili loš, u mjeri u kojoj odstupa od ove linije sudbine ili joj se protivi. To je, dakle, zakon monarhije. Postoje i druge linije koje mogu iskušati monarha: linija ličnog interesa ili interesa klase ljudi ili grupe; linija stranih interesa (domaćih ili stranih).

Mora izbjegavati sve ove linije i slijediti liniju svog naroda. Stefan
Veliki je blistao u historiji 500 godina, a Rumuni ga pamte jer se savršeno poistovjetio sa sudbinom svog naroda. Kralj Ferdinand, uprkos pritiscima vanjskih interesa i utjecaja, stavio se na liniju sudbine nacije; patio je s njom, žrtvovao se rame uz rame s njom i pobjeđivao s njom. Upravo zbog toga je on velik i

besmrtan.

Machine Translated by Google

BITKA KOD TUTOVE, 17. APRIL 1932.

Prošla su samo četiri mjeseca od izbora u Neamtu, a mlada legionarska vojska upustila se u novu bitku. Početkom januara 1932. godine, mjesto kongresmena u Tutovi proglašeno je upražnjenim. [Napomena: okrug Tutova sa Barladom kao sjedištem okruga.]

Procijenio sam situaciju. Na prethodnim općim izborima dobili smo samo 500 glasova. Okrug je bio slab; ali su ga okruživali jači okruzi Covurlui, Cahul i Tecuci, tako da smo lako mogli dovesti legionare.

Činilo mi se da bismo mogli pobijediti, razmišljao sam o utjecaju koji bi odjek nove pobjede imao. Dvije uzastopne pobjede najmlađe generacije protiv svih političkih stranaka znatno bi povećale njen ugled u očima zemlje. Odlučio sam da se moj otac kandiduje, jer mi je bio najpotrebniji u pokretu, kako u Parlamentu tako i izvan njega za organizaciju i propagandu. Izbori su bili zakazani za 17. mart. 9. januara sam poslao manifest cijelom okrugu. Moj otac sa prvim izbornim timom stigao je 10. januara. Zatim su stigli timovi iz Jašija, Tekucija, Berestija i Kahula.

Tokom prve tri sedmice, brzina i hrabrost malih legijskih snaga pokrenule su struju simpatija u našu korist širom cijelog okruga. U teškoj zimi s obilnim snijegom i hladnim vremenom, političke stranke nisu mogle izlaziti. Čekale su bolje vrijeme. Ali za to vrijeme, preko brda, kroz snijeg do struka, kroz mećave, legionari su putovali od sela do sela.

Početkom februara, borba protiv neprijatelja postala je teža. Koalicija liberala, nacional-seljaka, lupista [Napomena: članovi stranke dr. Lupua] i cuzista suočila se s nama.

Machine Translated by Google

žestina kakvu nikada prije nismo sreli. Vlada je pribjegla zaista terorističkim mjerama, a jevrejska štampa nas je žestoko napala.

Osjetio sam potrebu za novim pojačanjima, pa sam poslao posljednje rezerve iz Jasija, predvođene Totuom. Nisam imao drugih osim u Bukureštu, a njih nisam mogao osigurati zbog nedostatka sredstava. Stoga sam sazvao sastanak legionara i predložio herojski korak: da krenu pješice iz Bukurešta do Bariada, na udaljenost od skoro 200 milja, objasnivši im da bi ovaj marš značio više za naša pobjeda nego 100.000 manifesta. Samo to bi predstavljalo veliki herojski govor koji su legionari uputili Rumunima iz Tutove.

Legionari su s oduševljenjem primili moj prijedlog. Sedmicu kasnije, tim od oko 25 ljudi, predvođen Stelescuom, Caratanaseom i Doruom Belimaceom, pješice je napustio Bukurešt i krenuo prema Tutovi. Nakon desetodnevnog marša kroz olujno vrijeme, stigli su u Bariad gdje ih je cijelo stanovništvo toplo dočekalo. Ali progon je eskalirao do teške napetosti. Gospodin...

Argetoianu, ministar unutrašnjih poslova, poslao je žandarme, pukovnika Ignata, s velikim snagama i naređenjem da legionare iznesu iz okruga Tutova na nosilima. Bilo je nemoguće da mali timovi napreduju dalje. Stoga sam formirao dva jaka tima pod komandom Viktora Silaghija i Stelescua koji su, podržavajući jedan drugog, trebali napredovati na liniji Puesti-Dragomiresti, podržavajući mog oca. Poslao sam još jedan manji tim u pravcu Bacanija. Ova dva pravca su bila jedina dva neistražena. Činila su sjeveroistočnu polovinu okruga.

Drugu polovinu, južnu, adekvatno su obrađivali moj otac, gospodin D. Popescu, načelnik okruga, Victor Silaghi, Teodor Tilea i Ion Antoniu, s prvim timovima.

Dva tima na sjeveru napredovala su skoro 48 kilometara, boreći se s jakom hladnoćom i završivši s nekoliko ranjenika, među kojima je bio i Tocu. U sjevernom dijelu okruga dočekala ih je velika kontingenti žandara. Timovi su se zabarikadirali na tavanu napuštene kuće gdje su pružali otpor 48 sati bez grijanja, hrane i vode. Na kraju su se uspjeli povući

Machine Translated by Google

kroz težak noćni marš, izveden u zaista herojskim uslovima, samo zahvaljujući Viktoru Silaghiju i njegovoj tvrdoglavoj upornosti u ohrabrivanju iscrpljenih, izgladnjelih i promrzlih legionara na posljednji mogući otpor.

Ovo siroče, sin rumunskog svećenika Silaghija iz Careii Marija, kojeg su Mađari ubili 1918. godine pod tragičnim okolnostima, hrabro se borio.

Konačno, ove timove su opkolile nadmoćnije snage, zarobile i odvele u Bariad. Moj otac je uhapšen i zatvoren u pukovnijski zatvor.

Treći tim je potpuno uništen u bici kod Baćana. Tamo, u dolini prije ulaska u selo u večernjim satima, napao ga je veliki kontingent žandara. Vođa tima, legionar Lascar Popescu, udaren puškom po glavi, prvi je pao bez svijesti u lokvi krvi. Ostali legionari su odbili da se povuku. Napali su golih prsa, bez ičega u rukama, pokušavajući da uđu u selo.

Jedan po jedan, svi su padali u nesvijest. Posljednji koji je stajao, napadnut je sam. Pod udarcima, pao je na koljena, ustao, ponovo napao. Pao je blizu svojih drugova. Cijela ekipa je ležala bez svijesti u lokvi krvi. Odatle su ih žandari vukli kroz snijeg više od milje do žandarskog položaja u selu. Te noći u 1 sat, jahač je donio vijest u Bariad o tome šta se dogodilo kod Bacanija. Tim iz Jasija, predvođen Totuom, koji je stigao u Barlad te ponoći, odmah je krenuo pješice kako bi pomogao svojim ranjenim drugovima. Nakon borbe od 3:30 do 5 sati ujutro, tokom koje su žandari pucali iz sveg oružja, legionari su zauzeli žandarski položaj, pronašavši unutra, još uvijek bez svijesti i kako leže na zemlji, svoje drugove pale u bici kod Bacanija. Odnijeli su ih u bolnicu u Barladu.

Ali stvari se tu nisu zaustavile. Židovi su pokrenuli ogromnu novinsku kampanju, napadajući nas odvratnim cinizmom i nepravdom. Val laži, uvreda, kleveta stigao je do nas. Sva politička
Grupe su se ujedinile da nas izbace iz bitke.

Machine Translated by Google

DRUGO RASPADANJE GARDE MART 1932

Izudarani od strane žandarma, napadnuti od strane jevrejske štampe, pogodilo nas je novo raspuštanje Garde naređeno jednostavnom ministarskom odlukom. Iako smo djelovali u okviru savršene legalnosti, vlada lorga-Argetoianua, kršeći zakone i Ustav, proizvoljno je raspustila Gardu. Naša sjedišta širom zemlje su ponovo zauzeta i zaključana, štamparija u Jasiju je zatvorena. Napadnuti u štampi, stavljeni smo u nemoguću poziciju da se ne možemo braniti jer su nam sve publikacije bile obustavljene. U Parlamentu sam pokušao govoriti, ali me je spriječila buka većine, koja mi nije dozvolila da se branim.

Međutim, kandidatura u Tutovi nije mogla biti zaustavljena. Tim iz Bukurešta je izbačen iz okruga. Isto tako i ostali, jedan po jedan. Naš tim iz Jasija od oko 30 igrača, pod Totuovim vodstvom Komanda, dok je bila odvožena u depo radi iste operacije evakuacije, probila je kordone i zauzela čekaonicu u kojoj je, zabarikadirana, pružala otpor 24 sata, sve dok nije ugušen plinom. Na kraju je utovaren u voz i odvezen iz okruga. U gradu su ostali samo Ibraileanu, Nutu Esanu i moj otac koji je uhapšen. Progon je zatim prebačen na sela. Seljaci, učitelji i svećenici su hapšeni i pretučeni; u njihove kuće je provaljeno. Izbori su odgođeni za mjesec dana, do 17. aprila.

Moj otac je pušten. Stariji legionari su zatim došli u grad da se uključe u bitku: Hristache Solomon, pukovnik Cambureanu, Ventonic, Ifrim, otac Isihie, Peceli, Potolea itd. Rasporedio sam ih u različite sektore. Svaki se provukao na svoje mjesto pod okriljem noći. Naši timovi iz susjednih okruga ponovo su ušli u Tutovu na nekoliko mjesta. Tim Gh. Costee prešao je Barlad.

Machine Translated by Google

rijeka, voda im je do grla, jer su svi putevi bili pod patrolom; stigli su na biračko mjesto mokri do suza.

Glasanje je počelo 17. aprila ujutro i nastavilo se do kasno u noć. 18. aprila, u 5 sati ujutro, objavljena je pobjeda legionara: 5.600 glasova; Liberali: 5.200; Nacional-seljaci:
4.000; ostale grupe: manje od 2.000; Cuzisti: 500 glasova.

Ova druga legionarska pobjeda, protiv koalicije svih rumunskih političara, izvojevana je zahvaljujući neustrašivosti i čeličnoj volji legionara, njihovom herojstvu i krvi, prkoseći...
Prepreke, uvrede, udarci i progoni izazvali su neopisivo oduševljenje širom zemlje.

NOVI OPĆI IZBORI JULI 1932.

Mom ocu je potvrđen mandat posljednjeg dana parlamentarne sjednice.
Ali naš odmor je trajao samo jednu sedmicu, jer je lorga vlada pala. Formirana je Nacionalno-seljačka vlada, na čelu sa
Gospodin Vaida.

Iscrpljeni i fizički i finansijski, krenuli smo u novu bitku. To je bio juni 1932. godine. Od 15. decembra 1929. godine bili smo u stalnoj borbi: decembar 1929. – april 1930. godine
kampanje u Covurluiu, Cahul, Turdi, Tecuciju; ljeto 1930, priprema, zatim sprječavanje marša u Besarabiji, nakon čega je uslijedilo moje zatvaranje do te jeseni; u oktobru i novembru bili smo u Maramuresu – te zime ponovo zatvoreni; proljeće 1931, bitke koje su prethodile općim izborima; ljeto 1931, izbori u Neamtu; zima 1932, izbori u Tutovi; i sada smo se ponovo približavali općim izborima. Uprkos svim tim borbama, nastavili smo organizacijski rad u ostatku zemlje. Godinu prije smo se prijavili na izborne liste u 17 okruga, ove godine smo se prijavili u 36. Svi

Machine Translated by Google

Političke stranke su se upuštale u iste svađe, pune intriga, oko imenovanja svojih kandidata. To je trajalo cijelu sedmicu. Ali ja sam, sam, u jednoj noći popravio sve naše liste kandidata u 36 okruga. Niko među legionarima se ne svađa oko svog mjesta na listi; ako išta, traži da bude stavljen na posljednje mjesto.

Težak problem za nas su novčana pitanja. Većina okruga je uspjela pokriti svoje troškove od legijskih priloga. Drugi nisu. Trebalo mi je 50.000 leja samo da pokrijem izborne poreze. Hodao sam kao u bunilu do posljednjeg dana. Pokušao sam jedno, pokušao drugo. Ništa.

Otišao sam kod gospodina Ničifora Krainića, direktora Kalendara ("Kalendara"), u nadi da bi mogao imati novca, ali uzalud.
Svojim časopisom, koji je izlazio pet mjeseci, podržavao je našu borbu, prateći hrabrost naših legionarskih timova korak po korak; međutim, nije nam mogao pomoći finansijski.
Konačno sam posudio novac od Pihua i Caranice, koji su, trčeći kod svih Makedonaca, pronašli potrebnu sumu. Nekoliko okruga je podržala županija Focsani i llristache Solomon.

Kampanja je počela. Novo progonstvo zadesilo je naše redove.

Budući da smo bili raštrkani na velikom frontu, naši proriježeni redovi su svuda bili žestoko napadani. Legionari Savin i Popescu su ranjeni kod Tighine. Kod Barlada su desetine učitelja i svećenika odvučene u podrume i zlostavljane po naređenju gospodina Georgescu-Barlada. Kod Vasluja su naši mali timovi ranjeni. Isto tako kod Podul-Iloaiei i širom okruga Iasi. Kod Focsanija, ostarjeli Hristache
Solomon, inženjer Blanaru i deset drugih su napadnuti po naređenju advokata Neagua od strane naoružanih grupa nacionalnih seljaka u selu Vulturul. Legionari su pali na zemlju ranjeni...
toljagama i noževima. Samo je jedan ostao na nogama kao planina, Hristache Solomon, kojeg se tada niko nije usudio dotaknuti. Žestoko se branio, ali na kraju je pao nasred ceste, shrvan udarcima. Tamo na zemlji, pretukao ga je po glavi taj čudovište koje je uvijek - tada kao i sada - postavljalo pitanje zakonitosti, civiliziranih metoda, slobode itd. Garda je dobila 70.000 glasova, dvostruko više nego prethodne godine. Okruzi Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

i Tutova, gdje se moj otac kandidovao, izašla je najjače. Zatim su slijedili Cámpul-Lung sa Motom; zatim Turda, Fočšani, Ismail, Tigina. Osvojili smo pet mjesta i sada moramo donijeti odluke da ih popunimo. Ostao sam u Kahulu kako bih pustio Nutu Esanu da uđe u Parlament. Odlučio sam da moj otac ostane u Barladu kako bi pustio Stelescua, 25-godišnjeg studenta, da uđe u Parlament; na taj način sam želio dati ohrabrenje mladima u zemlji i...
stimulus. Međutim, povjerenje i ljubav koju sam pokazao ovom mladiću nisu mi uzvraćeni. [Napomena: Autor se ovdje poziva na Stelescuovo buduća izdaja njegovih legionarskih drugova.]

U PARLAMENTU ZA DRUGI PUT

Sve vrijeme u Parlamentu borio sam se protiv vlade i njenih mjera koje sam smatrao suprotnim dobrobiti rumunskog naroda, kao što sam se, u stvari, borio i protiv svih prethodnih
administracije koje su se smjenjivale na čelu države. Zemlja nije imala šta očekivati od svih tih vlada. Ništa razumno za budućnost našeg naroda se tamo nije kovalo. Sve
Mjere i zakoni bili su samo neka ublažavajuća sredstva koja su iz dana u dan produžavala gorko i tužno postojanje naše zemlje.

Kada su u Griviti rumunski radnici strijeljani po naređenju Ministarstva unutrašnjih poslova, zgrožen do dna duše stavom prokomunista unutar Nacionalno-seljačke stranke koji su aplaudirali vladinom koraku, izašao sam na govornicu i smatrao svojom dužnošću da kažem sljedeće: "loše je što su nesretni radnici izašli na ulicu, ali bilo bi gore da oni i naš narod, suočeni s nepravdom koja vapi do neba, ne izađu, već rezignirano sagnu glavu pod jaram, ostavljajući zemlju u rukama nekih eksploatatorskih političara. [Napomena: Autor ovdje govori o štrajku radnika u

Machine Translated by Google

Rafinerija Grivita u Bukureštu 4. februara 1933. pod Nacionalno-seljačkom upravom.

Ovdje citiram službeni zapisnik sa ove sjednice:

„Gospodine Corneliu Zelea Codreanu... Gospodine predsjedniče, kolege kongresmeni! U ime grupe kojoj pripadam, zahtijevam da se pored istrage koju obično provode nadležni organi, provede i druga parlamentarna istraga, sastavljena od predstavnika različitih političkih grupa u ovom Parlamentu. Zahtijevam ovo jer sumnjam u istinitost izjave gospodina ministra unutrašnjih poslova; sumnjam u to s vrlo dobrim razlogom. 24. januara, kada su rumunski studenti, nacionalisti i kršćani, otišli na grob neznanog vojnika da postave križ, Državna sigurnost je procurila u novine u Bukureštu da je tu akciju organizovala i finansirala Moskva.“

"Ako informacije koje imate u vezi s aferom Grivita također dolaze iz takvog izvora, onda vrlo dobro razumijem koliko ste u pravu što poduzimate korake ove prirode kao što ste učinili jučer i danas."

(Aplauz iz klupa 'Gvozdene garde' i onih iz Seljačka stranka dr. Lupua).

Drugo, želim reći da se ja, kao i svi ljudi zdravog razuma u ovoj zemlji, ne bojim komunizma ili boljševizma. Bojimo se nečeg drugog, činjenice da ti radnici nemaju šta jesti; gladni su.”

(Aplauz iz klupa 'Gvozdene garde' i onih iz Seljačka stranka dr. Lupua).

"Neki od tih radnika zarađuju samo 1.100 leja mjesečno, a imaju 5, 6, 7 djece."

Dr. V. Lupu: "Istina je."

G. Corneliu Zelea Codreanu: "Imajući 5, 6, 7 djece, takve plate nisu dovoljne ni za njihov svakodnevni hljeb, ja se, s druge strane, bojim i nečeg drugog: njihove žeđi za pravdom."

Dr. N. Liipu: Vrlo dobro!

Corneliu Zelea Codreanu: „Stoga ćete morati zadovoljiti ove dvije potrebe: glad i žeđ za pravdom.“

Machine Translated by Google

(Aplauz iz klupa 'Gvozdene garde' i Seljačke stranke dr. Lupua) „i ova zemlja će uživati potpuni red.“

(Sastanak od četvrtka, 16. februara 1933. Službeni monitor 41 od 23. februara 1933.)

Jedna od teškoća koja koči parlamentarne aktivnosti su hiljade zahtjeva upućenih ministarstvima za neku vrstu posredovanja. To predstavlja pravu kaznu za nas od strane naših birača.

(1) zato što parlamentarci moraju gubiti većinu svog vremena zadovoljavajući ove zahtjeve. Ovaj sistem je opasan za život organizacije, jer paralizira cijelu njenu aktivnost; može izgubiti cijelu bitku. Morate napustiti sudbinu svoje zemlje kako biste služili svojim pristalicama. Nakon nekog vremena primijetio sam da među onima koji su mi dolazili s takvim zahtjevima nije bilo legionara. Svi su bili ili profesionalni prosjaci ili posebno poslani protivnici koji su nas pokušavali paralizirati.

(2) ovaj sistem nas je doveo u osjetljivu poziciju da idemo ispred ljudi protiv kojih smo se borili i tražimo usluge od njih. Iz tih razloga sam lično odbio da intervenišem za bilo koga. Tokom cijelog mog mandata u Parlamentu, nisam ništa tražio ni od jednog ministra.

Drugu kategoriju činili su oni koji su nam dolazili tražiti novac. Od stotina koji su svakodnevno kucali na naša vrata, nije bilo legionara. Neki su bili zaista bolesni ili su zapali u nesreću, ali neki su ovaj sistem pretvorili u pravu profesiju.

Konačno, naša grupa je bila mala organizacija, u formaciji, u pokretu, u stalnoj borbi. To je od mene posebno zahtijevalo neprekidnu pažnju na sve neprijateljske pokrete; uključivalo je otkrivanje i odbijanje neprijateljskih planova, osvajanje i organiziranje novih položaja, drugim riječima, stalno osmatranje, danju i noću, bojišta širom zemlje. Ali prije svega drugog dolazio je nadzor nad legijskim obrazovanjem kako se ne bismo probudili i shvatili da se postepeno pretvaramo u političku kategoriju moralne infekcije iz koje se ne bismo mogli izvući i u kojoj bi legionarski duh umro.

Machine Translated by Google

Parlament mi je oduzeo vrijeme koje mi je zaista bilo potrebno za liderstvo.

STANJE
LEGIONARSKA ORGANIZACIJA
U 1932-1933

U jesen 1932. i zimu 1933. legionari su mogli predahnuti. Tri i po godine borbe su bile završene. Ovi mladići su sada zaslužili svoj odmor. Prošlo je skoro dvije godine otkako sam se nastanio u Bukureštu.

U Jašiju, da me zamijeni, Banea, uz pomoć Totua, Cranganua, Tasce i Steliana Teodorescua, ostao je da se pozabavi pitanjima vezanim za studente, štampariju, naš dom itd. Legionarska studentska grupa povećao se, čineći sada više od polovine militantnih studenata.
U Cluju, Banica Dobre je ostvarila dobar početak organizacije; slično je bilo i u Cernautiju sa Lauićem, gdje je bio legionar.
Život je lijepo cvjetao pod duhovnim vodstvom profesora Traiana Braileanua, oko kojeg su se okupili profesor Toppa i drugi. U cijeloj Bukovini, legionarska struja i
organizacija je rasla pod sposobnom komandom veterana i istaknutog nacionaliste Vasilea lasinschija. U Kišinjevu su radili Tudorache i Serghie Floreseu; U Oradea Mare, losif Bozantan.

Mladi odrasli u Bratstvu Križa bili su spremni do trenutka kada su upisivani na univerzitet. Nacionalističke novine velike hrabrosti i odličnog usmjerenja počele su izlaziti u Bukureštu, Calendarul ("Kalendar") pod vodstvom gospodina Nichifora Crainica i uz saradnju nekolicine intelektualaca na čelu s profesorom Dragosom Protopopescuom. Ove novine su hrabro krčile novi i široki put u rumunskom intelektualnom svijetu, duž kršćanskog...

Machine Translated by Google

i nacionalističku liniju. Članci gospodina Crainica bili su posebno prava topovska vatra koja je uzrokovala razaranje u neprijateljskim redovima. Unutar studentskog pokreta u glavnom gradu, legionari su zauzeli prve linije. Traian Cotiga je bio predsjednik studentskog centra, koji je imao legijski odbor.

Među intelektualnom omladinom glavnog grada osjetio se preokret. Njihove savjesti su bile zaokupljene velikim problemima koji su utjecali na život naše nacije. Talentirana grupa koja je gravitirala oko nove revije Axa ("Osovina") sa Polihronijadom, Vojenom, Constantom, pridružili su se legijskim redovima, dok su se drugi eminentni mladići poput profesora Vasde Cristescua, Vasfie Marina, profesora Viadimir Durnitrescu, inženjer Virgd Ionescu, profesor Radu Gyr, advokat Popov, slikari Basarab i Zlotescu, svi veoma talentovani i entuzijastični, radili su u skladu s legionarskom ideologijom.

Zdrava makedonska omladina, čista kao suza i hrabra, dolazila nam je sve bliže. Međutim, smatrali smo nerazumnim da masa Makedonaca u Kvadrilateralu [Napomena: Nekoliko okruga u južna Dobrudža koju je Rumunija anektirala na kraju Balkanskog rata 1913.] biti primljena u Gardu, jer bismo je, tako nedavno naseljeni u zemlji, izložili previše mnogima progoni. Međutim, makedonska univerzitetska omladina se u cijelosti pridružila legionarskom pokretu. Na čelu ove makedonske omladine bila su tri istaknuta čovjeka iz kulture:
Papanace, Caranica i Sterie Ciumeti.

S prvom dvojicom sam se često savjetovao, a oboje su imali divan sud, potkrijepljen besprijekornom čistoćom i iskrenom, velikom ljubavlju i hrabrošću.

Ne vjerujem da je od 1931. godine prošao i jedan dan bez susreta s njima. Tokom ovog vremena progona, satima smo raspravljali o udarcu za udarcem, nepravdi za nepravdom, izdaji za izdajom. Svaka vijest o novom mučenju legionara bila je...
nož koji probija naša srca.

Bol koju smo patili zbog svih zlostavljanih legionara mučila je naše duše; a posebno nemogućnost da vidimo bilo kakvu nadu u pravdu.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti je živio sa mnom danju i noću. Bio je mladić velike pravednosti i pseće vjernosti. Postao je glavni blagajnik Garde. Svih svojih dana – koliko god ih bude imao – mislit će samo na Gardu, brinut će se i djelovat će samo za Gardu, neće živjeti svoj život ni za šta drugo osim za Gardu.

Na raznim mestima u zemlji pojavili su se i drugi vredni elementi: dr Pantelimon, otac Jonesku Duminica, dr Augustin Bidijan u Sibiuu; Otac Georgescu-Edincti, duhovni ispovjednik studenata, borac veteran, kapetan Ciulei u Bacauu, Aristotel Gheorghiu, također veteran, koji je komandovao u Ramnicul-Saratu; u Bradi, Ion Iliescu; u Konstanci, Seitan; Otac Doara i Victor Barbulescu u Valcei; Profesori Vintan, Genadie i Duma u Temišvaru; i veterani legionari, profesori Nicolae Petrascu, Horia Sima, advokat Iosif Costea, Colhon i drugi, koji sada imaju komandna mjesta u raznim dijelovima zemlje.

Bukurešt je podijeljen na sektore [Napomena: Svaki od pet velikih sektora nosi naziv jedne boje: Zeleni, Žuti, Crveni, Plavi i Crna.] i počeli smo se organizirati unutar njih. U Zelenom i Plavom sektoru bila su dva dobra čovjeka, Nicolae Constantinescu i Doru Belimace, dva jaka karaktera, dva solidna uma, Doru Belimace je bio jedan od najuglednijih studenata na...

Filozofski fakultet; Nicolae Constantinescu, posjedujući istaknuto ekonomsko obrazovanje, bio je student Trgovačke akademije. Uskoro će obojica dokazati da posjeduju impozantne kvalitete legionarske vjere i hrabrosti.

Tokom ovog perioda, stvoren je i prvi legijski rang od strane sljedeća naredba od 10. decembra 1932. godine:

A) Prvi viši čin, nazvan Legijski komandant, uspostavlja se u legijskoj hijerarhiji. S obzirom na njihovu žrtvu, rad, herojstvo, vjeru, sposobnosti i senioritet, sljedeći legionari su napredovali u činu, abecednim redom: Banea Ion, doktorand medicine; Belgea Ion; Blanaru Ion, inženjer;

Dumitrescu Ion, svećenik; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, advokat; Steleseu Mihail, kongresmen; Totu Nicolae, student; Traian Cotiga, student; Tanase Antohi, zanatlija.

Machine Translated by Google

B) Svi legionari iz serije 1927. i 1928. koji su položili zakletvu i još uvijek su u aktivnim redovima Legije, ovim se unapređuju u čin pomoćnika komandanta Legije.

Potpisao: Corneliu Zelea Codreanu.

Ostali, stariji, premješteni su u Senat Legije i Vrhovno vijeće Legije.

Machine Translated by Google

Politički vojnik, drugi i treći dio,

Derek Holland

Machine Translated by Google

DRUGI DIO:
POTREBA ZA POLITIČKIM VOJNIKOM.

Kada se nacija žestoko digne u borbu za svoju slobodu i Čast, uvijek je manjina ta koja zaista pali mnoštvo.

Propast Zapada (Oswald Spengler)

Na čelu bitke protiv sila Zla koje preplavljuju cijeli svijet okeanom Prljavštine, Korupcije i Izdaja nalaze se razni nacionalistički pokreti Evrope. U Britaniji je jedina organizirana snaga Nacionalni front, ali čak je i on napravio prilično fundamentalne greške sedamdesetih godina o tome šta je bilo potrebno da se naša zemlja spasi. Rasprava se uvijek vodila o tome da li bismo trebali imati marš ovdje ili ondje; da li bismo trebali učestvovati na ovim ili onim izborima; da li možemo nešto učiniti da poboljšamo svoj "imidž". Ove rasprave su bile otprilike jednako korisne kao i rasprava o tome ko može imati koju ležaljku na Titaniku. Svakako, naše ime je postalo poznatije, iako bi se to postiglo i drugim metodama; ostaje činjenica da svo naše vrijeme, novac i energija nisu zaustavili dolazak nijednog imigranta; nisu zaustavili zatvaranje nijedne fabrike; nisu zaustavili silovanje, fizičko i duhovno, naše Domovine.

Naš neuspjeh je bio jednostavan, ali ključan. Nije nam potrebna politika, doktrina ili aktivnost – koliko god te stvari bile važne u cjelokupnoj političkoj shemi – već Novi tip čovjeka koji će svaki dan živjeti nacionalističkim načinom života, koji će djelovati kao svjetionik i inspiracija onim sunarodnjacima Britancima oko sebe koji očajavaju zbog naše situacije. Druge diskreditovane stranke nude politike i doktrine našem narodu već dugo vremena.
generacije, ali s kojim ciljem? Za prosječnog Britanca, zašto bi NF bio drugačiji od ostalih? Ako želimo uspjeti, moramo pogoditi srž stvari: našem narodu je potreban primjer nekoga ko praktikuje ono što propovijeda. Taj primjer nazivamo Političkim vojnikom.

Šta je zapravo Politički vojnik?

Ako pogledamo najviši period evropske historije, lako možemo prepoznati tip ljudi koji utjelovljuju ili izražavaju duh

Machine Translated by Google

koji je našoj naciji toliko potreban.

U staroj Grčkoj postojali su Spartanci, strog, visoko disciplinovan narod koji je ušao u historiju uglavnom zbog svog herojskog stava u bici kod Termopila. Upravo ovdje
300 Spartanaca, predvođenih svojim kraljem-ratnikom Leonidom, suprotstavili su se 100.000 perzijskih vojnika pod vođstvom cara Darija; daleko od toga da su se zgrčili od straha pred tako ogromnim protivnicima, Spartanci su ponosno pjevali svoju borbenu himnu, Pjesmu Kastorovu, a zatim poginuli u vatri i krvi. Iako su Spartanci izgubili, historija ih pamti.

U starom Rimu, rimski centurion je bio onaj čije su vojne vještine i predanost Vječnom Rimu, Pax Romani, dovele do izgradnje jednog od najboljih, dobro uređenih carstava u svjetskoj historiji i, kao posljedica toga, ostavile nam toliko toga za čuvanje u našoj baštini.

U srednjovjekovnoj Evropi postojali su kršćanski križari čija je odanost idealima asketizma i viteštva toliko utjelovila Evropu, Istok i Zapad, da se čak i danas „viteško ponašanje“ smatra visokim oblikom pohvale. Papa Urban II opisao je ove vitezove, nadnacionalnu zajednicu proizašlu iz jedne kulture, kao one „spremne da požure gdje god izbije rat, donoseći bijes svog oružja kako bi branili Čast i Pravdu.“

U našem stoljeću, možda najistaknutiji primjer političke vojštine bila je Rumunska željezna garda, Legionarni pokret, koji je osnovao i oblikovao genij Corneliua Codreanua.
Duh koji je ovaj pokret stvorio bio je toliko snažan, toliko sveprisutan, da je u svojih kratkih 15 godina postojanja zarazio cijeli narod.
Čak i danas komunističke vlasti osuđuju Legionare, toliko su uplašene njihovom duhovnom i inspirativnom moći – moći koja raste kako naporan rad marksističke Istočne Evrope ubija sve čega se dotakne.

Ali Evropa nema monopol na političke vojnike i svi narodi i kulture imaju potencijal da stvore ovu vrstu čovjeka, svaki prilagođen svojim specifičnim okolnostima. Uzmimo za primjer
Islamska revolucionarna garda u Iranu pod vodstvom mula. Nije potrebno slagati se s bilo kojim ili svim njihovim ciljevima da biste cijenili i poštovali njihovu hrabrost. Njihova vjera u svoju stvar je toliko jaka da će nenaoružani trčati kroz minska polja kako bi napali neprijatelja.

Machine Translated by Google

pozicije; njihovi ideali su toliko sveobuhvatni da će kamionima-bombama ulaziti u neprijateljske logore znajući dobro da je smrt neizbježno. Nije sporno da li su u pravu ili ne, ali je jasno da je ta moć, ovaj prezir prema smrti, osnova od koje se ostvaruju pobjede. Ova moć je pokretala jenkijevski rat.
mašine iz Libana – dok su se američke trupe borile za sigurnost posla, platni paket i penziju, njihovi protivnici u Revolucionarnoj gardi borili su se za Ideal, nezavisni,
Iranski Iran. Moramo naučiti da je moć idealizma izvan svake procjene.

Kada pogledamo nekoliko primjera koje sam naveo, jedna stvar će većini čitalaca biti odmah očigledna – naime, da su svi oni ratnici, vojnici. Međutim, bilo bi potpuno
Pogrešno je vjerovati da je ovaj aspekt, vojska, najvažniji aspekt, ili čak jedan od najvažnijih aspekata. Zajednički nazivnik koji omogućava da se svi ovi ljudi stave u
Pripadnost iste kategorije, uprkos njihovim očiglednim razlikama, jeste činjenica da su bili inspirisani duhovnim i religijskim idealom koji je potpuno dominirao njihovim životima. Ništa nije stajalo između njih i tog Ideala. Bili su spremni žrtvovati sve i svašta za pobjedu svog Ideala. Da im je, iz nekog razloga, njihova Cilj bila uskraćena, njihovi životi bi prestali imati smisao,
imaju ikakav značaj. Bili su dobri ratnici jer je u njima gorio plamen, vatra koja se mogla ugasiti samo kada izdahnu svoj posljednji, smrtni dah. Bio je to plamen koji je njihov
neprijatelji često nisu posjedovali ili razumjeli, ali kojih su se bojali i poštovali. To je taj plamen, taj gorući duh, koji moramo ponovo rasplamsati ako naša kultura želi imati bilo kakvu budućnost dostojnu ime. Ako se pokaže da je ovo izvan naših sposobnosti, onda će se sva naša materijalna dostignuća, naša nauka i tehnologija, naša intelektualna veličina pokazati kao potpuno beskorisna, za većinu
Najvažnija stvar u životu je volja za životom. Ako ta volja nedostaje našem narodu, nijedan naučnik i nijedna naprava nas neće spasiti.

Zadatak je Političkog vojnika da promovira Volju za životom otkrivajući pravu prirodu života - za razliku od materijalističke noćne more ovog stoljeća koja se pogrešno smatra "životom" -
i živeći ovaj život. Da bi to postigao, Politički Vojnik mora proći kroz Duhovnu Revoluciju, unutrašnju Revoluciju koja vodi, usmjerava i prožima njegov život. Kada se to postigne

Machine Translated by Google

U suštini, Politički vojnik će prosuđivati sve svoje postupke prema tome da li unapređuju Stvari ili ne. On će biti čovjek koji ne kaže: „Šta ja imam od toga?“, već čovjek koji kaže: „Šta mogu učiniti da pomognem?“ Za ovu vrstu Čovjeka određene riječi će držati ključ samog značenja Života: Čast, Pravda, Samopoštovanje, Iskrenost, Vjera, Poniznost, Saosjećanje, Ljubav.

Neće dozvoliti da se napadne njegova čast ili čast nacije.
ili potkopan od strane nedostojnih; on neće stajati skrštenih ruku kada se njegov narod iskorištava, već će postati središnja tačka u
boriti se za pravdu. Neće izgubiti samopoštovanje i vrijednost time što će postati ovisan o vanjskim faktorima poput droge ili pića, jer zna da ako posjeduje Unutrašnju Snagu koja održava život
tada će biti nepobjediv. Bit će iskren u svim svojim poslovima, velikim i malim, jer Nacionalistički Militant predvodi svojim primjerom. Imat će potpuno, neupitno vjerovanje u
pravednost svoje Stvari; on će biti čovjek koji će se truditi do granica svojih sposobnosti da unaprijedi dobrobit svog naroda i nacije, ali će to činiti bez ikakve pomisli na pohvalu ili
publicitet. Ostat će skroman znajući da su njegovi postupci stvar dužnosti inspirisane višim načinom života. Na djelovanje će ga potaknuti fizičko silovanje naše prelijepe zemlje i
uništenje naše bogate kulture; njegovo saosjećanje će biti takvo da će slabe i potrebite naše nacije obući svojom ogromnom snagom. Njegova ljubav će biti čista i osvježavajuća, oživljavajuća i
inspirišući svakoga i sve čega se dotakne.

Politički vojnik je čovjek kojeg održava Vječni Ideal i koji će pozitivno djelovati u svim situacijama braneći ono što je Ispravno, Dobro i Istinito. Nikada u historiji Evrope potreba za bataljonima Političkih vojnika nije bila tako hitna, tako vitalna.

Redovi naših neprijatelja su ogromni: banke, komunisti, masoni, cionisti, kapitalisti. Oni imaju novac i moć; dominiraju medijima; kontrolišu čitave armije kroz kontrolu nad vladama; u krvotok nacije ubrizgavaju korozivne ideje koje nas slabe, čine nas apatičnima, čine nas bezvrijednim.

I šta imamo da se borimo protiv ovoga? Nekoliko hiljada patriota u svakoj zemlji Zapadne Evrope. Nemamo novca, nemamo moći, nemamo utjecaja, nemamo ni medija o kojima bismo mogli govoriti. Mi smo Spartanci,

Machine Translated by Google

Malobrojni. Oni su Perzijanci, Mnogi. Suočeni s ovom strašnom stvarnošću, naši sunarodnici, nakon što su procijenili izglede, masovno napuštaju bojno polje tvrdeći o „neizbježnosti" stvari. „Ne možemo pobijediti", kažu. „Stvari su otišle predaleko", kažu. „Možda komunizam neće biti tako loš", kažu. Koliko je samo bio u pravu Emrys ap Iwan, velški nacionalista iz devetnaestog stoljeća, kada je primijetio: „Neizbježno nije visoka kula Mudraca, već samo utočište Plašljivih."

Politički vojnik će na ovu sumornu stvarnost gledati u potpuno drugačijem svjetlu jer je i idealista i realista. Ideal je cilj naše borbe; realizam je ona osobina koja diktira kako najbolje možemo postići taj cilj. Politički vojnik, vagajući oružje na obje strane, priznat će da smo nadjačani u svakom pogledu osim u jednom. Ovaj izuzetak je naša Vjera, naš Ideal, koji nam je draži od samog Života i koji se ne može zastrašiti, niti podmititi, niti mučenjem uništiti. Ova vjera je samo blijedo sjećanje, užareni žar u većini naših ljudi - zadatak je Političkog vojnika da raspiruje i podstiče ovaj žar dok njegovo treperenje ne postane jače i intenzivnije, dok ne postane bijesni pakao koji guta naš Narod i našu Zemlju u potrazi za...

Nacionalna sloboda, socijalna pravda i istinski slobodna Evropa. Politički vojnik će podsticati entuzijazam, drugarstvo i predanost samom svojom prisutnošću. On će biti Svjetlost koja pomiče granice Tame. Ljudi će tražiti njegov savjet; poslušat će njegov savjet; sabrat će se i vratiti u borbu jači od najtvrđeg čelika.

Svaki dan koji prođe svjedoči curenju krvi iz osakaćenog tijela evropskih naroda. To je prizor koji samo cinični ili nezainteresovani mogu vidjeti, a da ne budu dirnuti dubokim saosjećanjem i Svetim gnjevom. Prelijepa žena koja je nekada očaravala svijet svojim intelektom, veličinom i živahnošću sada leži u blatu, onesviještena od strane...

barbarske horde Supersila. Samo vojska Političkih Vojnika nastoji da je odbrani od bujice nasilnih udaraca. Ta vojska je mala, njen zadatak ogroman, ali se ipak bori. Neće dozvoliti da naše naslijeđe, kultura, tradicije i plemenite vrijednosti budu samljete u prašinu, zauvijek izgubljene, zbog kukavičluka većine. Ova vojska se bori da pobijedi, ali ako poraz treba da bude presuda

Machine Translated by Google

Sudbine, onda će to biti bitka do posljednjeg čovjeka, s mačem u ruci – počast dostojan naših najboljih predaka.

A ako vas bezdušni, propovjednici „Umjetnosti mogućeg“, napadnu optužbama za „fanatizam“, sjetite se riječi Johna Jenkinsa, sina na kojeg Wales s pravom može biti ponosan:

> „Reći ću tri stvari o fanatizmu: prvo, da ako je istina da fanatik ima snagu
> deset ljudi, to je neophodno jer se ostalih devet ljudi ne može uznemiravati. Drugo, nije uvijek istina da fanatik ne računa cijenu djelovanja; ja sam postao fanatik jer nisam bio spreman prihvatiti posljedice nedjelovanja. Konačno, ako Wales želi preživjeti i njegova kultura i naslijeđe procvjetati, to će se postići samo žestokom i nepokolebljivom odanošću Walesu iznad svega. 'Sve ostalo'
>
> uključuje porodicu, izglede, karijeru, zdravlje, slobodu i sam život, vjerujem, zapravo znam, da
> Vels može inspirisati ovu vrstu fanatizma i da je taj fanatizam suštinski katalizator potreban za pokretanje većine ljudi.

Ono što Jenkins kaže o Walesu ne vrijedi ništa manje za ostale britanske nacije i njihove rođake u Evropi.

TREĆI DIO: PUT POLITIČKOG VOJNIKA.

„Moraš marljivo težiti tome da na svakom mjestu i u svakoj akciji ili vanjskom angažovanju budeš iznutra slobodan i gospodar samog sebe i da sve stvari budu pod tobom, a ne ti pod njima.“[3]

U Lausanneu, u Švicarskoj, 1965. godine, Marcel de Corte je napravio sljedeće zapažanje: „Često čujem da se kaže da to znači, uzeto kao

[3] Imitacija Krista (Toma Kempis)

Machine Translated by Google

takvi, nisu ni dobri ni loši. Priznajem da me ova tvrdnja ostavlja u nedoumici, jer se pitam gdje možemo pronaći sredstva koja su čista sredstva, a da pritom nisu inertna, neupotrebljiva, nepostojeća, možda nalik nekoj čudnoj napravi Heatha Robinsona. Sredstvo se nikada ne može smatrati takvim, osim isključivo u umu. Sredstvo se uvijek razmatra u odnosu na cilj."

Česta je tvrdnja modernog doba da „cilj opravdava sredstvo", i to je tvrdnja koju previše nacionalista nepromišljeno prihvata. Kao što izjava Marcela de Cortea jasno pokazuje, sredstva i ciljevi su jedinstvo, organski povezani i međusobno zavisni u praktičnoj politici. Za patriota, ciljevi kojima težimo potpuno su u suprotnosti s ciljevima...

Establišment, tako da će i sredstva prirodno biti drugačija.
Metode koje koriste Crveni ili trutovi velikog biznisa za uspostavljanje svojih režima terora nacionalisti ne mogu legitimno koristiti bez nanošenja ogromne štete i militantima i njihovoj stvari, tački na kojoj je Codreanu izgradio svoj Pokret.

Uzmimo za primjer taktiku terorizma – nešto što se mora razlikovati od pukog političkog nasilja ili atentata –
Ovo je potpuno strano nacionalističkoj tradiciji jer je njen cilj, teoretski i praktični, usađivanje straha u širu populaciju kroz neselektivno ubijanje običnih ljudi metcima i bombama. Odbacujemo ovu metodu iz dobrog razloga što tražimo podršku naroda kako bismo poboljšali njihovu sudbinu, a to se teško može postići njihovim istrebljenjem! Također je zanimljiva činjenica da 'nacionalističke' grupe koje ovo koriste

pristup – IRA, bande Sternov i Irgun, ETA, reakcionarne vojne diktature Latinske Amerike – upravo su one grupe čije „nacionalističke" akreditive smatramo vrlo upitnima. Ako proglašavamo da volimo svoj narod i kulturu, kakvu moguću ulogu u nacionalističkoj politici mogu imati metode koje rađaju strah i mržnju? Ako proglašavamo da je Apsolutna Istina najbliža našem srcu, kako možemo u svojim postupcima lagati i varati, a da ne iskrivimo samu Istinu koju smo naumili braniti i promovirati? Neka niko ne kaže da će stvari biti drugačije nakon Nacionalnog

Revolucija, jer čovjek koji ne može održati svoje principe kada je nemoćan i nema šta izgubiti, teško da će ih održati kada dobije vlast i ima sve što može izgubiti.

Machine Translated by Google

Kažu da vježba čini majstora, i to je nešto što moramo imati na umu svaki dan naših nacionalističkih života.
Putevi kojima su išli naši protivnici vodili su ih do robovlasničkih država SSSR-a i SAD-a – mi idemo drugim putem jer tražimo Nacionalnu revolucionarnu državu.

To ne znači da ne možemo biti diskretni u svojim postupcima ili da se možemo poslužiti okretnošću uma; naprotiv, slučaj je suprotan. Naši principi nalažu da se oslanjamo na svaku snagu našeg bića.
- fizički, mentalno, duhovno – istežući se do krajnjih granica u unapređenju Stvari, istovremeno održavajući čistoću našeg Duha. Previše je lako napustiti svoje principe i vrijednosti raspravljajući se o pritisku okolnosti. Potrebna je snaga karaktera, hrabrost i otpornost da bismo se oduprli korozivnim idejama naših neprijatelja koji nam govore da idemo lakšim putem. Trebamo samo jednom napraviti kompromis i već smo na klizavom terenu koji vodi do izdaje. Naš put nije lak. On je naporan, asketski je, to je pejzaž krvi, znoja i suza. Dan kada prestane biti to, dan je kada će se Revolucionarni nacionalizam prodati.

Sada, razumijevanje odnosa između sredstava i ciljeva nije puka akademska vježba, već suštinska kvalifikacija koja određuje ne samo regrutaciju političkih
Vojnici, ali i kako ih treba oblikovati u Nacionalne revolucionarne ratnike. To je uslov za shvatanje zašto nam određene metode nikada neće biti prihvatljive. Pogledajmo
regrutacija. U prošlosti je ratnička elita bila činjenica svakodnevnog života, jednako prirodna kao sunčani dani i zeleni pašnjaci, ali danas je u najboljem slučaju romantična uspomena. Stoga se moramo suočiti s oštrim zaključkom da će ljudi poput vas – čitatelji ove brošure – morati predvoditi put, postati politički vojnici koji će omogućiti pobjedu.

Neki od vas će se nasmijati na tu ideju. Neki od vas će se povući u strahu od te ideje. Neki od vas će priznati da nemaju ono što je potrebno. Nažalost, Bog, Sudbina, nazovite to kako god želite, odredili su da vi i ja moramo preuzeti ovaj zastrašujući zadatak. Naši preci su se morali suočiti sa sličnim situacijama i mi moramo crpiti snagu iz njihovog duha koji nas pokreće. Na temeljima njihovog duha moramo podići zastavu Keltskog križa i prkositi svima dovoljno glupima da izazovu gnjev ove nacije.

A ako odbijete biti ti ratnici, kome onda može nacija

Machine Translated by Google

okret? Oni sa glavama u pivu ili vrećici ljepila? Oni koji traže 'stvarnost' u naučnofantastičnim videima ili heroinu? Oni koji glasno pričaju i dugi, koji prijete "Sumrakom bogova", a ipak žale nekoliko funti u fondu ili par sati na sastanku? Idiot na ulici koji misli da su kratka leđa i bokovi, jeftino pivo i novi šešir princeze Di značenje nacionalizma? Plastični patriota, buržoaski trut, toliko odan "zelenim i ugodnim pašnjacima Engleske", ali ne toliko odan da ne bi žrtvovao svoj "patriotizam" ako bi to ugrozilo "ugled" koji mu daju komšije i prijatelji? Niko od nas ne želi ovu borbu, ali dužnost zove. Oni koji odbijaju su jednostavno kukavice. Politički vojnik može poštovati svog Neprijatelja, ali može samo prezirati Izdajnika i Dezertera. A kada im je pravo rođenja vaše djece ukradeno i podijeljeno...

neprijatelji, hoćeš li moći da ih pogledaš u oči i kažeš da si učinio sve što si mogao?

Pod pretpostavkom da imate hrabrosti i odlučnosti potrebne za to, kako postati nacionalni revolucionar? Ne mogu dva politička vojnika biti potpuno ista, iako će ih, naravno, imati.
mnogo toga zajedničkog. Razlike koje postoje proizaći će iz toga što smo pojedinci koji posjeduju i snage i slabosti.
Ove razlike nam ne moraju predstavljati probleme; zapravo, mogu se iskoristiti u našu korist, jer efikasna vojska se sastoji od različitih tipova ljudi. "Svi poglavice, a nijedan Indijanac" je jednako beskorisno kao i "svi Indijanci, a nijedan poglavica". Neki od vas će se pojaviti kao vođe, drugi kao ratnici, ali svi će biti ključni za našu Nacionalnu misiju.

Put razvoja, program obuke, koji kulminira rođenjem Političkog vojnika, jeste Križ koji nam je stavljen na leđa. Nošenjem ovog tereta, kroz borbu, polako – i mislim polako – stičemo kvalitete koje su nam potrebne. Postoje oni koji teže fizičkoj izvrsnosti kao svom najvišem cilju u životu – oni će potvrditi da se ta izvrsnost ne daje besplatno sa svakom galonom benzina, već je nešto što zahtijeva naporan rad i mnogo bola. Na isti način, postati Politički vojnik je stvar aktivista, a ne diktatora iz fotelja ili samozvanih Ljudi Sudbine.

Uz to rečeno, put razvoja je jednostavan i logičan

Machine Translated by Google

u svojoj strukturi. U početku namjeravate postići samo male stvari, ciljeve koji će vam, kada ih ostvarite, pružiti samopouzdanje i vještinu za postizanje ambicioznijih ciljeva. Najvažnije u ovoj fazi je biti iskren prema sebi jer ako to ne možete učiniti, nikada nećete biti iskreni prema svojim kolegama. Sjednite sami i nakon perioda ozbiljnog razmišljanja, napravite popis svojih dobrih i loših strana, pazeći da izbjegavate ekstreme pretjerane kritike ili samodopadnosti. Nakon toga, odaberite
jedna dobra stvar koja se može razviti i poboljšati, i jedna slabost bez koje biste bili bolje. Na papiru ovo zvuči izuzetno lako, ali u stvarnosti to je bitka titanskih razmjera. Bit će trenutaka kada ćete misliti da vam ide dobro, a onda ćete iznenada pasti na nogu vraćajući se starim navikama. Ali nemojte odustati niti se obeshrabriti neuspjehom jer
Upravo ustajanje s koljena i ponovni pokušaj razvija vašu samodisciplinu i volju za uspjehom uprkos svim preprekama. To je proces koji će za vas duhovno učiniti ono što Charles Atlas tvrdi da će njegovi tegovi učiniti za vas fizički! Sreću možete razumjeti samo kada razumijete tugu, uspjeh možete cijeniti samo kada ste iskusili gorak okus neuspjeha. Ako ne možete savladati sebe u malim stvarima, pokazat ćete se prilično beskorisnim u krizi. Kada stvari postanu zaista teške u narednim godinama, kada represija bude nasilna, sistematska, totalna, htjet ćete znati da možete računati na svoje drugove u borbi, a oni će htjeti znati da mogu računati na vas. Mir koji će ovo povjerenje u druge proizvesti ne može se precijeniti.

Dozvolite mi da dam nekoliko praktičnih ideja o tome gdje početi, ali imajte na umu da su to samo opći primjeri koji će vas potaknuti na razmišljanje u pravom smjeru.

Da li gledate TV iz noći u noć? Ako da, smanjite vrijeme gledanja. da to radiš jer jesi
nepotrebno se izlažući propagandi naših neprijatelja, bilo da gledate dokumentarac ili sapunicu. Iskoristite svoje vrijeme konstruktivnije i na način koji pomaže Nacionalnoj borbi. Pročitajte političku knjigu ili časopis. Prošetajte se selom ili parkom i uživajte u darovima prirode. Uradite taj dodatni dio dijeljenja letaka ili prodaje novina. Organizujte diskusijsku grupu kod kuće za nekoliko prijatelja ili se uključite u lokalne...

Machine Translated by Google

društvene grupe poput Udruženja stanara, Prijatelja Zemlje i tako dalje i bore se za lokalnu pravdu.

Pijete li 4, 5, 6 ili više pinti kada ste vani noću? Smanjite na 2 ili 3 pinte; ne samo da ćete popiti više
novac koji ćete staviti na raspolaganje Vjerojatnom cilju, ali će vam se zdravlje znatno poboljšati. Osim toga, križari nisu bili poznati po svojoj pivskoj hrabrosti!

Pušite li mnogo? Ako da, smanjite ili još bolje prestanite.
Samo održavate Veliki Biznis u poslu šteteći svom zdravlju. Bit će trenutaka kada ćete morati brzo djelovati, a oni koji insistiraju na tome da poprime izgled zadihanog dinosaurusa tada će morati platiti cijenu!

Da li stavljate odlazak na fudbal ili zabavu ispred prisustvovanja funkciji Nacionalnog fonda? Ako je tako, naučite da pravilno odredite svoje prioritete. Naravno, svima je potreban odmor od borbe, ali zapamtite da ako Nacionalni fond propadne zbog mlakog rada svojih članova, to će signalizirati ne samo smrtnu propast nacije, već i samih distrakcija koje ste smatrali toliko važnim.

Ako nemate naviku čitanja, steknite to i uvijek se pomičite na više nivoe. Znanje je moć i što više znate, to postajete veća prijetnja Sistemu.
Dođite na stranačke seminare gdje ćete biti upućeni u izradu lokalnih letaka koji će vam pomoći u promoviranju nacionalističkih ideja u vašoj lokalnoj zajednici; gdje ćete naučiti kako sitotiskati postere i majice; gdje će vam naši predavači objasniti naše revolucionarne ideale jednostavnim riječima i što će poboljšati vašu sposobnost uvjeravanja ljudi.

Ove stvari, i mnogo više, stranka vas može naučiti, ali postoji široko polje za ličnu inicijativu: učite nove jezike, posebno ako imate irske, škotske, velške ili kornijske korijene; naučite voziti, kucati, govoriti u javnosti. Idite na večernje kurseve da biste učili elektroniku, mehaniku, stenografiju ili novinarstvo, ili se bavite nekom fizičkom razonodom poput dizanja tegova ili borilačkih vještina. Postoji milion i jedna stvar koju možete učiniti da biste se poboljšali, stvari koje će vam pružiti zadovoljstvo i pomoći Cilju da postigne Pobjedu. Šta god da radite, odlučite da ćete istrajati do kraja. Sjediti i ne raditi ništa je upravo ono što se čudaci u Parlamentu nadaju da ćete učiniti, jer im time znatno olakšavate posao.

Machine Translated by Google

Za one koji su spremni da podnesu potrebne žrtve da bi postali Politički vojnici, morat ćete razviti određene vrline:

STRPLJENJE: jer prelazak na Političkog vojnika zahtijeva vrijeme i pravi trud i neće se dogoditi za sedmicu ili nekoliko mjeseci. To je posao koji će potrajati cijeli život ako je Savršenstvo cilj.

SMIRENOST: jer kako se državna represija pojačava, preživjet će hladni, mirni i sabrani, a ne panični amateri.

SAMODISCIPLINA: jer oni koji su Gospodari sebe, gospodari su svoje situacije.
Posjeduju snagu koja se ne vidi, ali je osjećaju i drugovi i protivnici.

SMISAL ZA HUMOR: jer iako život nije prekriven ružama, nije ni jedna duga muka. To je
malo od oba. Razvijte sposobnost da se smijete sebi i svojoj situaciji i bit ćete transformirani u sablasnog borca koji će proganjati naše neprijatelje.

Moć smijeha nedavno je ilustrovana u Italiji na suđenju 30 nacionalističkih militanata, militanata čija je prosječna starost bila 20 godina. Suđeni su za prekršaje koji bi, ako se dokažu, doveli do...
u mnogim slučajevima osuđeni na doživotni zatvor, ovi militanti, nevini pred Bogom i ljudima, održavali su najbolje nacionalističke tradicije.
Italijanski mediji i pravosuđe su u potpunosti očekivali da će ovi mladići sjediti tamo na optuženičkoj klupi, kamenog lica, ozbiljni, zabrinuti. Kako su samo bili razočarani dok su ovi drugovi, ignorišući događaj, igrali karte, smijali se i šalili jedni s drugima.
Nije ih bilo briga, a i zašto bi ih bilo? Četiri godine čekanja na suđenje, ponude za prijevremeno puštanje na slobodu onima koji bi se pretvorili u Supertravu – Ipak, nisu odustali ni za jotu svoje vjere. Sudija je zahtijevao da ga se shvati ozbiljno, a dočekan je gromoglasnim smijehom. Ovo je prava snaga – ona proglašava da sama Smrt nema moć nad njom. To je snaga koja će nas učiniti nepobjedivim, jer šta naši neprijatelji mogu učiniti izvan ovoga? Drevni Kelti su ovo zapisali.

Machine Translated by Google

snaga u poslovicu: „Bori se za svoju zemlju i prihvati smrt ako je potrebno, jer smrt je pobjeda i oslobođenje duše.“

Borit ćemo se za Englesku Williama Byrda i Thomasa Talusa; za divlju ljepotu Cornwalla i spokoj Jezerskog okruga. Borimo se za Wales – Zemlju drugova – ne samo za njenu duševnu književnost i muziku, već i za herojski duh Owaina Glyndwra. Borimo se za Škotsku, njene visočja i otoke, njene balade i bardove. Borimo se za Irsku, zemlju paradoksa: tragedije i komedije, humora i nagle naravi; za čistotu koju G. K. Chesterton ovako izjavljuje: „Same laži Dublina i Belfasta istinitije su od općepoznatih istina Westminstera.“

Malo toga preostaje za reći dok se suočavate s konačnim izborom: Hoćete li postati Revolucionarni ratnik koji se bori za nacionalnu slobodu ili kukavica koja će se sagnuti da poljubi prljave čizme trulog Sistema?

NEKA KUKAVICA SPUSTI GLAVU OD SRAMOTE.
NEKA RATNIK ZNA DA JE NJEGOVA NAGRADA
DOĐI!

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam Biološki pogled na svijet

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

„U svakom datom trenutku postoji ortodoksija, skup ideja za koje se pretpostavlja da će ih svi ispravno misleći ljudi prihvatiti bez pogovora. Nije baš zabranjeno izjavljivati ovo ili ono, ali se to 'ne radi'.“

„Svako ko osporava preovlađujuću ortodoksiju biva ušutkan sa iznenađujućom efikasnošću. Istinski nepopularno mišljenje gotovo nikada ne dobija pošteno saslušanje, bilo u popularnoj štampi ili u visokoobrazovanim periodičnim publikacijama.“ – George Orwell

Kao nacionalsocijalista, stalno se suočavate s poteškoćama u vođenju smislenog razgovora s osobom koja nije nacionalsocijalista. Često osjećate da je takav dijalog potpuno nemoguć i da živite u dva potpuno različita svijeta. Djelomično, naravno, razlog za ovu žalosnu situaciju leži u propagandnoj slici nacionalsocijalizma kao vrhunca ljudske zlobe koju su naši neprijatelji stvorili u javnom mnijenju. Međutim, mladim ljudima ono što se dogodilo prije više od sedamdeset godina više nije toliko važno. Od najranijeg djetinjstva mogli su pratiti svu zlobu i okrutnost koja je harala svijetom od "pobjede humanizma" 1945. godine, živo predstavljenu putem televizije, i postoji vrlo ohrabrujuća tendencija među mladom generacijom da ima manje pristrasan stav prema životu i njegovim raznim problemima nego što je imala prethodna generacija.

Kao nacionalsocijalista, stalno se suočavate s poteškoćama u vođenju smislenog razgovora s osobom koja nije nacionalsocijalista. Često osjećate da je takav dijalog potpuno nemoguć i da živite u dva potpuno različita svijeta. Djelomično, naravno, razlog za ovu žalosnu situaciju leži u propagandnoj slici nacionalsocijalizma kao vrhunca ljudske zlobe koju su naši neprijatelji stvorili u javnom mnijenju. Međutim, mladim ljudima ono što se dogodilo prije više od sedamdeset godina više nije toliko važno. Od najranijeg djetinjstva mogli su pratiti svu zlobu i okrutnost koja je harala svijetom od "pobjede humanizma" 1945. godine, živo predstavljenu putem televizije, i

Machine Translated by Google

Postoji vrlo ohrabrujuća tendencija među mladom generacijom imati manje pristrasan stav prema životu i njegovim raznim problemima nego što je to imala prethodna generacija.

Međutim, to ne znači da mladi ljudi uopće imaju ideju o tome šta je zapravo nacionalsocijalizam, niti da pokazuju mnogo razumijevanja kada im se to kaže. Odrasli su u svijetu u kojem su namjerno otuđeni od svih prirodnih vrijednosti i prirodnih etičkih normi i učeni da je sve relativno, i gdje je granica između istine i laži prestala postojati, jer ne postoje apsoluti i sve zavisi od načina na koji odlučite da na to gledate. U ovom svijetu oslobođenom vrijednosti, ljudi žive u mentalnom vakuumu, potpuno izvan kontakta sa stvarnim svijetom, njegovim neumoljivim biološkim zakonima i apsolutnim moralnim i društvenim obavezama, i neizbježno je da se nacionalsocijalistička ideja osjeća kao neshvatljiv strani element u takvom političkom i filozofskom univerzumu.

Za razliku od današnjeg bezbrižnog relativizma, gdje su sve ideje – barem u principu – podjednako prihvatljive i valjane, nacionalsocijalizam predstavlja neumorni napor da se pronađe apsolutna istina i da se ta istina učini temeljem ljudskog društva. Za razliku od maglovitih buncanja besmislenih filozofa iz fotelje i orijentalnog misticizma, nacionalsocijalizam se zasniva na zdravom razumu i traži svoje argumente u stvarnom svijetu, gdje razliku između istine i laži i između dobra i zla određuju činjenice, a ne pusti snovi i teorijska sanjarenja.

U tom svjetlu, očigledno je da nacionalsocijalizam mora odbaciti koncepcije i moralne norme svih vladajućih ideologija, a to, naravno, vodi do jaza u razumljivosti koji je teško premostiti – jednostavno zato što ne postoji zajednički referentni okvir između nacionalsocijalista i ljudi čije je razmišljanje određeno idejama sadašnjeg poretka. Nacionalsocijalizam jednostavno znači apsolutnu, neopozivu i beskompromisnu borbu protiv samih filozofskih temelja cijelog vladajućeg svjetskog poretka. Na sljedećim stranicama pokušat ćemo objasniti implikacije ovog sukoba između sadašnjeg poretka i sistema vrijednosti biološkog svjetonazora.

Machine Translated by Google

Kao što je vjerovatno jasno na prethodnoj stranici, nacionalsocijalistička ideja ima vrlo malo veze s politikom u uobičajenom smislu te riječi. Nacionalsocijalistički pokret nije jedna od uobičajenih političkih organizacija, koje samo predstavljaju neke grupne interese manje-više materijalističke prirode. Njihov cilj je jednostavno da sastave politički program koji je dovoljno nejasan i isprazan da privuče potrebnu biračku masu za parlamentarnu platformu gdje njihovi "izabrani predstavnici naroda" mogu prisvojiti što veći dio kolača za sebe - a možda i za članove svoje stranke - na štetu ostatka društva.

Nacionalsocijalizam je mnogo više od ovoga – to je svjetonazor, cjelovita filozofija života, koja pokriva sve aspekte ljudskog postojanja. Kao pristalica takvog svjetonazora, posmatrate sve pojave u društvu iz jednog te istog ugla tako da svaki pojedinačni aspekt postaje dio jedinstvene cjeline, baš kao što su vaša mišljenja u svim područjima određena istim ujedinjujućim principom koji vam omogućava da razumijete i objasnite sve aspekte života i njegove misterije. Dakle, svjetonazor je osnova stava njegovih sljedbenika prema religiji, etici, politici, ekonomiji – i načina na koji organizuju svoj lični život.

Naravno, nacionalsocijalizam nije jedina filozofija života koja tvrdi da pokriva sve aspekte postojanja. Drugi primjeri su, na primjer, sve religije, koje u principu daju svakome ko u njih vjeruje smjernice za ponašanje i stavove u svakoj životnoj situaciji. Danas su, međutim, religije prisiljene na kompromise u očajničkom pokušaju da premoste sve veći jaz između religijskih dogmi i stvarnosti. Tokom posljednjih 500 godina, ovaj jaz je doveo do stalno rastuće sekularizacije kršćanskih zemalja u starom svijetu, a također je natjerao zapadnjačke vlade većine islamskih zemalja da napuste strogu religijsku strukturu društva u korist kapitalističkog ili komunističkog materijalizma.

Primjer društva koje je krenulo u suprotnom smjeru i radikalno naglašava jedinstvo između politike i religije je Homeinijev Iran, a danas postoje fundamentalističke grupe širom muslimanskog svijeta i šire koje se bore za uspostavljanje srednjovjekovnih društava zasnovanih na slovu Kur'ana. Drugi primjer je Izrael, koji se zasniva na vjerskom uvjerenju da je

Machine Translated by Google

Jevreji su „Božiji izabrani narod“ i imaju božansko pravo na teritoriju koju polažu pravo od Arapa, a posebno najortodoksnije grupe posljedično odbacuju i najmanje odstupanje od talmudskog zakona. Ovaj zakon je proizvod starog nomadskog društva i nemoguće ga je primijeniti na modernu industrijsku državu, što dovodi do niza tipično semitskih konstrukcija kako bi se zaobišla stroga vjerska pravila, npr. oko Sabata i Šmitta-godine, gdje bi sva zemlja trebala biti neobrađena, ali ne leži!

Slične metode se mogu vidjeti u arapskim zemljama, gdje se Ramazan često manje-više trajno ukida jer su zemlje "u ratu" protiv siromaštva. Svi takvi pokušaji "varanja" jasno pokazuju da su ovi svjetonazori potpuno neadekvatni kao smjernice u modernom svijetu sa njegovom zapadnom tehnologijom –
i da nisu bili dovoljno jaki da spriječe svoje sljedbenike da žele ovaj novi život, koji nije dio njihove kulture već rezultat uspješnog parazitizma. Razlog ovog neuspjeha je jednostavno taj što su ove religije zasnovane na slijepoj vjeri, a ne na stvarnosti.

Naravno, pobožni kršćani imaju istu želju da sačuvaju Bibliju kao vrhovni autoritet i središnju tačku za svako razmišljanje.
Stoga, Katolička crkva neprestano pokušava povećati svoj utjecaj na razvoj društva u tradicionalno katoličkim zemljama poput Poljske, Irske, Italije, Španije i Latinske Amerike – a da bi to postigla, mora steći političku moć. Njena glavna slabost je, međutim,
mnoga unutrašnja neslaganja o tome kako postići ovaj cilj i koje dijelove kršćanske doktrine treba naglasiti. Također, u Sjevernoj Americi kršćanstvo uživa vrlo važan politički utjecaj koji se ni na koji način ne smije podcijeniti – iako je u opadanju – a u Evropi većina zemalja ima kršćanske političke stranke koje pokušavaju ojačati takozvane kršćanske vrijednosti kao dio svog političkog programa. Međutim, religija kao takva igra vrlo skromnu ulogu u tim strankama – jednostavno zato što je kršćanstvo izgubilo svoj utjecaj na ljude – ako ga je ikada i imalo. Nekako se među ljudima na Sjeveru uvijek osjećalo kao strana ideja, a njihovo tumačenje istog često je bilo vrlo nekršćansko. Danas je svedeno na anakroni relikt. U Danskoj, na primjer, oko 95% stanovnika su članovi luteranske državne crkve. Međutim,

Machine Translated by Google

Samo 2% ide u crkvu, a još manje tvrdi da vjeruje u doktrinu. Kao duhovna snaga u narodu, kršćanstvo je mrtvo.

Međutim, marksizam je ujedno i filozofija života, koja predstavlja svjetonazor koji upravlja svim aspektima ljudskog života, dok se sve ostale političke ideje u našem dijelu svijeta uglavnom koncentriraju na trivijalne administrativne i ekonomske probleme. Ove ideje su labavo povezane s određenim temeljnim stavom prema životu općenito i odnosu između pojedinca i društva, ali u pogledu čovjekovih duhovnih potreba, one su – u principu – potpuno neobavezne. One ne isključuju nikakvu vjersku pripadnost – naprotiv, uvijek naglašavaju potpunu vjersku slobodu i tvrde da religija i politika nemaju nikakve veze jedna s drugom i da ih treba držati odvojeno – kao da je religija nešto nevažno u poređenju s politikom. Dakle, članovi svih ovih liberalnih ili konzervativnih stranaka mogu biti kršćani, Jevreji, muslimani, ateisti ili budisti. Njihova vjerska uvjerenja smatraju se potpuno nebitnim za njihov politički rad. Ujedinjeni su u pokušaju da riješe neke prilično dobro definirane praktične probleme u državnom aparatu, ali mogu imati potpuno različite duhovne ciljeve. Kao što je već spomenuto, ova fragmentacija je zaista nespojiva s prirodom religije, ali je vjerske zajednice moraju prihvatiti manje-više nevoljno ako žele uopće imati bilo kakav utjecaj na društvo.

Prava filozofija života poput nacionalsocijalizma apsolutno nema mjesta za takvo atomističko dijeljenje života na različite odjeljke koji nisu međusobno povezani. Nacionalsocijalizam je u stanju riješiti sve praktične probleme u društvu primjenjujući principe svoje temeljne filozofije, a njegovim sljedbenicima nije potreban nikakav strani element da bi zadovoljili svoje duhovne potrebe. Sam nacionalsocijalizam daje potpun odgovor na svako pitanje koje čovjek može postaviti. Općepoznata je činjenica da se religije zasnivaju isključivo na vjeri – nešto što s ponosom priznaju! Dakle, postojanje Boga, Bezgrešno Začeće, Uskrsnuće, Drugi dolazak itd. su sve stvari koje ne možete dokazati - osim, naravno, ako prihvatite Boga kao autora Biblije, još jedna stvar u koju jednostavno morate vjerovati - uprkos svim dokazima koje imate o suprotnom. Ako ne vjerujete bez dokaza, sumnjičavi ste - baš kao i sumnjajući Toma, koji je - očigledno kao najinteligentniji od učenika - želio dokaz da je čovjek u

Machine Translated by Google

pred njim je zapravo bio razapet. Nasuprot ovom ponosu neznanja, i marksizam i nacionalsocijalizam tvrde da se zasnivaju na naučnoj istini. Međutim, marksizam je izmišljen iza stola, prepunog učenih, filozofskih knjiga - ali bez ikakvog kontakta sa stvarnošću ili naukom, uostalom. Pažljivijim pogledom, marksizam se zasniva na vjeri kao i svaka religija - naime na potpuno nenaučnom uvjerenju da su sva biološka bića koja hodaju na dvije noge i nemaju perje stvorena jednaka, i na jednako apsurdnoj ideji da su uslovi proizvodnje ti koji su odredili historiju na isti način kao što se tvrdi da okolina - a ne geni - određuje razvoj pojedinca. Ovo je, naravno, stavljanje kola ispred konja. Ne treba mnogo inteligencije da se shvati da je u stvarnosti čovjek taj koji je formirao svoju okolinu - i uspostavio društveni poredak, uključujući uslove proizvodnje - a ne obrnuto.

Za razliku od svih ovih drugih filozofija, nacionalsocijalizam nikada nije izmišljen – izveden je iz vječnih Zakona Prirode, koji postoje otkad postoji i svemir i koji upravljaju svim životom od nastanka prvog primitivnog organizma. To je lijepo i jasno izrazila Savitri Devi, poznata pokojna nacionalsocijalistička filozofkinja, u svojoj knjizi Munja i Sunce:4

> „U svojoj suštini, nacionalsocijalistička ideja prevazilazi ne samo Njemačku i naše vrijeme, već i arijevsku rasu i samo čovječanstvo i bilo koju epohu; ona u konačnici izražava onu misterioznu i nepogrešivu mudrost prema kojoj...“
> Priroda živi i stvara: bezlična mudrost prašume i okeanskih dubina i sfera u tamnim poljima svemira; i slava Adolfa Hitlera nije samo što se vratio toj božanskoj mudrosti, već što ju je učinio praktičnom politikom regeneracije svjetskih razmjera.

Drugim riječima, nacionalsocijalizam nije izmislio Adolf Hitler. On je svjesni izraz temeljnih zakona

4 Savitri Devi, Munja i Sunce (izdanje Wewelsburg arhiva), str. 168

Machine Translated by Google

Priroda upravlja našim životima. Zasnovana je na beskonačnoj ljubavi prema stvorenju u svoj njegovoj raznolikosti, dubokom, bezuvjetnom poštovanju mudrosti prirode i žarkoj volji da se sačuva život kakav je izrastao iz te mudrosti. Jedini način da se to učini jeste da se ljudsko društvo organizuje u skladu s ovim temeljnim zakonima. Stoga je biti protiv nacionalsocijalizma jednako apsurdno i nelogično kao što bi bilo protiviti se zakonu gravitacije ili činjenici da je Zemlja okrugla! Nacionalsocijalizam zapravo nije ništa drugo do primjena fizičkih i bioloških zakona na politička, ekonomska, društvena i vjerska područja ljudskog života na isti način na koji se danas primjenjuju na tehnologiju. U tom svjetlu, nacionalsocijalizam je istinski naučni - za razliku od bilo kojeg drugog svjetonazora. Ne želi da stvarnost odgovara bilo kakvim unaprijed stvorenim teorijama, već da teorije odgovaraju stvarnosti. Nove epohalne naučne prekretnice bi se tako odmah odrazile u praktičnom životu nacionalsocijalističke zajednice.

Naravno, ponekad bismo mogli poželjeti da su neki od ovih Zakona bili malo drugačiji, ali nužno moramo prihvatiti da bi ih bilo nemoguće promijeniti. Zakoni prirode ne mogu se ukinuti ili izmijeniti glasanjem u Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija, Kongresu SAD-a ili bilo kojem drugom nacionalnom parlamentu! Možda bi sve bilo lakše da su sva ljudska bića i sve rase stvoreni jednaki i da nije bilo nasljednih faktora koji upravljaju i ograničavaju naše individualne mogućnosti razvoja. Međutim, to nije slučaj i nema apsolutno nikakve šanse da se ova činjenica promijeni pustim željama, tj. postupanjem kao da ovi Zakoni ne postoje. Graditi društvo na takvim snovima je smrtni grijeh koji može imati samo katastrofalne posljedice.

Ove posljedice se previše jasno vide kada pogledamo društva koja su izgradili naši neprijatelji na Istoku i Zapadu. Oni jednoglasno nazivaju nacionalsocijalizam "Evanđeljem zla" - dok sami vladaju svijetom na rubu ekonomske i moralne katastrofe, svijetom pogođenim inflacijom, nezaposlenošću, kriminalom, besmislenim nasiljem, zloupotrebom droga, zagađenjem, pornografijom, korupcijom, glađu i ekološkim katastrofama - svijetom koji je od 1945. godine doživio samo šesnaest dana mira i gdje su bezbrojni milioni ljudi masakrirani u istom periodu. I nad ovim turobnim svijetom

Machine Translated by Google

lebdi strašna prijetnja nuklearnog rata koji će uništiti sav viši život na Zemlji.

Nije ni čudo, zaista, da čovjek živi u stalnom strahu od onoga što mu sljedeći dan sprema! Nažalost, ovaj strah i beznađe su najraširenији u arijevskom dijelu svijeta, gdje su dekadencija i moralno propadanje najnapredniji. Ovdje su ljudi potpuno otuđeni od svih zdravih i prirodnih vrijednosti i pretvoreni u bezumne zombije, čije tjeskobe umiruje materijalno bogatstvo - u stalnoj utrci protiv ekonomskog haosa. Uprkos svim materijalnim blagodatima modernog svijeta, ovi ljudi nisu ni sretni ni zadovoljni. Potpuno im nedostaju ideali i entuzijazam i izgubili su svaku vjeru u budućnost. Arijev jednostavno nije voljan dovoditi djecu na ovaj svijet. Pošto ne vidi budućnost, preferira luksuz trenutka u odnosu na očuvanje svoje rase i kulture. Pokušava osigurati što udobniji život za sebe u ovoj septičkoj jami, a jedina mu je nada da se neizbježna katastrofa neće dogoditi za njegovog života. Tako pasivno posmatra kako zemlju njegovih predaka polako, ali sigurno preuzimaju vanzemaljci, koji još ne shvataju da kraj bijelog čovjeka znači i kraj cijele civilizacije kakvu poznajemo.

Ovo je Zlatno doba koje su naši neprijatelji obećali svijetu 1945. godine – ovo je ono što su uspjeli izgraditi u sedamdeset godina koliko imaju apsolutnu moć. U ovim okolnostima, izgledi za budućnost su zaista sumorni. Međutim, ne mora biti tako. Činjenica da je svijet u tako zlokobnom stanju isključivo je rezultat potpunog čovjekovog nepoštovanja Zakona Prirode.

Kao nacionalsocijalista, neizbježno se osjećate kao neko s druge planete kada jednom shvatite prirodu sadašnjeg poretka. Ne možete imati nikakve veze s ovim sistemom i sama svakodnevna borba za opstanak u okviru ovog društva mora izgledati kao uzaludno gubljenje vremena. Kao nacionalsocijalisti, zamišljamo potpuno Novi svjetski poredak, zasnovan na „nepogrešivoj mudrosti prema kojoj priroda živi i stvara“. Samo unutar takvog novog svjetskog poretka život može dugoročno opstati na ovoj planeti. Međutim, da bi se uspostavio ovaj Novi poredak, čovjek mora prihvatiti da

Machine Translated by Google

On nije uzdignut iznad Prirode. Čovjek nije gospodar stvaranja, već integralni dio cjelokupnosti Prirode i podložan je potpuno istim zakonima kao i svi ostali živi organizmi. Isto tako, mora prihvatiti i naučno dokazanu činjenicu da su ljudske rase različite – ne samo po svom vanjskom izgledu, već i u pogledu svojih mentalnih i intelektualnih karakteristika – i, konačno, da su sva ljudska bića individue stvorene nejednake, te da su njihovi životi uglavnom određeni nasljednim faktorima, a ne njihovim prirodnim okruženjem.

Ovo, naravno, može izgledati „nepravedno“, ali jedna od stvari koju čovjek mora prepoznati jeste da u prirodi ne postoji koncept pravde u smislu koji obično primjenjujemo na ovu riječ. Kao ljudska bića možemo – i trebali bismo – organizirati društvo izgrađeno na pravnoj i socijalnoj pravdi, jer svi članovi društva imaju korisnu funkciju i stoga mogu zahtijevati jednaku zaštitu pred zakonom i sigurnost od ekonomske eksploatacije. Ovo je dio sigurnosti koja je neophodna i prirodna u organiziranom društvu – zapravo, to je dio samog razloga zašto su se ljudska bića angažirala u uspostavljanju stabilnih društvenih struktura, a upravo su željela tu sigurnost.

Međutim, ne možemo stvoriti biološku pravdu – baš kao što ne možemo stvoriti biološku jednakost. Sa ljudske tačke gledišta, uvijek će se činiti izuzetno nepravednim to što neke ljude napadaju strašne, bolne i neizlječive bolesti u mladosti, dok drugi mogu uživati u dobrom zdravlju do stote godine –

također, čak i ako onaj koji umre u dobi od dvadeset pet godina ima daleko veće mentalne darove i mogao je čovječanstvu dati mnogo više od onoga koji dostigne starost. Bez obzira na to šta mi osjećamo povodom toga, tako je – uprkos svim našim medicinskim vještinama – i čovjek mora naučiti prihvatiti da Priroda ne priznaje naš koncept pravde, i svaki pokušaj uvođenja neke vrste božanske pravde u budući život mora biti odbačen kao apsurdan pokušaj bijega od stvarnosti.

U vezi s tim, neprijatelji nacionalsocijalizma često tvrde da je biološka koncepcija ljudske prirode, koja je sama osnova nacionalsocijalizma, „neetična“. Na to možemo samo odgovoriti da je takozvana „etika“ ovih protivnika nemoralna, jer se zasniva na normama i vrijednostima koje nisu utemeljene na prirodi. Za nacionalsocijaliste postoji samo jedna istina:

Machine Translated by Google

Zakoni prirode, i sve što nije u potpunosti u skladu s ovom istinom je apsolutno 100% pogrešno!

To, naravno, znači potpuno odbacivanje kršćanstva, čiji neprirodni dualizam predstavlja samu osnovu dominantnog „moralnog“ kodeksa – također i tamo gdje je ovaj kodeks prikriven pod liberalnom/humanističkom ili marksističkom etiketom. Prema kršćanstvu, čovjek uživa vrlo poseban položaj među svim stvorenjima jer posjeduje božansku dušu. Ova duša je univerzalna i nebiološka. Ne razlikuje se od rase do rase ili od pojedinca do pojedinca, i ne zavisi od inteligencije ili bilo koje druge mentalne ili fizičke kvalitete pojedinca, niti je nasljedna ili na bilo koji drugi način pod utjecajem Prirode. Upravo ta duša čini sve ljude jednakima u očima Boga, bez obzira na to šta rade ili šta jesu, sve dok vjeruju u Njega. Za kršćanina, govoriti o čovjeku kao proizvodu bioloških faktora je „omalovažavanje“. Prema kršćanstvu, cijeli čovjekov život je stalna borba između božanske duše (duha) i „materije“, tj. Prirode, ili – na ličnom nivou tijela, koje predstavlja Zlo i mora biti poraženo kako bi se stekao vječni život u nedefiniranom raju na oblacima (ili na zemlji nakon Armagedona). Život na zemlji je samo priprema za onaj život koji dolazi – bilo u Abrahamovom naručju ili u Paklu, sve ovisno o tome koliko su ljudi bili uspješni u borbi protiv svoje biološke prirode. Sam po sebi, život na zemlji je bez ikakve vrijednosti, samo dolina suza.

Dakle, kršćanstvo karakterizira izrazit prezir prema životu i prirodi. To je religija za gubitnike i sanjare koji se ne mogu nositi s životnim izazovima već samo vegetiraju, vjerujući da će „posljednji biti prvi, a prvi posljednji“, jer kršćanstvo svakog kriminalca, bezvrijednog i mentalno zaostalog budalu smatra vrijednijim ljudskim bićem od marljivog i kreativnog građanina. Ono predstavlja skup normi i vrijednosti koje stavljaju djevicu iznad majke, monaha iznad oca porodice, a slabe i patniče iznad jakih i pobjednika, zapravo, mrtve iznad živih. Prezire svako zadovoljstvo u životu i veliča samomučenje i samoponižavanje kao pozitivne pokazatelje da se čovjek bori protiv svog tijela i prihvata da je rođen kao posuda grijeha jer nije sav duh.

Bez obzira iz kojeg ugla gledate na to, kršćanstvo predstavlja perverzan i mizantropski stav prema životu koji može

Machine Translated by Google

ni pod kojim okolnostima ne smije biti tolerisano u zdravom društvu. Da budem iskren. Kršćanstvo je vrsta duhovnog AIDS-a koji je uništio naš prirodni imunitet protiv nebiološkog razmišljanja. To je kontaminirajuća bolest uma i protiv nje se moramo boriti svim silama.
znači.

Za razliku od kršćanina, nacionalsocijalista bi trebao živjeti. Trebao bi proširiti svoje sposobnosti i razviti svoju osobnost koliko god je to moguće u granicama svoje biološke prirode – i fizički i duhovno. On nije

trebao je provesti život na koljenima pred bliskoistočnim bogom, moleći za milost i oproštaj za „grijeh“ rođenja u Prirodi. Želimo vidjeti ponosne i skladne ljude koji su sigurni u sebe i svoju misiju u životu –

ne uplašeni i obeshrabreni proizvodi mizantropskih koncepcija poput "prvobitnog grijeha", koji čovjeku ostavlja samo jednu nadu u životu: da će mu "Bog" oprostiti ako samo vjeruje i pokaje se. Niti želimo stidljive i očajne žrtve pluralističkog pogleda na svijet s njegovim poricanjem apsolutnih vrijednosti. Nacionalsocijalisti nisu ateisti. Mi vjerujemo u božanstvo, ali naše božanstvo je apsolutna suprotnost židovsko-kršćanskom Jahveu. Za nacionalsocijalizam postoji samo jedno istinsko božanstvo: nerazumljiva stvaralačka moć koja se manifestira svugdje u Prirodi. Ovo je božanstvo kojem odajemo počast pokazujući štovanje i poštovanje prema mudrosti Zakona Prirode. Kao nacionalsocijalisti, ne slijedimo nijedan drugi glas osim glasa Prirode i nijednu drugu etiku osim etike Prirode, i znamo samo jedan smrtni grijeh: pokušati se pobuniti protiv ove etike. Ovo nije misticizam, kako neki tvrde, već panteizam - ideja da se božansko izražava kroz Prirodu i nigdje drugdje. Panteizam ima korijene daleko u historiji i jedan je od temelja njemačkog idealizma i romantizma u 19. stoljeću. To je priznanje da svoje postojanje dugujemo principu života koji nije samo zbir njegovih hemijskih komponenti. Dakle, nacionalsocijalizam vidi život kao više od materijalističke borbe za maksimalnu potrošnju i samozadovoljavanje – život podrazumijeva obavezu zaštite božanskog principa čiji smo dio. Neki bi ovo mogli nazvati religijom, ali ne treba uspostavljanje narativa zasnovanog na praznovjerju da bi se održao – i sigurno nije "vjera". Ne zasniva se na vjerovanju, već na činjenicama.

Machine Translated by Google

Iako je čovjek dio Prirode, nacionalsocijalisti su, naravno, potpuno svjesni da se čovjek razlikuje od svih ostalih živih organizama u jednom posebnom aspektu: svom jedinstvenom mozgu koji mu omogućava da razmišlja apstraktno. Ova sposobnost je omogućila čovjeku da spriječi ili ublaži dio okrutnosti Prirode koju druga bića moraju patiti. Naš mozak nam je omogućio da izliječimo bolesti koje bi inače bile neizlječive i da pronađemo temeljne principe mnogih Zakona Prirode, tako da smo mogli iskoristiti neke od ovih principa u vlastitu korist i – na bolje ili na gore – razviti tehnologiju koja je bila neophodna za istraživanje Zemlje i korištenje njenih bogatstava.

Nažalost, naš mozak nam je također omogućio da svjesno zanemarimo Zakone prirode kada nam je ugodnije pokušati ih ignorirati nego slijediti. U primitivnom društvu biste ubrzo osjetili posljedice takvog prekršaja, ali u visoko razvijenom tehnološki razvijenom društvu moći ćete preživjeti kršenje Zakona prirode prilično dugo vremena bez osjećaja neizbježnih posljedica. Međutim, prije ili kasnije, one će doći neumoljivom silom i tada će biti, ako ne i nemoguće, barem izuzetno teško ispraviti greške.

Konačno, naš jedinstveni mozak nam je dao i osjećaje koje teško možemo naći kod bilo koje druge životinje: strah od nepoznatog, sigurnost smrti, a time i očajničku potrebu za nečim što čovjeku može dati osjećaj duhovne sigurnosti i učiniti da vidi smisao života izvan borbe za materijalna dobra. To je potreba koja stoji iza religija, ali za razliku od njih, nacionalsocijalizam se koncentrira na zadovoljavanje tih potreba na zemlji. U vezi s tim, treba napomenuti da ni mozak ni osjećaji nisu izolirani, nebiološki faktori, već neodvojivi dio živog organizma i, poput fizičkih karakteristika čovjeka, "duh" je također podložan prirodnim zakonima koji se odnose na nasljeđe. Kao nacionalsocijalisti, čvrsto smo mišljenja da društvo u cjelini mora biti organizirano tako da se uzmu u obzir svi aspekti prirodnog zakona. Dakle, nije dovoljno zadovoljiti materijalne potrebe ljudi uspostavljanjem zdravog ekonomskog života. Također je potrebno paziti da se zadovolje i duhovne potrebe!

Machine Translated by Google

Neprijatelj čovjeka često tvrdi da je duhovni univerzum nacionalsocijalizma univerzum prisile i manipulacije, gdje je pojedinac opljačkan za svoju slobodu i individualnost samo da bi postao dio bezumne mase. To je, naravno, daleko od istine. U stvari, ovo je mnogo bliže opisu demokratije. Demokrate su ti koji narod smatraju velikom sivom masom, gdje se razlike između pojedinaca objašnjavaju samo kao rezultat slučajnih uticaja okoline koje društvo mora "ispraviti" kako bi "socijaliziralo" ljude na demokratske načine. Nacionalsocijalizam, s druge strane, poštuje pojedinca. Znamo da su sva ljudska bića biološki jedinstvena i da imaju različite talente i sposobnosti. Kombiniranje svih ovih individualnih darova unutar okvira društva jedan je od najvažnijih zadataka nacionalsocijalističke države.
Samo na taj način je moguće iskoristiti ukupne mentalne resurse u narodu – za dobrobit i pojedinaca i društva.

Međutim, također znamo da genijalnost i napredak nikada nisu došli iz mase, već uvijek od pojedinačnih, izvanrednih pojedinaca, i samo osiguravanjem pojedincu mogućnosti da se što slobodnije pronađe i razvija u organiziranom društvu možemo unaprijediti napredak čovjeka ka sve većem savršenstvu. Ako želimo riješiti ogromne probleme s kojima se svijet suočava nakon sedamdeset godina demokratije, ovo je neophodno. Budući da je očigledno nemoguće podići ljude na nivo iznad njihovih urođenih mogućnosti razvoja, svi glupi pokušaji da se svi ljudi izjednače u svakom pogledu nužno vode do ujedinjenja na najnižem nivou, tj. do potiskivanja svih pojedinaca koji se uzdižu iznad prosjeka po inteligenciji ili na bilo koji drugi način. Ovaj trend nije djelo nacionalsocijalizma već demokratije i vjerovatno neće poboljšati uslove života na Zemlji.

Međutim, svaki pokušaj stvaranja elite s pravom se smatra prijetnjom samim temeljima demokratskog sistema, gdje se vjeruje da svako treba ne samo imati jednaka zakonska prava već i jednak utjecaj na javne poslove, bez obzira na to da li posjeduje potrebne kvalitete ili ne. Takav sistem može samo odvesti zemlju u ponor. U nacionalsocijalističkoj državi, rukovodstvo će se sastojati od najboljih u naciji. Samo oni...

Machine Translated by Google

moći će riješiti probleme koji se pojave – i suočiti se s odgovornošću. Pojedinačni članovi demokratske skupštine ne mogu biti odgovorni za svoje postupke, jer se sve odluke donose glasanjem i svi se moraju pokloniti većini – bez obzira slažu li se ili ne. Jasno je da ovakva vrsta foruma pruža prostor za djelovanje najizopačenijim elementima društva.

Ironično je da velika komercijalna preduzeća troše ogromne količine vremena i novca na pronalaženje i obrazovanje najboljih ljudi za vodeće pozicije unutar korporacije, dok bilo koji politički šarlatan bez ikakvog obrazovanja može postati premijer ili predsjednik svoje zemlje. Samo mora imati prave veze i ne smije pokazivati previše inteligencije, što bi moglo ukazivati na to da ga razne interesne grupe ne mogu tako lako manipulisati bez čije podrške nikada ne bi pobijedio na izborima. Najvažnija osobina demokratskog političara je sposobnost da bestidno laže birače i daje obećanja koja nikada ne namjerava ispuniti. Ovo je patetično!

Poricanje individualnosti i bioloških razlika među ljudskim bićima dovelo je i do potpunog potiskivanja koncepta „genetske higijene“. Danas se higijena svodi samo na pranje ruku i zuba.

Čovjek ipak poznaje princip "genetske higijene". On troši ogromnu količinu vremena i energije na uzgoj konja, krava, pasa, golubova, papagaja itd. - sve u skladu s najboljim genetskim principima, ali kada je u pitanju reprodukcija vlastite vrste, on potpuno napušta te principe - kao da vrijede samo u svijetu životinja. Time on voljno doprinosi potpunoj biološkoj degeneraciji čovjeka.

U prirodnom stanju, svaka populacija je podložna biološkoj selekciji, što znači da se jedinke koje najbolje odgovaraju datim okolnostima uzdižu na vrh tog društva, dok one koje se ne mogu nositi sa životom kakav jeste moraju nestati. Ovo je jedan od željeznih, neumoljivih Zakona Prirode koje je čovjek uspio ublažiti izgradnjom društava u kojima postoji i prostor i zaštita za slabije elemente populacije, koji također imaju značajnu ulogu u razvijenom društvu. Međutim, ako mi

Machine Translated by Google

Ako potpuno zatvorimo oči pred postojanjem ovog Zakona prirode, i mi ćemo srljati u katastrofu, jer tada više ne bismo mogli osigurati potrebnu biološku kvalitetu u populaciji kako bismo očuvali sistem koji je dovoljno jak i da zaštiti slabe.
Bez obzira na biološke realnosti života, završit ćemo u slobodnom svijetu za sve gdje će najslabiji pojedinci prvi stradati.

Dakle, nacionalsocijalizam neće – kako se često tvrdi – značiti da slabi budu napušteni i prepušteni svojoj sudbini. Naprotiv!
Nacionalsocijalizam je jedina garancija koju slabi mogu imati protiv sigurnog uništenja. Ovdje se, međutim, mora naglasiti
Ta slabost nije ideal – to je nešto protiv čega se treba boriti, a to je moguće samo dosljednom genetskom higijenom. Nacionalsocijalistička država će prosvijetliti ljude o biološkim mehanizmima i tako osigurati da čovjek oporavi svoje prirodne instinkte u ovoj oblasti kako bi čovjek mogao biološki napredovati. Samo budale mogu vjerovati da je čovjek već dostigao najviši mogući vrhunac razvoja.
Međutim, da bi čovjek dalje napredovao, društvo mora osigurati da se bolesti i slabosti ne akumuliraju i nekontrolirano održavaju kroz nasljeđivanje. Sloboda svjesnog prenošenja patnje na svoju djecu i genetskog razbijanja populacije je zločin protiv budućih generacija!

Istovremeno, društvo mora osigurati i zdravu okolinu kako bi bolesti uzrokovane vanjskim utjecajima zauvijek nestale. Ovdje ne mislimo samo na društveno okruženje i uvjete na radnim mjestima, već i na ekološku okolinu. U nacionalsocijalističkom društvu potpuno je neprihvatljivo da profit i pohlepni materijalizam dopuštaju patogene umjetne aditive u hrani i odjeći, nezdrave sintetičke materijale u našim domovima i javnim zgradama, te sve veće zagađenje zemlje, zraka i vode –

a da ne spominjemo smrtonosnu radioaktivnu kontaminaciju koja će trajati stotinama hiljada godina. Sve je to logičan rezultat potpunog izopačenja istinskih životnih vrijednosti koje se vidi u ovom terminalno bolesnom društvu. Genetska higijena i opšta kontrola zagađenja samo su dva aspekta istog cilja: očuvanje prirode i ekološke ravnoteže kako bi se osiguralo kontinuirano duhovno i fizičko blagostanje čovjeka. Čak i bez zdrave okoline...

Machine Translated by Google

Najbolji geni će biti uništeni, a bez dovoljne količine tih gena, neće biti nikoga ko može stvoriti zdravo okruženje.

Da bismo stvorili zdravo okruženje za razvoj života, potrebne su nam i zdrave porodice, gdje djeca mogu odrastati u harmoniji i biti sretna. Još jedno zlo sadašnjeg poretka je to što se ovakva porodica uništava uobičajenim nebiološkim razmišljanjem i besmislicama ženskih sloboda. Kao što su rase različite, tako su i spolovi različiti, a ideja da su muškarac i žena biološki jednaki predstavlja ozbiljnu prijetnju opstanku čovjeka. Razlike među njima nisu rezultat društveno konstruiranih "polnih uloga" već bioloških uloga! Nije slučajnost da je žena ta koja rađa djecu. Ona nije samo biološki sposobna za ovaj zadatak, već i mentalno, i kao majka nove generacije ima najvažniju ulogu u društvu. Ideja da se mora "ispuniti" pridruživanjem radnoj snazi i pronalaženjem posla na montažnoj traci, dok su njena djeca prepuštena drugima, je kriminalna!

Žene mogu ostvariti sebe samo u okviru svoje biološke uloge majki. Bez majke, porodica se raspada. Djeca su prepuštena sama sebi ili državnom obrazovanju. Kada dođu kući, niko nema vremena za njih. Ne uče ih nikakvim idealima i svoje idole pronalaze na televiziji, lošem muzici, a još gore iz književnosti. Žive od brze hrane i postaju žrtve najgore vrste komercijalnog materijalizma. To jest, ako žena ne odluči da uopće ne rađa djecu - bilo korištenjem neke vrste "kontracepcijskog" sredstva ili ubistvom djeteta ako ipak zatrudni. Naravno, feministkinje tvrde da bi bilo jednako prirodno da muškarac brine o djeci, a žena da ide na posao. Činjenica je da bi, da je to bilo jednako prirodno, muškarac također rodio.

Naprotiv, ženska biologija će uvijek značiti da je žena u slabijem položaju na tržištu rada jer je manje stabilna kao muškarac. A da ne spominjemo poslove koji zahtijevaju određenu fizičku snagu. Nije ni čudo što Elisabeth Badinter, jevrejsko-francuska feministkinja, u svojoj knjizi (L'un est l'autre, = „Jedno je drugo“, objavljeno od strane O. Jacoba (!), Pariz 1986., i, što ne iznenađuje, prevedeno na gotovo sve zapadnoevropske jezike) zahtijeva transplantaciju maternice i jajnika u...

Machine Translated by Google

muškarcima da osiguraju jednakost! Društvo u kojem takva knjiga pronalazi čitaoce je zaista terminalno bolesno!

Dio čovjekove biološke prirode je da on nije samo izolirana jedinka, već i društveno biće, a njegov društveni instinkt nadilazi nuklearnu porodicu. Od najranijih vremena ljudska bića su živjela zajedno u grupama kako bi se bolje oduprla opasnostima svog primitivnog postojanja. Da to nisu učinili, čovjek teško da bi preživio kao vrsta. Drugim riječima, život u organiziranim društvima je uvjet za čovjekovo postojanje, a poriv za organiziranjem je dio naše prirode. Bez organiziranog društva svaka bi osoba imala dovoljno posla pokušavajući prikupiti svakodnevne potrepštine. Ne bi bilo viška za umjetnost, nauku, obrazovanje ili bilo koju zdravstvenu uslugu. Visok stepen organizacije je jednostavno preduvjet i za kulturni i za tehnološki razvoj. Stoga ni na koji način nije slučajnost da su najviše kulture oduvijek stvarali narodi s najboljom sposobnošću organiziranja. Usput, većina njih bili su Arijevci.

Međutim, u svakom organizovanom društvu apsolutno je neophodno da se pojedinac prilagodi normi koju dijeli s drugim članovima te zajednice i da se suzdrži od zloupotrebe svoje inteligencije i talenata na način koji je štetan za samu zajednicu koja je omogućila razvoj tih talenata.

Međutim, neophodna lojalnost unutar grupe ne može se zasnivati samo na materijalističkim razlozima. Nije dovoljno imati zajedničku socijalnu službu. Ima smisla samo odreći se dijela lične slobode u zajednici sa zajedničkom sudbinom, koju čine ljudi sa zajedničkim porijeklom, zajedničkim normama i vrijednostima i sa zajedničkom svrhom u životu – ljudi čiji su preci osvajali i branili istu teritoriju kroz generacije, jer su željeli sačuvati svoj specifični jezički, kulturni i biološki karakter.

Upravo je ta želja stvorila našu kulturu u bliskom skladu s talentima, koncepcijama, idealima i vrijednostima našeg naroda – s onim što možemo nazvati dušom našeg naroda. Drugi narodi imaju druge talente, koncepcije, ideale i vrijednosti, te su stoga stvorili druge kulture. One mogu biti jednako „dobre“ kao i naše – ali su nam strane, baš kao što je i naša kultura strana drugim narodima.

Machine Translated by Google

Govoriti o nadolazećoj, univerzalnoj „kulturi svijeta“, zajedničkoj svim ljudima, je besmislica. „Kultura“ koja se nije prirodno pojavila kao ogledalo duše jednog naroda je poricanje samog značenja riječi „kultura“, a historija vrlo jasno pokazuje da se svaka civilizacija koja više nije bila u stanju da sačuva i dalje razvija svoju vlastitu kulturu, te je stoga uvozila i integrirala sve strane kulturne elemente na koje je naišla, nalazila neposredno pred svojim neizbježnim padom.

Društvo koje se sastoji od nasumične mješavine rasa, religija i filozofija zasigurno nije izraz duhovnog i kulturnog bogatstva, kako se danas često tvrdi. To je apsurdna mješavina čije postojanje se ne može opravdati ni na koji način –
određeni pokazatelj neizbježnog raspada nacije i potpunog raspada svih normi i vrijednosti. Takvo društvo je degenerirana parodija istinske zajednice – i ne može opstati, jer je društvena lojalnost između različitih grupa koje privremeno žive na istom komadu zemlje zamijenjena daleko jačom – duhovnom – lojalnošću prema vjerskim i filozofskim idejama koje nemaju osnovu u samoj naciji i njenoj historiji.

Najozbiljnija prijetnja koherentnosti društva je, bez ikakvog poređenja, biološko miješanje rasa koje je oduvijek ili išlo ruku pod ruku s miješanjem kultura – ili je čak bilo njegov preduvjet. Sam raspad kulture može se zaustaviti u bilo kojem trenutku i narod može ponovo pronaći put natrag svojim kulturnim normama i vrijednostima – sve dok je rasni sastav netaknut. Međutim, miješanje rasa je nepovratno – a njegove posljedice su nesagledive i katastrofalne. Činjenica je da se priroda oduvijek razvijala prema većoj rasnoj varijaciji tako da su rase na kraju postale vrste. Kroz neprirodno miješanje rasa sada svjedočimo izjednačavanju svih različitih prirodnih talenata, koji su svi određeni rasom. Tamo gdje se jedna rasa razvila u jednom određenom smjeru i izgradila zajednicu i stvorila kulturu zasnovanu na kvalitetama koje je razvila, miješanje s drugim rasama znači da će nakon nekoliko generacija vanbračni potomci izgubiti svaki uslov za razumijevanje onoga što su njihovi preci stvorili.

Nažalost, postoji previše prilika za učenje
vrsta društava koja imamo kao posljedicu miješanja rasa.

Machine Translated by Google

Latinska Amerika, Indija i Egipat su odlični primjeri, kao i Helada i Rimsko Carstvo. Baš kao što su indijska, perzijska i egipatska kultura, tako su i grčka i rimska civilizacija stvorene i održavane od strane imigrirane manjine pretežno nordijske rase. Ova razvijenija manjina je prvo potisnula prvobitnu većinu i njihovu kulturu, ali je kasnije polako podlegla brojčanoj nadmoći svojih pokorenih naroda. Oslabljeni bezbrojnim ratovima koji su ih koštali njihove najdragocjenije krvi i potkopani azijskim idejama lažnog humanizma, postepeno su davali državljanstvo sve većem broju pokorenih naroda i dovodili nove robove i radnike iz svojih kolonija u Africi i Aziji - koji su zatim integrirani i stekli državljanstvo u sljedećoj generaciji. Ovo je sigurno poznata slika, zar ne? I upravo je taj raspad nordijske rase promijenio ponosnu državu Heladu u današnju Grčku i Rim u Italiju - ili drugim riječima: civilizaciju u haos! U školi još uvijek provodite barem neko vrijeme podučavajući djecu o drevnim kulturama, ali ni riječi se ne govori o ljudima koji su stvorili te kulture. Izgleda da nikoga ne zbunjuje to što sposobnost organiziranja države može tako potpuno nestati. Istina je da većina ljudi koji se danas maskiraju kao "Rimljani" rasno imaju vrlo malo zajedničkog sa svojim moćnim prethodnicima. Previše njihovih predaka imalo je domovinu južno od Mediterana!

Kada se danas govori o rasnoj biologiji, brzo se suočite s mnoštvom tabua. Proučavanje rasne biologije postalo je nešto nestašno - to jest, ako želite proučavati ljudske rase - i ne može se očekivati da čak ni od ljekara ili takozvanih antropologa išta znaju o ovoj temi. Čak i želja za takvim znanjem šteti vašoj karijeri, pa zašto bi vas bilo briga?

Stoga se uvijek, s prezrivim podsmijehom, tvrdi da ne postoji nikakva „čista“ bijela rasa i da je „arijevski“ čisto lingvistički termin itd., što sve ima za cilj dokazati da je rasna nauka besmislica. Naravno, ovi argumenti nisu sasvim pogrešni - ali zaključak je! Istina je da je došlo do miješanja različitih evropskih rasa, ali to je bila mješavina blisko srodnih rasa unutar iste glavne rase, takozvane Bijele rase, koju možete vrlo lako nazvati Arijevskom rasom - sve dok definirate o čemu govorite! Nadalje,

Machine Translated by Google

Nema apsolutno nikakve osnove za tvrdnju da je ova mješavina – koja nipošto nije bila potpuna – apsolutno bila prednost za Evropljane! Vjerovatno je bilo suprotno, i nema apsolutno nikakvog dobrog razloga da se proces dezintegracije nastavi daljnjim miješanjem rasa.

Neznalice također tvrde da je miješanje rasa neophodno kako bi se izbjeglo "skraćivanje u srodstvu". To je, naravno, nebiološka besmislica. Parenje u srodstvu se odnosi samo na parenje između blisko povezanih jedinki, koje nužno liče jedna na drugu sa biološke tačke gledišta. Parenjem u srodstvu dobijamo akumulaciju različitih genetskih faktora – dobrih i loših. Ako i otac i majka nose iste gene, postoji velika šansa – ili rizik – da će potomstvo sabrati te gene, a budući da praktično svi nosimo nesretne gene, očigledno je poželjno da se oni ne akumuliraju. Ovdje nije važno da će doći i do akumulacije pozitivnih gena: veća sklonost razvoju ludila ne može se nadoknaditi drugim pozitivnim osobinama.

Međutim, srodstvo predstavlja opasnost samo u vrlo malim populacijama, recimo, na vrlo malom ostrvu ili u takozvanim "kraljevskim" ili "plemićkim" porodicama. U populaciji s milionima jedinki ono jednostavno ne postoji u normalnim okolnostima.

U svakom slučaju, dodavanje rasno stranih genetskih elemenata nije dobar način izbjegavanja srodstva. To vodi samo do neharmoničnih jedinki jer su roditelji previše različiti. Na ovo bi neupućeni prigovorili da se čini da se dobijaju vrlo dobri rezultati u životinjskom svijetu - i sa biljkama - kada se križaju različite rase. Ovo je, naravno, vrlo tačno, ali ovdje govorimo o strogo kontroliranom križanju gdje su naučnici unaprijed definirali koje konkretne kvalitete žele uzgajati.

Dakle, roditelje birate imajući tu svrhu na umu, uzimajući jedinke koje nose najbolje osobine koje želite križati. Kada dobijete potomstvo, ponovo birate jedinke kod kojih pronađete većinu željenih kvaliteta.

Koriste se za daljnji uzgoj. Ostatak se jednostavno zakolje kao neizbježan otpad. Nastavak parenja s ovim jedinkama dao bi suprotne rezultate od onih koji se žele. Ni u kojem slučaju ne dozvolite slučajno parenje. Ako se to dogodi greškom - npr. sa psima - uništavate potomstvo!

Machine Translated by Google

Postoji vrlo dobar razlog zašto zemlje pokušavaju spriječiti ulazak egzotičnih biljaka i životinja na svoje teritorije. One će poremetiti prirodni poredak i mogu ugroziti postojeće ekosisteme. Koliko opasno može biti križanje, ilustruju takozvane "pčele ubice". One su vještački proizvod pokušaja stvaranja robusne rase s visokim prinosom. Rezultat su bili agresivni rojevi pčela s vrlo različitim obrascima oprašivanja. Slučajno, neke od njih su pobjegle iz laboratorije i danas predstavljaju ozbiljnu prijetnju u cijeloj Latinskoj Americi i južnim dijelovima SAD-a. Zbog svog ponašanja, nisu pogodne za komercijalno pčelarstvo i, budući da zamjenjuju europsku medonosnu pčelu u Americi, pčela ubica stvara ozbiljne probleme za komercijalno oprašivanje voćnih plantaža. Ovo je dobar primjer do čega može dovesti miješanje rasa ako potrebne kontrole ne uspiju - a zamislite da je širenje miješanja ljudskih rasa potpuno bez ikakve kontrole!

Vjerovatno nema nikoga ko bi predložio uvođenje istih procedura za križanje ljudskih rasa koje imate za životinje - sasvim odvojeno od činjenice da se ovdje radi o daleko složenijim faktorima nego sa životinjama. Nisu tako lako definirane stvari poput visine, kvalitete mesa ili kapaciteta proizvodnje mlijeka te koje određuju da li ljudska bića mogu da se nose sa zahtjevima društva, već faktori poput karaktera, inteligencije, kreativnosti i unutrašnje harmonije - sve kvalitete za koje se zna da uveliko pate kada se miješaju rase.

U vezi s tim, vrijedi primijetiti i da su svi ljudi koji se zalažu za neobuzdano miješanje rasa potpuno propustili da nam kažu kojim poželjnim kvalitetama strani rasni elementi koji sada prodiru u arijevski svijet mogu obogatiti bijelu rasu!

U svakom slučaju, sadašnje tendencije dezintegracije u svim oblastima društva neminovno čine ljude nesigurnim i nesretnim. Samo u pravoj, skladnoj zajednici koja se sastoji od ljudi s istom kulturnom, historijskom i biološkom pozadinom i s istim duhovnim težnjama za budućnost, pojedinac može pronaći mir uma i unutrašnju sigurnost koja mu je potrebna. Samo ovdje ljudsko biće može osjetiti da je prirodni dio veće cjeline, nečega što je moćnije od samog pojedinca i što će nastaviti postojati kada pojedinca više ne bude, baš kao što je i postojao.

Machine Translated by Google

postojalo je prije nego što se pojedinac rodio. Samo u takvoj nacionalnoj zajednici sudbine čovjek pronalazi vječni život koji je oduvijek tražio. U našoj djeci i našem narodu živjet ćemo vječno, ali to je jedini dio vječnosti koji imamo. Bez toga, kao da nikada ne bismo ni živjeli!

Ako, s druge strane, čovjek mora tražiti svoj identitet i svoj cilj u životu izvan nacionalne zajednice, ta zajednica gubi svoje značenje i neminovno će se raspasti poput braka u kojem partneri nemaju ništa zajedničko osim adrese.

Ovo je fundamentalno nacionalističko gledište.

Međutim, lojalnost unutar grupe mora biti recipročna. Nije samo građanin taj koji mora biti lojalan društvu – već je i društvo to koje mora biti lojalno građaninu. Lojalnost stoga pretpostavlja pravedne društvene uslove i ekonomski sistem u kojem niko nije eksploatisan i gdje svako čini sve što može za opšte dobro kako bi održao poredak koji štiti zajedničke vrijednosti, garantuje život i sreću svojih građana i daje svakom pojedincu njegov udio u vječnom životu naroda.

Ovo je fundamentalno socijalističko gledište.

Nacionalizam bez socijalizma je apsurdan – i obrnuto: socijalizam bez jasno definirane zajednice nema smisla.

Danas se često tvrdi da nacionalsocijalistički stav vodi ratu i pokušajima potiskivanja drugih nacija. To je apsolutna besmislica. Upravo suprotno je istina. Poštovanje kulturnog i biološkog identiteta drugih naroda moguće je samo ako prepoznate postojanje i poželjnost rasnih i kulturnih razlika – a teško možete poštovati identitet drugih naroda ako ne cijenite svoj vlastiti! Ako poričete postojanje rasnih razlika, sasvim je očigledno da ćete stalno pokušavati nametnuti drugim narodima ono što sami smatrate najboljim – bez ikakvog obzira na njihov vlastiti poseban karakter. Ovaj stav je rasizam, ako ga je ikada bilo!

Katastrofalna ideja, koju dijele kršćanstvo, islam i marksizam, da postoji samo jedna civilizacija koja je prava za sve ljude bez obzira na rasu, osnova je i evropskih kolonijalnih imperija prošlog stoljeća i današnjih neprestanih pokušaja da se naivnim narodima trećeg svijeta, koji samo

Machine Translated by Google

vide sjaj, ali ne mogu izračunati cijenu. Ovo će biti njihova propast kao što je i naša! Potrošačko društvo jednostavno vidi samo tržišta i potrošače – a ovdje je uniformnost ključna riječ. Uniformna klijentela nema nikakve posebne zahtjeve, a to čini proizvodnju jednostavnijom i jeftinijom, što znači veću prodaju i veći profit. Nacionalne posebnosti i različiti kulturni obrasci i jezici ovdje su smetnja – tehnička prepreka trgovini – i stoga se protiv njih bori. Za multinacionalne industrije i lance svi ljudi su jednaki – ako samo mogu konzumirati. Oni apsolutno nemaju poštovanja prema ljudskim vrijednostima. Oni ih guše.

Za nacionalsocijalizam, razlika je dio prirodnog poretka i mi želimo održati taj poredak sa svim njegovim razlikama između rasa, naroda i pojedinaca. Nemamo apsolutno nikakvu želju da natjeramo crnačko pleme da praktikuje našu religiju, jede našu hranu ili koristi naše zakone. Želimo da drugi narodi pronađu svoj vlastiti put u budućnost.

Naravno, trebali bismo biti sretni što sarađujemo s njima ako je to obostrano korisno, ali ih nećemo uznemiravati. Ako ne mogu pronaći svoj put, to je njihov problem - ne naš. Ne tražimo nikakav sukob ni sa kim - samo želimo da nas se ostavi na miru. Međutim, nismo pacifisti. Znamo da se svaki narod ponekad mora boriti da bi opstao kao nacija. Ako to ne učini, propast će i ne možemo samo sjediti skrštenih ruku i dopustiti da naš vlastiti narod bude uništen. Ako je naš opstanak ugrožen, moramo se braniti i znamo da samo novi nacionalsocijalistički svjetski poredak koji se sastoji od nezavisnih nacija s uzajamnim poštovanjem jedna prema drugoj može osigurati trajni mir i spasiti svijet od nadolazeće katastrofe.

Ako svijet ne prihvati nacionalsocijalizam kao jedinu nadu za budućnost, čovjek će se suočiti s uništenjem. To će biti logična posljedica njegovog kontinuiranog kršenja Zakona Prirode.
Međutim, to neće biti kraj Univerzuma. Gledano odatle, planeta Zemlja i ljudska bića na njoj su sićušni i potpuno nepotrebni dijelovi ogromne mašinerije. Ako nestanemo, razne civilizacije iz posljednjih 10.000 godina bit će samo zanemariva epizoda u beskonačnom i bezvremenskom prostoru - eksperiment koji je krenuo po zlu. Čak i nakon totalnog nuklearnog rata vjerovatno će i dalje postojati osnova za biološki život na nekim mjestima na Zemlji, a zatim će razvoj prema sve višim oblicima ponovo početi. Čak i ako Zemlja bude potpuno uništena u takvom ratu

Machine Translated by Google

ili iz bilo kojeg drugog razloga – više je nego vjerovatno da postoji život negdje na drugoj planeti u vrlo udaljenom solarnom sistemu negdje u svemiru, možda kvintilionima svjetlosnih godina daleko. U svakom slučaju, priroda će uvijek postojati – također i bez ljudi i bez planete Zemlje. Čak i bez života, i dalje će postojati prirodni poredak u Univerzumu. Ovaj Univerzum ne prihvata nikakve posebne zakone za čovjeka, i ako to ne shvati, zaslužio je svoje nadolazeće uništenje i ništa to neće moći promijeniti.

Međutim, smatramo da bi bilo šteta dozvoliti da se to dogodi. Zato pokušavamo natjerati ljude da poslušaju razum u ovom kasnom satu. Nemamo vremena za gubljenje. Da li biste nam se pridružili? Ne zbog nas – već zbog vaše djece.

Možete li zamisliti svijet bez bijelaca i civilizaciju koju su oni stvorili? Niti mi možemo!

Sigurno je da ovo nije pitanje politike. Naše postojanje je samo po sebi u pitanju. Možete li si priuštiti da gubite više svog vremena?

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam levičarski pokret

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Predugo je godina bilo široko prihvaćeno da su nacionalsocijalisti ekstremni desničari i da su se samo rijetko ustručavali da se tako nazivaju. Međutim, u određenom trenutku, zvanična politika Svjetske unije nacionalsocijalista postala je izbjegavanje termina "desničar", tvrdeći da se nacionalsocijalizam ne uklapa u obrazac "desnice" i "ljevice" i da ga treba smatrati iznad te razlike. Ovo je svakako bio korak u pravom smjeru, ali u ovom trenutku i u kontekstu trenutne borbe, ipak bi bilo dobro preispitati cijelo pitanje o političkim krilima i razjasniti nekoliko stvari u vezi sa značenjem termina "desnica" i "ljevica" i njihovom primjenom na današnju političku scenu.

Historijski gledano, riječi "desnica" i "ljevica" u odnosu na političke stavove potiču iz predrevolucionarne Francuske, gdje su oni koji su željeli sačuvati sistem vlasti manje-više onakav kakav je bio, sjedili desno u Narodnoj skupštini, dok su oni koji su željeli radikalnije promjene sjedili lijevo. Otuda i termin "desnica" za reakcionare i "ljevica" za revolucionare – termini koji su od tada postali univerzalno poznati i korišteni. Međutim, ni riječ „reakcionaran“ ni riječ „revolucionaran“ ne govore ništa univerzalno o dotičnim specifičnim stavovima. Obje su relativne i svoje specifično značenje dobijaju samo unutar datog historijskog konteksta. Revolucionari iz prošlih vremena, poput, na primjer, evropskih nacionalnih liberala iz 19. stoljeća, danas ne djeluju baš revolucionarno – upravo suprotno! – baš kao što bi se današnji reakcionari smatrali vrlo revolucionarnim prije 200 godina. Kada su komunisti preuzeli vlast u Rusiji 1917. godine, učinili su to kao revolucionari koji su htjeli svrgnuti neefikasan i korumpiran režim, dok danas predstavljaju reakcionarni establišment koji se suočava s novim revolucionarnim izazovom.

U naše vrijeme tradicionalna ljevica je pretežno marksistička – čak do te mjere da se sam termin "ljevica" smatra sinonimom za riječ "marksista". To, naravno, nema osnovu u stvarnosti. Svaki revolucionar je ljevičar - samo što su marksisti imali tako malo konkurencije da su bili

Machine Translated by Google

sposoban prisvojiti taj termin.

Na drugoj strani političkog spektra imamo desnicu, koju čine reakcionari koji žele sačuvati sadašnje društvo i takozvanu kršćansku civilizaciju Zapada s njenim materijalizmom i kapitalizmom. Desničari se zalažu za tradicionalne patriotske vrijednosti: oni su dobri kršćani i dobri građani koji brane Ustav i odani su svojoj zemlji i svom monarhu, ako ga imaju. Spremni su ići u rat protiv bilo koje druge nacije kako bi potvrdili svoju veličinu - čak i ako to znači vođenje nuklearnog rata protiv druge bijele zemlje ako misle da njen sistem vlasti ugrožava njihov vlastiti domaći poredak, bez obzira koliko korumpiran i degeneriran bio. Oni su za ekonomiju zasnovanu na neograničenom slobodnom poduzetništvu, bez obzira na posljedice, ali negoduju zbog liberalnog trenda u politici, kao i zbog imigracije i rasne integracije, jer se boje bilo kakvih promjena koje bi mogle poremetiti poredak na koji su navikli.

Gdje se nacionalsocijalisti nalaze u ovom spektru čini se sasvim jasnim: Mi smo ljevičari – nema sumnje u to! Ne želimo sačuvati sadašnji sistem ili bilo koji njegov dio. Ne vjerujemo u temelje sistema koji je doveo naš narod u bijedu sadašnjeg vremena! Ne želimo podržati nijednu instituciju koja je odgovorna za dva svjetska rata između bijelih nacija, kao i za bezbroj manjih ratova, nuklearno naoružavanje, zagađenje okoliša, nezaposlenost, potpuno razočaranje mladih ljudi koji su izgubili svaku vjeru u budućnost, zloupotrebu droga, pornografiju i sve druge oblike potpune degeneracije koji se danas pokazuju. Mi, nacionalsocijalisti, želimo najradikalniju promjenu od svih: želimo potpuno rušenje cijelog Starog poretka!

Dok marksizam dijeli osnovnu egalitarnu filozofiju sa Starim poretkom i definira sebe kao materijalistički pokret koji cilja na puku preraspodjelu materijalnih dobara, nacionalsocijalizam nastoji izgraditi potpuno Novi poredak zasnovan na idealizmu i dubokom poštovanju zakona prirode u svim aspektima života.
Ovo je, definitivno, najrevolucionarnija ideja ovog stoljeća –
i stoga vrlo lijevo orijentisano! – i sigurno nije marksističko!

Machine Translated by Google

U poređenju sa nacionalsocijalizmom, marksizam nije ništa drugo do pseudo-revolucionarna ideja, koju je izmislilo kršćanstvo, a koju podržava liberalna demokratija: Ako su svi ljudi stvoreni jednaki, zašto ne bi svo bogatstvo bilo jednako raspoređeno među svim ljudima? Gledano u tom svjetlu, marksizam je jednostavno dio Starog poretka koji želimo uništiti.

Ako je nacionalsocijalizam, u svojoj suštini, ljevičarski pokret, naravno je paradoksalno da su nacionalsocijalisti posvetili toliko vremena i energije prilagođavanju tradicionalnim desničarskim stavovima, dok su istovremeno odbacivali sve mogućnosti za otvaranje prema ljevici. Je li onda čudo što su svi pokušaji stvaranja nacionalsocijalističkog pokreta na ovoj osnovi bili potpuno neuspješni?

Prvi preduslov za stvaranje bilo čega na ovom svijetu je da neko ima jasnu ideju o tome šta želi postići i kako to može postići.

moguće postići to. Kipar koji želi stvoriti umjetničko djelo počinje s mentalnom koncepcijom, a zatim kreće u njezinu realizaciju u odabranom materijalu. On ne samo ležerno čeprka dlijetom po komadu mramora, pitajući se kakav će biti konačni rezultat.

Stoga je ključno shvatiti da nacionalsocijalizam nije samo oblik ekstremne desnice. Svako u našim redovima ko još uvijek ima takve ideje trebao bi se posvetiti proučavanju ideje nacionalsocijalizma kako bi pronašao njegovo pravo značenje i značaj – ili, ako nema energije ili sposobnosti za to, trebao bi pronaći drugi izlaz za svoje aktivnosti. Ovaj Pokret nema mjesta za frustrirane mrzitelje ili religiozne sanjare, već samo za odane nacionalsocijalističke revolucionare!

Suočimo se s tim realno: Desnica je uglavnom jadna skupina ljudi s vrlo nejasnim idejama. Shvataju da nešto nije u redu. Ali odbijaju napustiti Stari poredak.
Umjesto toga, oni se svom snagom drže toga i žele se vratiti na situaciju kakva je bila prije 75 ili 100 godina, misleći da će to riješiti sve njihove probleme. Oni jednostavno ne vide da je nered u kojem se danas nalazimo logičan rezultat sistema koji smo imali prije 100 godina.

Machine Translated by Google

– da temelji tog sistema nisu bili dovoljno dobri i stabilni da nas zaštite od sadašnjeg razvoja. Otac većine naših problema nalazi se u toj upravo kršćanskoj ideji, čija su egalitarna filozofija i strana i neprirodna učenja lišila naš narod duše, ali koju oni i dalje hvale kao štit protiv propadanja koje vide svuda oko sebe. Kada svi njihovi uzaludni pokušaji da zaustave razvoj propadnu, oni postaju frustrirani i pretvaraju se u obične mrzitelje, jer nemaju pravu viziju niti ideologiju.

Historijska je činjenica da iz desnice nikada nije proizašlo ništa dobro. Da nije bilo revolucionara poput Kopernika, Keplera, Giordana Bruna i Galileja, i dalje bismo vjerovali da je Zemlja ravna ploča i da je centar svemira. Kada se razvio kapitalizam, establišment nije pokušao riješiti društvene probleme koji su proizašli iz industrijske revolucije, već je nastavio nemilosrdno iskorištavati novu radničku klasu – što je dovelo do revolucionarnih misli izraženih u marksističkoj ideologiji.

I sva potrebna i pravedna društvena poboljšanja koja smo vidjeli tokom proteklih 100 godina uvedena su tek nakon snažnog pritiska ljevice, dok su desničarski konzervativci bili u stalnom povlačenju, jadno pokušavajući sačuvati što je više moguće za sebe.

To, naravno, ne znači da je svaki pokušaj rušenja uspostavljenog sistema, per se, dobar. Ako čovjek uspije stvoriti novi Prirodni poredak koji se ne fosilizira, već ostaje živi organizam i razvija se unutar granica Prirodnog zakona, usvajajući nove naučne i filozofske uvide u Prirodu života bez pridržavanja zastarjelih koncepcija, zaista bi bio najozbiljniji prekršaj pokušati iskorijeniti taj poredak i vratiti se egoističnom materijalizmu, kršćanstvu ili bilo kojoj drugoj neprirodnoj filozofiji. Šta je dobro, a šta loše može se suditi isključivo na osnovu Prirodnog zakona - što bliže njemu, to bolje.

Gotovo je univerzalno prihvaćeno da postoji jaz između nacionalsocijalizma i marksizma. Međutim, istovremeno, ni nacionalsocijalisti sigurno nisu desničari. Jedina zajednička osnova koju nacionalsocijalizam, čini se, ima s desničarima je rasno pitanje. Ali i ovdje postoji ekstremna razlika.

Machine Translated by Google

u perspektivi. Desničari vjeruju da biti bijelac samo po sebi posjeduje apsolutnu vrijednost, što uzdiže arijevsku rasu iznad svih ostalih živih organizama i daje joj pravo da sa svijetom radi šta želi. Međutim, kao nacionalsocijalisti, nismo zabrinuti samo za život i neposrednu dobrobit vlastite rase. Bijelu rasu vidimo kao dio cjelokupnog prirodnog poretka svemira i naša želja da je sačuvamo povezana je s našom željom da sačuvamo cjelokupno prirodno okruženje - uključujući i druge ljudske rase - iz dubokog poštovanja prema nerazumljivoj mudrosti prirode.

Nema sumnje da naša rasa ima velike intelektualne mogućnosti, ali njene sposobnosti nemaju apsolutno nikakvu vrijednost kao takve, ako se ne iskoriste na pravi način u skladu sa zakonima prirode. Predugo smo se pridružili horu koji tvrdi da je "Bijela moć" i ignorisali tužnu činjenicu da naša rasa ima apsolutnu moć najmanje 2000 godina. I upravo je ta moć dovela do društva kakvo danas imamo.

Stoga ne dijelimo desničarsko uvjerenje u kontinuiranu tehnološku i ekonomsku ekspanziju, koja je već dovela do zagađenja zraka i vode i učinila ogromna područja svijeta nepogodnim za život svih vrsta – razvoj koji znači da se ozonski omotač u atmosferi sistematski uništava kako bi buduće generacije bile izložene po život opasnom zračenju, da se tropske šume, koje su nas opskrbljivale kisikom, sijeku kako bi se napravilo mjesta za industrijski rast, i da se pustinje navodnjavaju tako da nivo podzemnih voda tone u plodnim područjima, koja zatim postaju pustinje. Sve je to rezultat arijevskog genija, bez kojeg ne bi postojalo – genija koji nije korišten da izgradi bolji svijet za našu djecu i unuke, već samo da zadovolji trenutnu ljudsku pohlepu, da osigura ugodan život sada bez obzira na budućnost. Ovaj fatalni trend, koji je, prema standardima prirodnog zakona, sasvim sigurno pretvorio industrijalizirane bijele zemlje Zapada u daleko degeneriranije stanje od bilo kojeg takozvanog primitivnog društva Trećeg svijeta, nasilno podržava desnica, koja kao da misli da bi sve bilo u redu samo kada bi se protjerali crnci, Židovi i ljudi s brodova. Znamo da samo po sebi to ne bi ništa promijenilo.

Machine Translated by Google

uopšte.

Naš cilj je potpuni duhovni preporod, a naš neposredni cilj je definirati i izgraditi temelje za taj preporod – što je jedino što rasnoj borbi može dati bilo kakav smisao. I ovu borbu ne treba shvatiti kao borbu protiv drugih rasa, već kao neumoljivu borbu protiv dekadencije vlastite rase. Izolirano pozivanje na Rasu kao osnovu novog društva je besmisleno, osim ako ne možemo prevladati ovu dekadenciju i pronaći put natrag Prirodnim vrijednostima. Ako naša rasa može preživjeti samo u kontekstu sadašnjeg sistema, ne želimo da ona preživi, jer tada ne bi predstavljala ništa drugo do najgrublji oblik antiprirodne degeneracije. Zahtjev za "Bijelu Moć" može dobiti bilo kakav smisao samo ako pod tim mislimo na želju da se reaktivira moć Prirode koja latentno počiva u genijalnosti bijelog čovjeka, čija je dužnost da ovu moć iskoristi kako bi održao sam princip života.

Naravno, to ne znači da smo za bilo kakvu vrstu multirasizma. Rasa je jedan od temelja prirodnog poretka i stoga se mora braniti kao i svi drugi prirodni principi.
To svakako ne znači da je bijela boja nečije kože nužno obilježje ljudske kvalitete. Bijela rasa je dozvolila da svijet sklizne na rub katastrofe i ukoliko se ne shvati da se kvalitet života može poboljšati zamjenom materijalističkog potrošačkog društva - što je vrhovni cilj i marksizma i liberalizma - prirodnim i duhovnim vrijednostima, osuđena je na propast i uništit će samo cijelu planetu u procesu svog apsolutnog propadanja.

Naravno, nacionalsocijalisti ne misle da bismo se trebali vratiti u pećine kamenog doba, ali mislimo da nikada ne bismo trebali uzimati više od prirode nego što joj vraćamo. Kvalitet života trebao bi nam značiti više od količine materijalnih dobara.

U današnjem razočaranom društvu, sve veći broj ljudi to shvata i, štaviše, protestuje protiv vladajućeg poretka.
Međutim, oni ne postaju nacionalsocijalisti iz jednog jednostavnog razloga: Nisu svjesni da nacionalsocijalizam – i samo nacionalsocijalizam! – može riješiti današnje ključne probleme. Umjesto toga, dopuštaju da njihove protestne pokrete preuzmu...

Machine Translated by Google

Marksisti, koji su bolji u prodaji svojih proizvoda od nas, uprkos činjenici da nijedna marksistička vlada nikada nije učinila ni najmanji pokušaj da se pozabavi ovim problemima - jednostavno zato što je sam koncept marksizma materijalistički i ni u kom slučaju se ne bavi prirodnim vrijednostima. Marksisti samo koriste nezadovoljstvo naroda establišmentom kako bi promovisali marksizam. Nezadovoljni pojedinci sami po sebi uopšte nisu marksisti.

Dok nacionalsocijalisti pokušavaju pridobiti male marginalne grupe tradicionalnih desničara sa svim svojim političkim i vjerskim manama, svojom ozloglašenom megalomanijom i nedostatkom predanosti cilju – što je rezultat njihove stalne defanzive pokušavajući spasiti ono što mora nestati – marksisti se učvršćuju među zabrinutim građanima koji se odriču neograničenog materijalizma iz idealističke brige za budućnost naše planete. Uglavnom, ovi ljudi ne shvataju da očuvanje prirodnog poretka zahtijeva dalekosežnije mjere od kontrole zagađenja i ukidanja nuklearne energije i atomske bombe. Ne vide da to također zahtijeva rasno odvajanje i opći duhovni preporod koji može vratiti čovjeka izvorima života. Međutim, oni to također mogu naučiti – ili bolje rečeno, ne mogu a da to ne vide – ako im se pruže potrebne informacije i uvidi, a ne ako budu izloženi isključivom utjecaju glupih marksističkih učenja. Ovi ljudi su idealisti i za Prirodu, te stoga zaista pripadaju nama - i generalno su daleko vrijedniji kao borci od mnogih razočaranih mladih ljudi koji sebe nazivaju nacionalsocijalistima u pokušaju da podignu svoj ego i sakriju svoje lične probleme i nesigurnost iza samoprozvane uniforme i smiješnih činova i titula. Ali ekolozi nisu privučeni jurišnicima ili propagandom mržnje, što sve samo potvrđuje njihov negativan utisak o nacionalsocijalizmu. Niti pomaže razgovarati s njima o značaju rase, jer još nisu stigli toliko daleko u svom razvoju da mogu vidjeti relevantnost rasnog pitanja. Mora im se pristupiti tamo gdje jesu i po pitanjima koja ih se tiču ovdje i sada. Da bi se to postiglo, potrebno je proizvesti dobar materijal o zaštiti okoliša.

Machine Translated by Google

problemi viđeni iz nacionalsocijalističke perspektive i da ulaze u grupe gdje se ti ljudi okupljaju u znak protesta protiv nuklearnog oružja, zagađenja i nuklearnog ratovanja. Ne možemo očekivati da će ekolozi doći k nama, jer oni nemaju načina da znaju šta je nacionalsocijalizam; a ako ne uspijemo stupiti u kontakt s njima, bit će izgubljeni za marksiste, u čijim rukama nikada neće shvatiti pune posljedice vlastitog stava.

Ovi novi demonstranti su neprijateljski raspoloženi prema nama – jednostavno zbog decenija neprijateljske propagande, koja je ne samo otuđila zdrave i inteligentne ljude od bilo kakvog pokreta koji otvoreno izražava nacionalsocijalističke ideje, već je i uspjela privući veliki broj pojedinaca u naš pokret koji previše dobro odgovaraju ovoj propagandnoj slici nacionalsocijalizma i koji nam dolaze jednostavno zato što žele živjeti u skladu s tom slikom. Žele biti takve ubilačke, krvoždne zvijeri kakve su upoznali iz bezbrojnih holivudskih produkcija i izvještaja žute štampe o strašnim „nacistima“.

Predugo smo primali takve psihopate u naše redove i predugo se nismo uspjeli distancirati od drugih organizacija koje čine isto. To što se ljudi nazivaju nacionalsocijalistima i mašu svastikom ne čini ih našim drugovima! Mnoge organizacije to još uvijek ne shvataju, i sve dok to ne učine, osuđene su na propast – i,

Nažalost, takvi smo i mi, ako ne iskoristimo svaku priliku koja nam se pruži da ih javno osudimo. Često se govori da ne bismo trebali "prati prljavi veš" pred svojim neprijateljima i da sve "unutrašnje borbe" trebamo zadržati u sebi.

vlastitih zidova. Međutim, ovo nije naša posteljina i sigurno nije „unutrašnji sukob“ – to je neophodna operacija čišćenja i mora se provoditi u javnosti.

Naši najgori neprijatelji nisu Jevreji ili komunisti, već upravo oni ljudi koji, iako sebe nazivaju nacionalsocijalistima, svojim ponašanjem omalovažavaju temeljne koncepte nacionalsocijalističke filozofije, potvrđujući tako iskrivljeni utisak o našoj Ideji koji je javnosti prenio naš neprijatelj.

Zaista, ne možemo osjećati nikakvu lojalnost prema takvim ljudima i nikakvu

Machine Translated by Google

prijateljstvo. Naprotiv, moramo se riješiti bilo kakve veze s njima i učiniti sve što možemo da ljudima pokažemo da nam ne pripadaju. Iznad svega, trebali bismo se jako potruditi da radimo upravo ono što se od nas ne očekuje. Mi
Očekuje se da ćemo prihvatiti gotovo svakog desničara koji maše svastikom – a sigurno se ne očekuje da ćemo biti nigdje blizu ljevice, jednostavno zato što je ljudima iznova i iznova govoreno da smo desničari. Shodno tome, trebali bismo im namjerno pokazati da su dezinformirani. Efekat iznenađenja će vjerovatno natjerati barem neke ljude da poslušaju ono što imamo za reći. Nadalje, natjerat će ljude da dvaput razmisle o onome što im je rečeno o nacionalsocijalizmu kada shvate da su im jednom lagali o ovoj temi.

U vezi s tim, treba napomenuti da mi nismo historijsko udruženje. Mnogi nacionalsocijalisti izgleda misle da ćemo oživjeti nacionalsocijalističku Njemačku i presaditi je u druge dijelove svijeta. To je način na koji bi nas naš neprijatelj želio prikazati, ali to nije slučaj! Nacionalsocijalistička Njemačka predstavlja pokušaj - i to ne sasvim uspješan pokušaj! -
organizirati nacionalsocijalističku zajednicu u datom vremenu i u datom historijskom kontekstu. To nas može inspirirati i možemo učiti iz toga - ali to ne možemo oživjeti - niti bismo ikada trebali pokušavati. To je bio eksperiment osmišljen da se pozabavi nizom problema koji su u to vrijeme bili od velike važnosti za njemački narod, ali koje ljudi danas ne smatraju nužno podjednako važnima.

Kada je Hitler prije otprilike 60 godina krenuo u svoju historijsku misiju reorganizacije Njemačke, cijela njemačka nacija bila je na koljenima ekonomski, vojno i politički. Nakon poraza u Prvom svjetskom ratu, Njemačka ne samo da je izgubila sve svoje kolonije, već i ogroman dio svoje evropske teritorije naseljen s nekoliko miliona Nijemaca koji su se našli odsječeni od svoje matične zemlje, živeći bijednim životom kao manjine u stranim zemljama koje su ih samo željele uništiti. Ono što je ostalo od Njemačke bilo je potpuno...

Machine Translated by Google

demilitarizovana, a teret nečuvenih zahtjeva za reparacije koje su iznijeli osvajači izazvao je najstrašniju inflaciju u svjetskoj historiji i uništio svaku mogućnost ekonomskog oporavka. U ovoj situaciji, mala manjina jevrejskih imigranata s Istoka polako je preuzela kontrolu nad uništenom ekonomijom, kao i nad cijelim kulturnim i političkim životom zemlje.

U poređenju sa ovom situacijom, svaka priča o trenutnoj ekonomskoj krizi je smiješna. Materijalno, bilo koja zemlja Zapada i većina komunističkih zemalja su daleko bolje situirane nego što je Njemačka bila dvadesetih godina. Danas se radi o prodaji porodičnog automobila i možda preseljenju u jeftiniji stan. U Njemačkoj je to bilo jednostavno pitanje preživljavanja.

Međutim, moralno se suočavamo s mnogo većom prijetnjom nego što je bio Hitler. Njegova Njemačka je i dalje bila prilično homogena zemlja, u kojoj je većina ljudi dijelila skup zajedničkih vrijednosti i normi i zajedničko vjerovanje u kulturnu tradiciju nacije. Željeli su povratiti svoju bivšu moć – željeli su biti jaki i poštovani od strane drugih nacija. Hitler im nije morao govoriti da vole svoj narod i svoju rasu. Mogao je uzeti zdravo za gotovo da to čine. Njihove vrijednosti i norme nisu nužno bile u potpunosti u skladu s nacionalsocijalističkom filozofijom, ali su bile čvrsta osnova na kojoj se nacionalsocijalistička država mogla izgraditi bez previše poteškoća, te je stoga Hitler mogao usmjeriti svoju političku propagandu na svakodnevnije stvari.

Živio je u potpuno revolucionarnim vremenima, u kojima je potreba za poslom i hranom bila od najveće važnosti, i znao je da bi mu program koji bi mogao osigurati te stvari pružio podršku birača i tako mu omogućio da dođe na vlast kako bi mogao pokušati ostvariti svoju političku viziju koja je, naravno, išla mnogo dalje od neposredne potrebe za materijalnim stvarima.
Međutim, kao što svi znamo, nacionalsocijalizam nije bio jedina revolucionarna snaga u Njemačkoj u to vrijeme. Komunisti su imali potpuno iste prednosti kao i Hitler: izgladnjelo stanovništvo spremno pokušati gotovo sve da bi preživjelo. Također su imali

Machine Translated by Google

prednost nad Hitlerom da su mogli ukazati na uspješnu revoluciju u Rusiji. Hitler nije imao ništa slično s čime bi mogao povezati svoju borbu. I vrijedno je napomenuti da svoj pokret nije povezao ni sa jednom od moćnih desničarskih ideologija prošlosti, poput monarhije ili crkve. Njegov pristup bio je potpuno ljevičarski i podjednako suprotstavljen establišmentu i Komunističkoj partiji. Kada je konačno pridobio komuniste, to nije učinio tako što ih je ušutkao, već tako što im je oduzeo podršku baveći se istim pitanjima kao i komunisti i ističući bolje rješenje – sve to

uvjerio je njemačkog radnika da može biti bolji i kvalitetniji
kompetentniji vođa nego što bi to bio Thaelmann, koji je bio na čelu Njemačke komunističke partije. Razgovarao je s ljudima o onome što ih se tiče jezikom svog vremena i usvojio vojnički stil, koji je bio popularan u zemlji punoj bivših vojnika koji su imali bilo kakav razlog da se osjećaju izdanima od strane vlade, a koji je bio koristan i u situaciji kada ste se morali boriti protiv brojnih komunističkih bandi ubica, koje su koristile vrlo sličan stil i jezik kao Hitler.

Pokušati imitirati Hitlerov stil danas bilo bi političko samoubistvo.
U stvari, to je bio kraj svake grupe koja je to do sada pokušala. Niti možete preuzeti Hitlerov propagandni materijal.
Prevoditi to, ponovo štampati ili imitirati u drugom kontekstu kao bilo šta osim historijskog materijala za učenje je smiješno. Hitler se obraćao njemačkim masama 1930-ih. Pored svega ostalog, moramo shvatiti i prihvatiti da ne postoji način da se pridobiju mase u sadašnjoj situaciji. Danas tražimo mali broj idealista. Da bismo ih pronašli, moramo se okrenuti...

pažnju na probleme koji se tiču upravo one vrste ljudi koju tražimo: zagađenje, nuklearna prijetnja, prokletstvo multinacionalnog kapitalizma itd. Većina ovih problema bila je nepoznata Hitlerovim savremenicima - ali to nije razlog da se njima ne pozabavimo! Naš svijet je postao mnogo složeniji nego što je bio prije 50 godina, a svaki politički pokret koji to ne uzme u obzir svodi se na anakroni fosil.

Moramo priznati da smo uglavnom imali tendenciju da govorimo i pišemo previše o nacionalsocijalističkoj Njemačkoj. Uprkos svemu

Machine Translated by Google

Dobro je da možda možemo pokazati šta je Hitler učinio za Njemačku, ali ljudi koje danas tražimo nisu baš zainteresovani za ono što se dogodilo prije 50 godina. Zabrinuti su za svoje vrijeme – i budućnost.

Kada se tako očajnički držimo prošlosti, jedan od razloga je, naravno, taj što je nacionalsocijalistička Njemačka jedini primjer primijenjenog nacionalsocijalizma koji je svijet ikada vidio i da tih 12 kratkih godina predstavlja jedinu slavu i uspjeh koji je naš Pokret ikada imao. To je razumljivo. Potrebno nam je u ovim teškim vremenima poniženja i progona. Potrebno nam je da bismo sebi pokazali da je nacionalsocijalizam nekada bio pobjednik - uprkos svim nedaćama. Međutim, izuzetno je opasno kada ovo poštovanje i divljenje prema prošlosti, umjesto da bude produktivna inspiracija, postane nostalgična fiksacija na prošlo doba, slijepa ljubav prema parafernalijama NSDAP-a, uniformama, simbolima, činovima, frizurama, pa čak i prema jezičkom stilu 30-ih. Nije važan vanjski izgled, već inherentna ideja, i odatle moramo krenuti dalje. Poput Hitlera, moramo izbjeći da budemo zarobljeni historijom. Drugim riječima, moramo pokazati kako nacionalsocijalizam može riješiti problem nezaposlenosti danas - ne samo kako je Hitler to riješio 1933.

Ideja koja stoji iza nacionalsocijalizma nadilazi Hitlera i sam nacionalsocijalizam. Hitler ju je primijenio na ranije vrijeme i mjesto; mi je moramo primijeniti na naše vlastito. Ona je bezvremenska, jer predstavlja sam princip prema kojem Priroda živi i stvara. Postoji od početka vremena i postojat će zauvijek, sve dok postoji svemir, bez obzira na to postoji li arijska rasa - ili čovječanstvo kao takvo, uostalom - ili ne.

Čovjek je napustio ovaj princip i naš je zadatak da mu pokažemo da to ne može učiniti nekažnjeno i da su svi njegovi sadašnji problemi uzrokovani ludim vjerovanjem da je čovjek uzdignut iznad Prirode.
Pritom bismo trebali biti jednako malo vezani za nacionalsocijalističku Njemačku kao što su ostali ljevičari vezani za Sovjetski Savez.

Machine Translated by Google

Također bismo trebali mnogo naučiti iz načina na koji su organizirane druge ljevičarske grupe. Uobičajeno je tvrditi da se marksističke organizacije sastoje od ljudskog otpada. To, naravno, može biti istina za sljedbenike nekih grupa, ali jezgro ozbiljnih marksističkih organizacija organizirano je po principima koji sigurno osiguravaju kvalitet i odanost. Članovi vrlo često primaju desetinu i od njih se traži da provedu određeni broj noći svake sedmice s ideološkom obukom i praktičnim aktivnostima. Sve u svemu,
Zahtjevi koji se postavljaju pred marksistu daleko prevazilaze sve što smo se ikada usudili očekivati od naših članova. To nešto govori o kvalitetu, a također objašnjava zašto marksisti rade mnogo bolje od nas - uprkos činjenici da je ono što propovijedaju potpuna besmislica.

Međutim, među nacionalsocijalistima, zauzimanje stavova ili usvajanje metoda koje se obično smatraju marksističkim izgleda da nailazi na popriličan strah od nekakve "kontaminacije" marksizmom. To bi nam dalo loš glas i među prijateljima i među neprijateljima, tvrde oni. Sada, mi sigurno već imamo loš glas - iskreno, teško da bi mogao biti gori. Ali pošto nas ne brine previše pridobijanje tradicionalnih konzervativaca, kakve to ima veze? Ako oni ne mogu razlikovati komunizam od nacionalsocijalizma, to je njihov problem, a ne naš!

U tom slučaju, oni pokazuju nedostatak inteligencije što ih čini beskorisnim za nas u svakom slučaju. Ne možemo dozvoliti našim neprijateljima da određuju šta je nacionalsocijalističko gledište, a šta nije, i sigurno ne možemo prepustiti sve dobre ciljeve marksistima, samo da bismo udovoljili ljudima koji su se ionako pokazali potpuno beskorisnima za nas. To smo već radili predugo - i to je još jedan razlog zašto su marksisti bili toliko uspješni i imaju...
uspjeli preuzeti ogromne segmente naše kulture i intelektualnog života, dok su nacionalsocijalisti sebi dozvolili da se osjećaju obaveznima da kažu "da" NATO-u, Evropskom zajedničkom tržištu, bombi, kapitalizmu, neograničenom "slobodnom poduzetništvu" itd. Vrijeme je da se to promijeni! Nemojmo nastaviti raditi ono što su ljudi navedeni da očekuju od nas. Uradimo ono što nas nacionalsocijalizam uči da radimo - a ne ono što ljudi misle da bi nas trebao naučiti.

U vezi s tim, tužna istina je da su mnogi nacionalsocijalisti u svom tradicionalnom razmišljanju postali žrtve najgore vrste.

Machine Translated by Google

desničarske, antikomunističke propagande. Glavna prijetnja čovjeku sigurno ne dolazi iz Moskve, Pekinga ili Havane. Apsolutno ne postoji način da krivite komuniste za žalosno stanje u kojem se svijet danas nalazi - za zloupotrebu droga, kriminal, pornografiju, nuklearno naoružavanje, rasnu integraciju, zagađenje i tako dalje. Kriv je naš vlastiti sadašnji sistem vlasti - ni komunisti, ni Jevreji! Moramo shvatiti da su ova zla stvorili naši vlastiti korumpirani i moralno izopačeni političari i berzanski mešetari i da smo mi, arijski narodi svijeta, sami dozvolili da postane ovako loše. Nije strana vlada, već ovaj sadašnji sistem prijetnja postojanju planete, i bez ovog sistema danas ne bi bilo Sovjetskog Saveza niti bilo koje druge komunističke države. Komunizam bi bio uništen tokom Drugog svjetskog rata da Zapad nije dao Sovjetskom Savezu potrebno oružje i tehnologiju. Čak i danas, sve komunističke države bi se odmah raspale da ih ne bi stalno podržavale zapadne vlade i bankari, koji zarađuju bogatstvo na trgovini s tim zemljama – i na pozajmljivanju novca. Komunisti to svakako znaju i imaju više nego dovoljno posla da drže Istočnu Evropu pod kontrolom i osiguraju da komunistički režim u Afganistanu predstavlja ozbiljnu opasnost za Zapad. Zanimljivo je da iste multinacionalne korporacije koje ostvaruju ogromne profite na trgovini s komunističkim blokom, zarađuju još jedno bogatstvo na proizvodnji oružja za koje nas naši političari pokušavaju uvjeriti da je neophodno da bismo se odbranili od komunista – kao da se bilo šta može odbraniti uništavanjem sveg života u nuklearnom ratu. Ovo je, naravno, potpuno smiješno – ali ipak je to politički i finansijski sistem koji desnica tako snažno podržava.

Nema sumnje: komunizam bi zasigurno bio vrlo neugodna stvar, ali ne bi bio kraj svijeta.
Kršćanska liberalna demokratija bi najvjerovatnije to učinila! U Istočnoj Evropi postoji mnogo više rasne čistoće nego bilo gdje na Zapadu – jednostavno zato što njihov neefikasan ekonomski sistem ne privlači masovnu imigraciju iz Trećeg svijeta; i rasna svijest Rusa, koji su dominantna nacija u

Machine Translated by Google

Sovjetski Savez definitivno obećava bolje izglede za opstanak arijske rase nego vizije liberalnih i konzervativnih američkih političara. Istina je, naravno, da komunizam ne podržava rasne principe u teoriji - ali kod komunizma teorija i praksa su dvije vrlo različite stvari. Nema sumnje da je materijalizam koji nudi Zapad privlačniji ovdje i sada, ali ovaj ugodan život će vjerovatnije biti popraćen potopom koji bi mogao uništiti sav život na Zemlji. Međutim, sa zdravim političkim sistemom na Zapadu, komunističke države ne bi mogle postojati.
Jednostavno ne bi mogli preživjeti sami, a njihovo gladno stanovništvo bi se pobunilo. Vrlo slično bi se dogodilo i ako bi komunisti preuzeli Zapad - njihov režim ne bi dugo trajao.

U ovom trenutku neko bi se mogao usuditi pitati ne bismo li onda trebali ukinuti svaki razgovor o nacionalsocijalizmu i svastici i prerušiti se u "prave" ljevičare s novom idejom koja bi se lako mogla prodati ljudima pod drugim imenom. To, naravno, nije moguće. Pokušati takav pristup znači potcijeniti naše neprijatelje. Njima zaista ne smeta ni ime ni simbol.

Ono što im smeta je ideja, a to se ne može sakriti do neprepoznatljivosti. Naš neprijatelj će se uvijek protiviti svemu što je dobro. za naš narod, i oni bi – s pravom! – tvrdili da smo samo „nacisti“. Onda bismo morali uložiti mnogo truda da „dokažemo“ da to nismo. To bi bilo smiješno. Mnoge organizacije su to pokušale; nijedna nikada nije uspjela.

Postoji samo teži put: dokazati da nacionalsocijalizam nije ono što ljudi misle da jeste i da je to jedini način da se osigura opstanak života na ovoj planeti. Znamo da smo u slaboj poziciji, ali iskreno, trebali bismo biti sretni što se ne moramo brinuti o preuzimanju vlasti upravo ovdje i sada. Jednostavno ne bismo mogli to podnijeti. Ovo je jedna od neugodnih činjenica koju mnogi nacionalsocijalisti - i ljudi koji sebe nazivaju nacionalsocijalistima - kao da potpuno previđaju. Bilo bi nam malo koristi da sutra pridobijemo mase, kada...

Machine Translated by Google

Nemamo potreban broj nacionalsocijalističkih stručnjaka da bismo osposobili nacionalsocijalističku državu. Potrebni su nam ekonomisti, pravnici, administratori, biolozi itd., koji su ujedno i nacionalsocijalisti. Moć nikada ne smije biti sama sebi cilj. Želimo stvoriti Novi Poredak jer želimo bolji svijet, ali bolji svijet se ne može stvoriti tek tako niotkuda. Potrebno je mnogo predanih ljudi sa temeljitim obrazovanjem da bi se izvršio takav zadatak: i trenutno je važnije pridobiti određeni broj tih ljudi, nego voditi izgubljenu bitku na ulicama kako bi se impresionirao određeni broj fanatika i gubitnika.

Nacionalsocijalistička Njemačka nam ponovo pruža vrlo poučan primjer. Jedan od razloga zašto eksperiment stvaranja nacionalsocijalističkog poretka od samog početka nije mogao biti završen i nova država nije mogla preživjeti pritisak vanjskog svijeta bio je taj što se Adolf Hitler morao oslanjati na veliki broj stručnjaka koji su imali samo prezir prema nacionalsocijalizmu. Jednostavno nije imao vremena da obuči i obrazuje dovoljno nacionalsocijalista jer se morao koncentrirati na osvajanje naroda prije nego što komunisti preuzmu vlast. Trebali bismo biti zahvalni što nemamo takvu brigu. Ionako nikada ne bismo mogli izvojevati revolucionarnu pobjedu pod sadašnjim okolnostima, pa se koncentrirajmo na uspostavljanje zdrave osnove za budući masovni pokret.

Međutim, budimo realni. I ovo bi mogla biti izgubljena bitka. Nemamo garanciju da ćemo ikada pobijediti. Da budem iskren, nemamo ništa osim vrlo nejasne nade koja podržava vjerovanje da možemo pobijediti. Međutim, sama Priroda može izbrisati čovječanstvo s površine Zemlje jer je zanemarila zakone svemira. To bi moglo biti ono što nas čeka. Mi, nacionalsocijalisti, međutim, odlučili smo da ne prihvatimo takav razvoj događaja bez borbe - čak ni protiv svih izgleda! Ali nemamo želju da budemo mučenici za izgubljeni cilj - a to je upravo ono što ćemo biti ako se držimo starih načina. Kao Pokret, do sada smo bili znatno neuspješni. Vrijeme je da se probudimo i prepoznamo pravi značaj naših ideja. Prvi korak je da postanemo revolucionarni profesionalci. Moramo ostaviti iza sebe sve polovične desničarske stavove i shvatiti da smo ljevičari-

Machine Translated by Google

krila. Nadalje, trebali bismo prestati kriviti druge za svoju bijedu. U svakom pogledu smo bili svoji najgori neprijatelji i ne trebaju nam žrtveni jarci! Svaka promjena koju želimo mora početi kao promjena osnovnog stava našeg naroda. Ovo je težak zadatak - ali sama pomisao na to šta će se dogoditi ako ne pobijedimo čini vrijednim pokušaja!